

KONTRA

Eurogroup
Για μια διατύπωση,
ρε γαμώτο

ΣΕΛΙΔΑ 9

Βάθεμα της
κινεζοποίησης
προτείνει ο ΟΟΣΑ

ΣΕΛΙΔΑ 8

Παιδεία
«Δεσμεύσεις» υπό την
έγκριση της τρόικας

ΣΕΛΙΔΑ 10

Και στην ούγια να γράφει TSIPRAS

Από το μνημόνιο στο...
γεφυρόνιο

ΣΕΛΙΔΑ 16

Προς Χαχόλους
προγραμματικών
δηλώσεων το
ανάγνωσμα

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Μυστικά παζάρια με ολιγάρχες

ΣΕΛΙΔΑ 12

Ουκρανία: Εκεχειρία με τα
κρίσιμα ζητήματα ανοιχτά

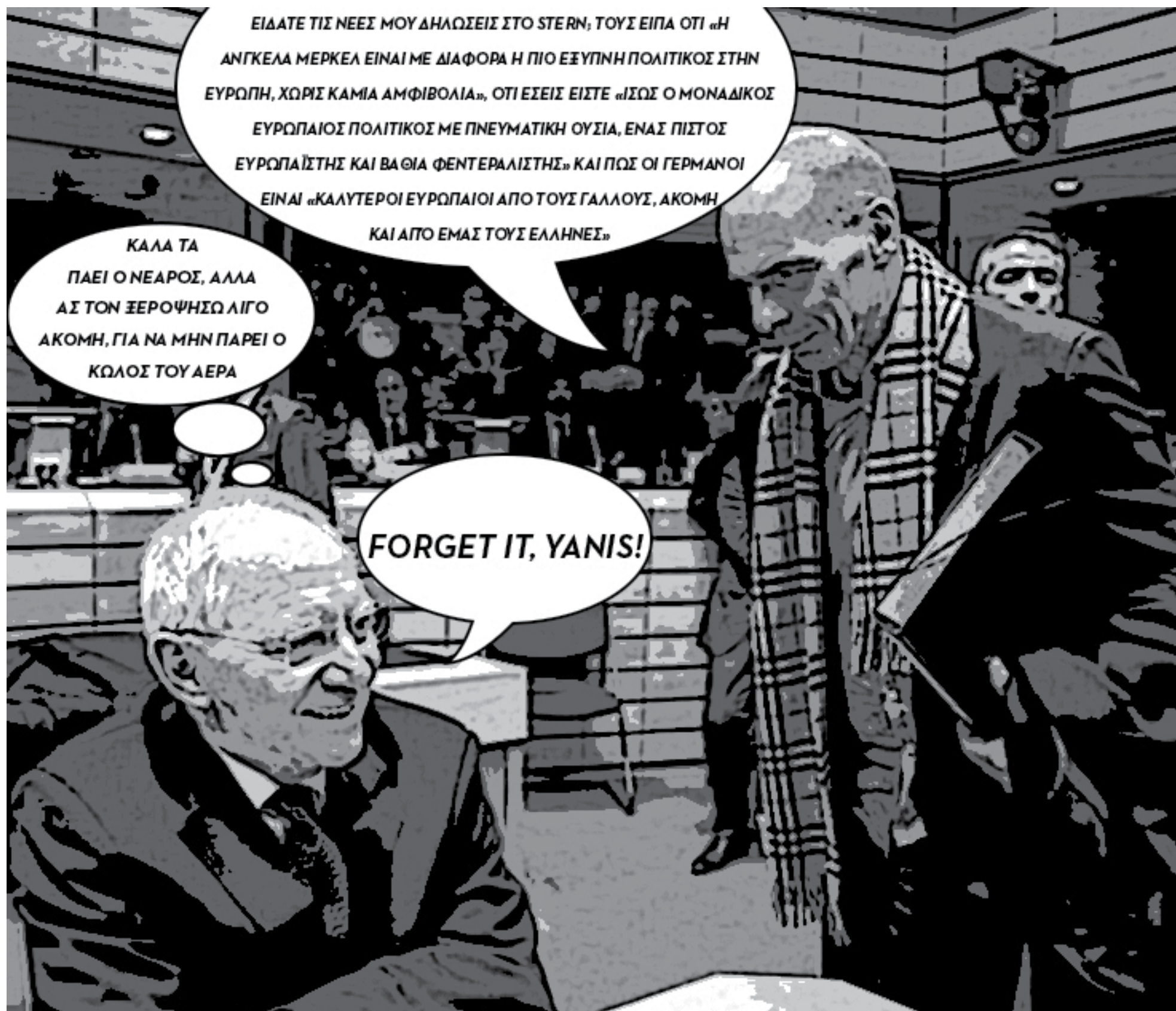
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 811 - 14 Φλεβάρη 2015

www.eksegersi.gr

ΜΙΑ ΑΝΑΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ-ΓΕΦΥΡΑ

Scripta... Verba...

Το φαντάζεστε να κατέβαινα στην πολιτική για να απομυζώ από το πτωχευμένο ελληνικό δημόσιο μισθό ικανό για να συντηρήω την κόρη μου στους αντίποδες; Να έχω, δηλαδή, γίνει κι εγώ ένας βουλευτής, γραφειοκράτης, υπουργός που βασίζεται στα χρήματα του Μνημονίου για να ζει το παιδί του;

Ιωάννης Βαρουφάκης

Η δήλωση, που επαναλήφθηκε σε άρθρο του στις 17.4.2014 (εξηγούσε γιατί δεν κατεβαίνει στις ευρωεκλογές, ενώ στην πραγματικότητα τον είχαν κόψει οι Λαφαζανικοί), προφανώς έγινε γαργάρα. Να υποθέσουμε ότι τώρα που έγινε βουλευτής και υπουργός χαρίζει το μισθό του σε κάποιο προνοιακό ίδρυμα; Το προσωπικό Μπαρουφάκης, πάντως, το έχει κερδίσει επάξια.

Εδώ θα ψηφίσει ο Βενιζέλος τη Ζωή Κωνσταντοπούλου για Πρόεδρο Βουλής και αναρωτιέστε αν θα τα μαζέψει στο τέλος η Μέρκελ;

Κώστας Βαξεβάνης

Παπαγάλε, θες καφέ; (έλεγε μια διαφήμιση πριν από δεκαετίες).

Μια κυβέρνηση της Αριστεράς που φροντίζει τις αγορές μ' αρέσει πάρα πολύ και είμαι ενθουσιασμένος.

Μπάμπης Παπαδημητρίου

Κομπλεξισμός, σίγουρα. Σπέκουλα, σίγουρα. Αλλά μήπως λέει ψέματα;

Εκείνο που εμείς ξεκαθαρίζουμε είναι ότι πρώτα από όλα φαίνεται ότι όλοι συμβιβάζονται ως ένα βαθμό με την πραγματικότητα που έχει προκύψει μετά τις εκλογές, όλοι αισθάνθηκαν την ανάγκη να κάνουν μια αναφορά.

Πάνος Σκουρλέτης

Αυτόν τον φτύνουν και... δροσίζεται από την ψιχάλα!

Πρέπει να βρούμε έναν δρόμο, αλλά δεν είναι τόσο εύκολο. Δεν τηρούμε αυτά που συμφωνήσαμε και ξαφνικά λέμε «τώρα χρειαζόμαστε όμως λεφτά».

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Μα οι συριζαίοι δεν έλεγαν ότι δε θέλουν άλλα δανεικά, ότι δεν πρόκειται να ξαναδανειστούν;

Καμία σύγκρουση, συζήτηση και διαβούλευση, όπως κάνουμε πάντα στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Για να μην παίρνουν αέρα μερικοί και να μην φαντασιώνονται άλλοι.

Δεν άκουσα ούτε λέξη από τον κ. Τσίπρα για το ΝΑΤΟ. Πάνε περίπατο φαίνεται οι βαρύγδουπες προεκλογικές δηλώσεις του.

Νικήτας Κακλαμάνης

Είπε ποτέ προεκλογικά κάτι εναντίον του ΝΑΤΟ ο Τσίπρας;

ΡΙΠΕΣ

♦ Η στήλη, για πρώτη φορά στη 18ετή ιστορία της, έχει χοντρό πρόβλημα και αισθάνεται την ανάγκη να το μοιραστεί με τους φανατικούς αναγνώστες της ♦ Είναι τέτοιος ο καταιγισμός των δηλώσεων-κωλοτούμπα που δεν προλαβαίνει να τις καταγράψει και να τις σχολιάσει ♦ Μπορεί να τους είχαν για αντιγερμανούς, αλλά οι συριζαίοι εφαρμόζουν στο πεδίο της προπαγάνδας ένα γερμανικό πολεμικό δόγμα ♦ Blitzkrieg ή, αλλιώς, αστραπιαίος πόλεμος ♦ Ρίχτα όλα από την αρχή, να μπουχτίσουν, να πάθουν σοκ, να σηκώσουν τα χέρια ψηλά ♦ Οι Έλληνες που τους πίστεψαν προεκλογικά, όχι οι Γερμανοί ♦ Μετά την εξομολόγηση, αισθάνομαι υποχρεωμένος να σας μαλώσω ♦ Εδώ έχουμε να κάνουμε μ' ένα γίγαντα της αναλυτικής σκέψης, με έναν ζωντανό υπερ-υπολογιστή, κι εσείς ασχολείστε με τα πέτσινα και με τα μπλε ηλεκτρικά

πουκάμισα ♦ «Συμφωνούμε με το 67% του προγράμματος» ♦ Ούτε 60%, ούτε 65%, ούτε 70%, αλλά 67% νταν ♦ Πώς το μέτρησε ο τιτανότεράστιος; ♦ Υποκλινόμαστε ♦ «Παρέλαβα χάος και παρέδωσα χώρα» δήλωσε, με τη γνωστή μετριοφροσύνη που τον διακρίνει, ο εκπαιδευτικός πρωθυπουργός Αντώνης ♦ Τα πήρε στο κρανίο ο υπό προθεσμία πρόεδρος Μπένι και του την είπε χοντρά ♦ Πώς παρέλαβες χάος, ρε ξεφτίλα, όταν ήσουν στην κυβέρνηση Παπαδήμου από το Νοέμβριο του 2011 και μαζί ψηφίσαμε το δεύτερο Μνημόνιο; ♦ Στο τέλος του φύλαγε και μια ευχή: κοίτα να αξιοποιήσεις την Αντζελα ♦ Ομορφίες ♦ Εχουμε λαϊκή εντολή είπε ο Μπαρουφάκης στον Σόιμπλε ♦ Στα παπάρια μας, κι εμείς έχουμε λαϊκή εντολή, του απάντησε ο Σόιμπλε ♦ Ουάου! ♦ Ο Καμμένος έκανε νόημα στον Ζουρ(λ) άρι να καθήσει κάτω και να μη δώσει

πολιτικό όρκο ♦ Ωχ, ωχ, ωχ ♦ Ούτε ψύλλος στον κόρφο του παιδοβούβαλου, όταν θα τον περιλάβει ο Ζουρ(λ)άρις ♦ Γιατί κάποια στιγμή θα τον περιλάβει, αυτό δεν το συζητάμε ♦ Αλλωστε, ο Ζουρ(λ)άρις δεν ανήκει στους ΑΝΕΛ ♦ Είναι συνεργαζόμενος ως πρόεδρος του κόμματος «Πύρκαυλος Ελλάς» ♦ «Εχω κάνει και εγώ λάθη» είπε ο Σαμαράς ♦ Πόση περισσότερη αυτοκριτική θέλετε, ρε αχάριστοι δεξιοί; ♦ Βρήκαμε «ανοιχτά ώτα» στις επαφές μας στην Ευρώπη είπε ο Τσίπρας ♦ Τα ανοιχτά φερμουάρ δεν τα είδε; ♦ Ο Τσίπρας κάλεσε τον... Ολαντρέου να τεθεί επικεφαλής του αγώνα για αλλαγή στην Ευρώπη ♦ Ανυπομονούμε ν' ακούσουμε τι θα πει στην Μέρκελ ♦ Εμείς φτηνιάρικη σπέκουλα με το θαυμασμό του Μπαλτάκου και του Αμβρόσιου για τον Τσίπρα δε θα κάνουμε ♦ Το προσπερνάμε ♦ Στην Τούμπα τα ΜΑΤ έριξαν χημι-

κά με τη σέσουλα ♦ Τα οποία (υποτίθεται ότι) απαγόρευσε ο νέος πολιτικός τους προϊστάμενος Ι. Πανούσης ♦ Η ambassador Αγγελιούλα αρθρογραφεί υπέρ Τσίπρα στη Huffington Post ♦ Περιμένουμε αν θα επιβεβαιωθούν εκείνοι που μιλούν για μπίζνες με γεωτρύπανα ♦ Μέρκελ και Ολάντ πήγαν μόνοι τους στον Πούτιν ♦ Τον Κοτζιά δεν τον πήραν ♦ Αφθονούν οι καφετζήδες σε κάθε ιμπεριαλιστική πρωτεύουσα ♦ Για τους νεότερους ♦ Κάποτε είχε δακρύσει δημοσίως και ο Καραμανλής (ο πρεσβύτερος) ♦ Και έγινε ο ίδιος ντόρος (χωρίς να υπάρχει τότε twitter) ♦ Λίγη πρωτοτυπία, ρε γαμώτο ♦ Ο Τσίπρας ευχαρίστησε τον Δρακουμέλ που πήγε να τον ακούσει στη Βουλή ♦ Οι άθεοι δεν είναι προληπτικοί ♦ Να δω και τον Μητσοτάκη να στηρίζει την «ελλπίδα» και τι στον κόσμο ♦ Οι συριζαίοι, όμως, γιατί το θεωρούν τιμή; ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Το καλό να λέγεται. Βουλευτής του Γιωργάκη υπήρξε ο Κουρουμπλής, προεκλογική εκστρατεία με τη «Δανία του Νότου» έκανε το 2009, πώς να μην δανειστεί την ιδέα και να μην εξαγγείλει κι αυτός την «Ελβετία του Νότου»; Την πίτα έκοβαν οι φαρμακοβιομήχανοι (ΠΕΦ), παπαριές λένε οι πολιτικάντηδες στις κοπές πιτών, είπε και ο Κουρουμπλής τη δικιά του: «Γιατί δεν θα μπορούσε η Ελλάδα να είναι η Ελβετία του νότου στην παραγωγή φαρμάκων;»!

θώς απετέλεσε και την έδρα της Κομμούνας του Παρισιού. Ουδέποτε στην ιστορία του υπήρξε ξενοδοχείο, όπως νομίσατε από τη λέξη Hôtel. Ανοίγουμε και κάνα βιβλίο, ζώα.

Κ Ποιος είναι ο καπιταλιστής και ποιος ο συριζαίος υπουργός; Με το καινούργιο dress code έχουμε μπερδευτεί κομματάκι. Μπερδεύτηκε και ο Μαρινάκης και είπε να πάει στη συνάντηση με τον Κοντονή χωρίς γραβάτα.

Κ «Ούτε εμείς που τα τελευταία πέντε χρόνια ζούμε υπό το ζυγό των μνημονίων, ούτε η κυβέρνηση Τσίπρα που ανέλαβε πριν λίγες μέρες και τιμά την εντολή που της έδωσε ο ελληνικός λαός. Δεν μας φοβίζει κανένας. Η Δημοκρατία μίλησε και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μην την ακούσει». Αυτό έγραψαν στο facebook εκείνοι που προσπάθησαν (ανεπιτυχεστάτα) να αναβιώσουν τους «αγανακτισμένους» ως παρελκόμενο του ΣΥΡΙΖΑ.

Ρε σεις, συριζαίοι, προσέξτε λίγο, καρφώνεστε. Ούτε ο Γαβρήλος δε θα τα 'γραφε έτσι.

Κ Να τα λέμε όλα. Ο Π. Βαλασόπουλος έκανε μια ευστοχότατη ερώτηση στη συνέντευξη Σόιμπλε-Μπαρουφάκη, ρωτώντας για τα σκάνδαλα των γερμανικών μονοπωλίων στην Ελλάδα. Την ερώτηση, όμως, έπρεπε να την κάνει πρώτα στον Μπαρουφάκη. Διότι αυτός είχε δηλώσει στην Telegraph: «Θα προσπαθήσω να είμαι όσο πιο γοητευτικός μπορώ στο Βερολίνο. Θα πω στον κ. Σόιμπλε ότι μπορεί να είμαστε ένας αριστερός σурφетός (a left-wing riff-raff) αλλά μπορεί να υπολογίζει στο

κίνημά μας, το ΣΥΡΙΖΑ, για να καθαρήσει τα καρτέλ και τις ολιγαρχίες στην Ελλάδα, και να προχωρήσει τις βαθιές μεταρρυθμίσεις του ελληνικού κράτους που οι κυβερνήσεις που προηγήθηκαν αρνήθηκαν να κάνουν». Ο Σόιμπλε, που είχε διαβάσει με απόλαυση όσα γλειψιματικά είχε πει γι' αυτόν ο Μπαρουφάκης και κυρίως το ότι τον είχε αναγορεύσει σε αρχιερέα της κάθαρσης, τον ρώτησε αν θέλει να απαντήσει πρώτος. Ο Μπαρουφάκης αρνήθηκε να τοποθετηθεί, αποφεύγοντας τις κακοτοπιές. Αυτό, όμως, δεν σχολιάστηκε στην Ελλάδα. Όλα τα αστικά ΜΜΕ προσέφεραν πλήρη κάλυψη στον γλειψιματία υπουργό του Τσίπρα.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είμαστε σάρκα από την σάρκα αυτού του λαού, ερχόμαστε μέσα από τις σελίδες της ιστορίας αυτού του λαού, αυτόν τον λαό θα υπηρετήσουμε.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

14/2: Ημέρα ερωτευμένων **14/2/1973: Αστυνομική εισβολή εναντίον 1.500 φοιτητών στο ΕΜΠ, άγριοι ξυλοδαρμοί, εκατό συλλήψεις, έντεκα παραπομπές, 37 στέλνονται στον στρατό με διακοπή αναβολής** 14/2/1974: Σύλληψη τριών μεταφορέων αντιδικτατορικών προκηρύξεων ΚΚΕεσ. από Δυτική Γερμανία 15/2: Ημέρα κατά παιδικού καρκίνου, Σερβία: Εθνική εορτή, Καναδάς: Ημέρα σημαίας, Σιγκαπούρη: Ημέρα ολικής άμυνας 15/2/1951: Δίμηνη φυλάκιση στον πρώην υπουργό Πάνο Χατζηπάνο για σκάνδαλο με καύσιμα 15/2/1993: Βόμβα σε κτίριο ναυτιλιακής εταιρίας (ΕΛΑ-1η Μάη) 15/2/1996: Ρουκέτα κατά υπαίθριου γκαράζ αμερικανικής πρεσβείας (17Ν) 15/2/1999: Παράδοση Αμπντουλάχ Οτζαλάν (Ναϊρόμπι) 16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτη-

σίας (1918), ΗΠΑ: Γιορτή μουλαριού 16/2/1921: Συγκρούσεις στρατού-εργαζομένων (Βόλος) 16/2/1933: Αστυνομικοί κατά εργατών στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, εκατό τραυματίες 16/2/1942: Ίδρυση ΕΛΑΣ 16/2/1945: Αποπλινισμός ΕΛΑΣ 16/2/1968: Διάσπαση ΚΚΕ 16/2/1973: Πρώτη «δοκιμαστική» κατάληψη Νομικής (2.500 φοιτητές), συμπλοκές με αστυνομία και ΕΚΟφίτες, ανακοινώνονται άλλες 51 διακοπές αναβολής στράτευσης 17/2/1905: Επαναστάτες εκτελούν τον Μέγα Δούκα Σεργκέι Αλεξάντροβιτς (Μόσχα) 17/2/1907: Αναρχικοί σοσιαλδημοκράτες εκτελούν τον βαρόνο Μπούντιμπεργκ και του αφαιρούν 17.000 ρούβλια 18/2: Γκάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965), Ισραήλ: Ημέρα μητέρας 18/2/1961: Σύλληψη

89χρονου Μπέρτραντ Ράσελ σε αντιπυρηνική διαδήλωση (Λονδίνο), φυλάκιση για μία εβδομάδα 19/2: Αιθιοπία: Ημέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία Πολιτιστικής Λέσχης Παγκρατίου 19/2/1986: Βόμβα στο ΥΠΕΧΩΔΕ, άλλη βόμβα σε παράρτημά του δεν εξερράγη (ΕΛΑ) 19/2/1998: Βόμβα στα γραφεία της Τζένεραλ Μότορς (17Ν) 20/2: Ημέρα κοινωνικής δικαιοσύνης 20/2/1902: Πεντακόσιοι νεκροί σε συγκρούσεις απεργών-αστυνομίας (Βαρκελώνη) 20/2/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών 20/2/1974: Σύλληψη 35 ηγετικών στελεχών ΚΚΕ 20/2/1977: Βόμβα στην αποθήκη Στασινόπουλου (ΕΛΑ) 20/2/2000: Ο υπαστυνόμος Θωδωρής Χαλουλάκος πυροβολεί και αφήνει παράλυτο τον 18χρονο μαθητή Σωτήρη Κατσιώτη.

Αξιοπρέπεια σημαίνει (και) να μην παραμυθιάζεσαι

Έχει γνωρίσει πολλών ειδών «αυθόρμη-τα συλλαλητήρια» ο τόπος μας. Άλλα ήταν πραγματικά αυθόρμητα και άλλα ήταν απλά «αυθόρμητα». Τα συλλαλητήρια του 1992 για το «Μακεδονικό», για παράδειγμα, κάθε άλλο παρά αυθόρμητα ήταν. Τα αστικά ΜΜΕ δημιούργησαν το κλίμα και το σύνολο των αστικών πολιτικών δυνάμεων (πλην Περιεσού, που όμως κράτησε μια στάση ανοχής) κάλεσαν τον κόσμο να συμμετάσχει σ' αυτά. Χώρια το δεσποταριό με τους δικούς του μηχανισμούς. Ήταν συλλαλητήρια καθαρά φασιστικού τύπου κι ας συγκέντρωσαν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους σε όλη τη χώρα, οι οποίοι δεν ήταν φασίστες.

Τα συλλαλητήρια των «αγανακτισμένων» ξεκίνησαν ως αυθόρμητα, στην πορεία όμως αβανταρίστηκαν και από τμήματα των αστικών ΜΜΕ και από τα κόμματα της τότε αντιπολίτευσης. Στη δεδομένη ιστορική στιγμή, ήταν μια ευκαιρία ακίνδυνης εκτόνωσης για τον οργισμένο από τη μνημονιακή πολιτική ελληνικό λαό. Ακίνδυνης γιατί εκ των προτέρων διακηρυσσόταν η εμμονή στη «μη βία». Παρά ταύτα, στην κορύφωσή τους συγκέντρωσαν κι αυτά εκατοντάδες χιλιάδες λαού, που πήρε μέρος με την αυταπάτη ότι αρκεί η παρουσία του, τα γιούχα και οι μούντζες για να τρομάξουν τον κοινοβουλευτικό λόχο και να σταματήσει να ψηφίζει τα μνημονιακά μέτρα. Η συνέχεια είναι γνωστή: ο κοινοβουλευτικός λόχος παρέμεινε αταλάντευτος (κάθε φορά είχε λίγες απώλειες, οι οποίες δεν έπαιξαν πρακτικά κάποιο ανασχετικό ρόλο), ο περιβόητος αποκλεισμός της Βουλής, που θα απέτρεπε την ψηφοφορία, αποδείχτηκε φιάσκο, ο κόσμος απογοητεύτηκε και αποσύρθηκε με αποτέλεσμα αυτά ειδικά τα συλλαλητήρια να συνεισφέρουν σημαντικά στο κλίμα απογοήτευσης και ηττοπάθειας που επικράτησε μετά το 2012.

Τα συλλαλητήρια που οργανώνονται τούτες τις μέρες δεν έχουν καμιά σχέση με τον αρχικό αυθορμητισμό του «κινήματος των αγανακτισμένων», μολονότι απευ-

θύνονται στο ίδιο κοινό. Σχεδιάστηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ και πλέον ο σχεδιασμός δεν κρύβεται, καθώς τα κομματικά Μέσα, η συνδικαλιστική του παράταξη (ΜΕΤΑ), αλλά ακόμη και βουλευτές από το βήμα της Βουλής καλούν το λαό σε συλλαλητήρια στήριξης της κυβερνητικής πολιτικής. Την Τετάρτη, μέρα πραγματοποίησης του δεύτερου συλλαλητηρίου της σειράς, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος εξέδωσε ανακοίνωση για να χαιρετίσει τα συλλαλητήρια, ενώ ο ίδιος ο Τσίπρας έγραψε στο πρωθυπουργικό twitter μήνυμα, ανεβάζοντας και σχετική φωτογραφία.

Δεν έχει τόση σημασία αν ήταν πολλοί ή λίγοι οι διαδηλωτές, μολονότι πρέπει να σημειωθεί ότι στο δεύτερο συλλαλητήριο, το οποίο κλήθηκε μπροστά στην υποτιθέμενη κρίσιμότητα της διαπραγμάτευσης στο Eurogroup, δεν συγκεντρώθηκαν ούτε 15.000 διαδηλωτές στο Σύνταγμα, αριθμός που δεν μπορεί να συγκριθεί με το δεύτερο συλλαλητήριο των «αγανακτισμένων», που μάζεψε μισό εκατομμύριο λαού. Είναι κι αυτό σημάδι της γενικότερης κοινωνικής παθητικότητας, την οποία δεν μπόρεσαν να κάμψουν οι «δραματικές» εκκλήσεις των συριζαίων, οι οποίοι δείχνουν καθαρά ότι κι αυτή ακόμη τη σχετικά μικρή συμμετοχή στα συλλαλητήρια της «αξιοπρέπειας» θα τη χρησιμοποιήσει ως άλλοθι: «τι να κάνει και η κυβέρνηση, όταν δεν τραβάει ο κόσμος».

Σημασία έχει κυρίως το περιεχόμενο αυτών των συλλαλητηρίων. Το στίγμα το έδωσε το ίδιο το πρωθυπουργικό tweet: «Στις πόλεις της Ελλάδας & της Ευρώπης ο λαός δίνει τη μάχη της διαπραγμάτευσης. Είναι η δύναμή μας!» Ο λαός όχι ως δύναμη διαπραγμάτευσης, αλλά ως χειροκροτητής μιας κυβέρνησης, η οποία είναι αποφασισμένη να υπηρετήσει τα συμφέροντα της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας, χάριν των οποίων παζαρεύει με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, εκλιπαρώντας για λίγα ψίχουλα από το τραπέζι τους. Ως χειροκροτητής μιας κυβέρνησης η οποία κάνει καθημερινά κωλοτούμπες διολισθαί-

νοντας προς τις θέσεις των δανειστών και προσπαθεί να κερδίσει χρόνο, όχι έναντι των δανειστών, αλλά έναντι του ελληνικού λαού, τον οποίο παραμύθιασε αγρίως πριν τις εκλογές της 25ης Γενάρη.

«Στο Eurogroup και τη Σύνοδο Κορυφής δεν διαπραγματεύεται μόνη της η ελληνική κυβέρνηση αλλά μαζί με τα 10.000.000 των Ελλήνων πολιτών», έγραψε με άφθαστο τσογλανισμό στο twitter ο Σακελλαρίδης, ταυτίζοντας ολόκληρο τον ελληνικό λαό με την κυβέρνηση.

Τα συλλαλητήρια αυτά είναι συλλαλητήρια συνενοχής και όχι αξιοπρέπειας. Γιατί η αξιοπρέπεια δεν είναι ιδεοληπτικός φανατισμός και παραμύθιασμα, αλλά γνώση σε βάθος και συνειδητή τοποθέτηση. Οι αγωνιστές που φώναζαν «ζήτω το κόμμα» φτύνοντας το εκτελεστικό απόσπασμα ήξεραν για τι πέθαιναν. Πέθαιναν για έναν αγώνα που συνεχιζόταν ή για έναν αγώνα που χάθηκε, αλλά το αίμα τους θα γίνονταν λίπασμα για να ξαναφουντώσει. Δεν πέθαιναν για να μπορούν να κουνάνε τον κώλο τους στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες ο Τσίπρας, ο Μπαρουφάκης και ο Σακελλαρίδης. Αυτοί που συγκεντρώνονται στα συλλαλητήρια της συνενοχής, με τα μυαλά στα κάγκελα από το παραμύθιασμα, θα δοκιμάσουν σύντομα την πικρή γεύση μιας ακόμη διάψευσης.

Δεν κατηγορούμε τους απλούς λαϊκούς ανθρώπους που κατέβηκαν στα συλλαλητήρια παραμυθιασμένοι από την αξιοπρέπεια της άγνοιας και των φρούδων ελπίδων. Εκείνοι, όμως, οι δήθεν ακροαριστεροί που κάλεσαν τον κόσμο σ' αυτά τα συλλαλητήρια φέρουν ακέραια την ευθύνη. Για μια φορά ακόμη επέλεξαν το ρόλο του μαϊντανού. Αυτή τη φορά του μαϊντανού της εξουσίας, που θέλει το λαό δίπλα της στο κακόγουστο σόου της δήθεν διαπραγμάτευσης, για να μην τον έχει απέναντι όταν θα του φέρει το μεταμνημόνιο που θ' αποτελεί τη συνέχεια του μνημόνιου. Είναι συνυπεύθυνοι για το παραμύθιασμα, για τον ιδεολογικό και πολιτικό ευνουχισμό του ελληνικού λαού.

Γαργάρα και η απλή αναλογική

Τα δύο τρίτα της ομιλίας Τσίπρα για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης αφιερώθηκαν στα θεσμικά ζητήματα. Πήξαμε στον εκσυγχρονισμό, τη θεσμική ανασυγκρότηση, την αξιοκρατία, την ισονομία και ισοπολιτεία και κυρίως στη δημοκρατία. «Η θεσμική ανασυγκρότηση που προωθούμε έχει ένα κεντρικό σύνθημα: Δημοκρατία Παντού», διακήρυξε ο πρωθυπουργός της νέας συγκυβέρνησης.

Μόνο που «ξέχασε» να αναφερθεί στην καθιέρωση της απλής αναλογικής. «Ξέχασε» ότι το κόμμα του έχει 149 βουλευτές, επειδή πήρε ένα «δωράκι» 50 εδρών από τον καλπονοθευτικό νόμο του Σκανδαλίδη, που όπως λέει και ο Πάγκαλος τον έφτιαξε επειδή πίστευε ότι το ΠΑΣΟΚ θα είναι πάντοτε πρώτο κόμμα. Για ποια ισοπολιτεία μπορεί να γίνεται λόγος, όταν η ψήφος στον ΣΥΡΙΖΑ (ή, αν θέλετε, στο πρώτο κόμμα) είναι κατά 16,7% ισχυρότερη από την ψήφο στα άλλα κόμματα; Περιττεύει να θυμίσουμε ότι προεκλογικά ο Μ. Γλέζος είχε φτάσει στο σημείο να πει πως αν ο ΣΥΡΙΖΑ βγει πρώτο κόμμα, θα πρέπει να κάνει νέες εκλογές με απλή αναλογική, για να αποτυπωθεί γνήσια η λαϊκή ψήφος στη Βουλή.

Οι προγραμματικές δηλώσεις είναι δηλώσεις τετραετίας και ο ΣΥΡΙΖΑ έδειξε καθαρά ότι δεν προτίθεται να αλλάξει το καλπονοθευτικό εκλογικό σύστημα. Οπότε μπορεί να συναγάγει κανείς ποια είναι ευρύτερα η αντίληψή του για τη δημοκρατία (την αστική δημοκρατία).

Μπερδέματα γραφειοκρατών συνδικαλιστών

Ησυριζοκρατούμενη ΠΟΕΣΥ δεν μπορούσε να κρατήσει τη χαρά της: «Μετά τη δέσμευση του πρωθυπουργού, Αλέξη Τσίπρα, στις προγραμματικές δηλώσεις της νέας κυβέρνησης για επαναλειτουργία της ΕΡΤ, το Διοικητικό Συμβούλιο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ενώσεων Συντακτών (ΠΟΕΣΥ) θεωρεί ότι δικαιώνεται ο πολύχρονος αγώνας των αγωνιζόμενων εργαζόμενων της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης σ' όλη τη χώρα και της αταλάντευτης στάσης της Ομοσπονδίας μας και των Ενώσεων-μελών της γι' αυτό το στόχο».

Αντίθετα, το ΕΚΑ ήταν πιο συμμαζεμένο: «Καλούμε την κυβέρνηση να προχωρήσει άμεσα στην επαναλειτουργία της ΕΡΤ, χωρίς προαπαιτούμενα - χωρίς θολές σελίδες, σύμφωνα με τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων και την πρόταση που κατέθεσαν οι συνελεύσεις».

Όπως βλέπουμε, ακόμη και οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές «μπερδεύτηκαν». Οι μεν χαιρετίζουν χωρίς επιφυλάξεις, οι δε μιλούν για «προαπαιτούμενα» και «θολές σελίδες». Περιττεύει να πούμε ότι και οι μεν και οι δε ξέρουν πού πάει το πράγμα, αλλά οι πρώτοι λειτουργούν σαν κυβερνητικά παπαγαλάκια, ενώ οι δεύτεροι έχουν πολιτικούς λόγους να κρατούν τις αποστάσεις τους.

Τι είπε ο Τσίπρας; Οτι η ΕΡΤ θα επανασυσταθεί **«από μηδενική βάση»**. Τι σημαίνει αυτό; Οτι η νέα συγκυβέρνηση **επικυρώνει τις 2.656 απολύσεις** (η μεγαλύτερη ομαδική απόλυση που έγινε ποτέ στη χώρα μας) και ότι θα φτιάξει μια νέα κρατική ραδιοηλεκτρονική εταιρία, την οποία θα ονομάσει ΕΡΤ. Σ' αυτή την εταιρία προφανώς θα κάνει νέες προσλήψεις, χωρίς να δεσμεύεται από τις προσλήψεις που έγιναν στη ΝΕΡΙΤ. Πόσους θα επαναπροσλάβει; Σίγουρα όχι όσους απολύθηκαν από την ΕΡΤ. Αλλιώς θα το έλεγε. Με τι κριτήρια θα γίνουν οι νέες προσλήψεις; Άγνωστο. Πόσα κανάλια και ραδιοφωνικές συχνότητες θα έχει η νέα ΕΡΤ; Πάλι άγνωστο.

Του έμειναν μόνο τα ιοβόλα βέλη

Η ρητορική του δεινότητα είναι γνωστή, αλλά εξίσου γνωστή είναι και η αχαλίνωτη φιλαυτία του. Ξέρεις τι είναι να σε λένε Μπένι, να έχεις τέτοια ιδέα για τον εαυτό σου, να έχεις την πεποίθηση ότι είσαι ο πιο αδικημένος πολιτικός, καθότι θυσιάστηκες για να σώσεις τη χώρα και κανείς δεν σου το αναγνωρίζει, και να είσαι αναγκασμένος να αγορεύεις στη Βουλή την πρώτη μέρα, ως αρχηγός του τελευταίου σε κοινοβουλευτική δύναμη κόμματος;

Επιστράτευσε, λοιπόν, τα ιοβόλα (φραστικά) βέλη του, τα μόνα που του έχουν απομείνει: «Ο χθεσινός λόγος ήταν λόγος εσωτερικής κατανάλωσης, που όμως τον εισπράττουν και τον αξιολογούν στο εξωτερικό με τα δικά τους κριτήρια» - «Δεν θέλω ο δημαγωγικός αυτοεγκλωβισμός του πρωθυπουργού και της κυβέρνησής του να μετατραπεί σε μια παγίδα για τη χώρα με ασύμμετρες αρνητικές επιπτώσεις» - «Η γραμμή της Κυβέρνησης είναι υποχώρηση με την κραυγή "επίθεση"».

Δε θα μας λείπει, πάντως. Μπορεί να ανακοίνωσε ότι στο σενέδριο δε θα επαναδιεκδικήσει την προεδρία του ΠΑΣΟΚ, αλλά ουδείς πιστεύει ότι δε θα διεκδικήσει το come back. Γι' αυτό, άλλωστε, οι άνθρωποί του ψάχνουν να του νοικιάσουν γραφείο στο κέντρο της Αθήνας.

Πειθήνιοι στα ιμπεριαλιστικά κελεύσματα, μετατρέπουν τη χώρα μας σε στόχο

Ανοιχτό το ενδεχόμενο της εμπλοκής στη μάχη κατά του IS, εάν ζητηθεί από τις ΗΠΑ, άφησε ο αναπληρωτής υπουργός Αμυνας Κ. Ησυχος, μιλώντας σε ραδιοφωνική εκπομπή της ΕΡΤ open. Την ίδια ώρα, μιλώντας στη Βουλή, ο υπουργός Αμυνας Π. Καμμένος διακήρυξε, ότι «τις συμμαχικές μας υποχρεώσεις προς το ΝΑΤΟ θα τις υπηρετήσουμε με το παραπάνω, καθώς η Ελλάδα είναι σύμμαχος του ΝΑΤΟ και μέλος της ΕΕ».

Απαντώντας στο ερώτημα τι θα κάνει η χώρα μας αν ζητηθεί συνδρομή από τις ΗΠΑ για τον «πόλεμο κατά των τζιχαντιστών», ο Ησυχος είπε: «Η χώρα μας θα εξετάσει με πολύ μεγάλη προσοχή το δικό της

ρόλο στη μάχη κατά των τζιχαντιστών, που είναι μια επιβεβλημένη διαδικασία όλων των χωρών. Δεν είμαστε απλά ένα πέρασμα. Είμαστε σε μια περιοχή, ολόκληρη η Δυτική Ευρώπη περιμένει την επάνοδο αρκετών τζιχαντιστών - μαχητών που διαθέτουν βρετανικά, γαλλικά, γερμανικά και άλλα διαβατήρια των χωρών - μελών της ΕΕ και ως εκ τούτου η χώρα μας πρέπει να έχει μια αυξημένη προσοχή, μια εγρήγορση, μια επαγρύπνηση, προκειμένου να μην εμπλακεί σε καταστάσεις ιδιαίτερα επικίνδυνες».

Δεν έμεινε, όμως, μόνο σ' αυτό που προεξοφλεί συνεργασία των μυστικών υπηρεσιών ανάλογη μ' εκείνη που έγινε την περίοδο του «πολέ-

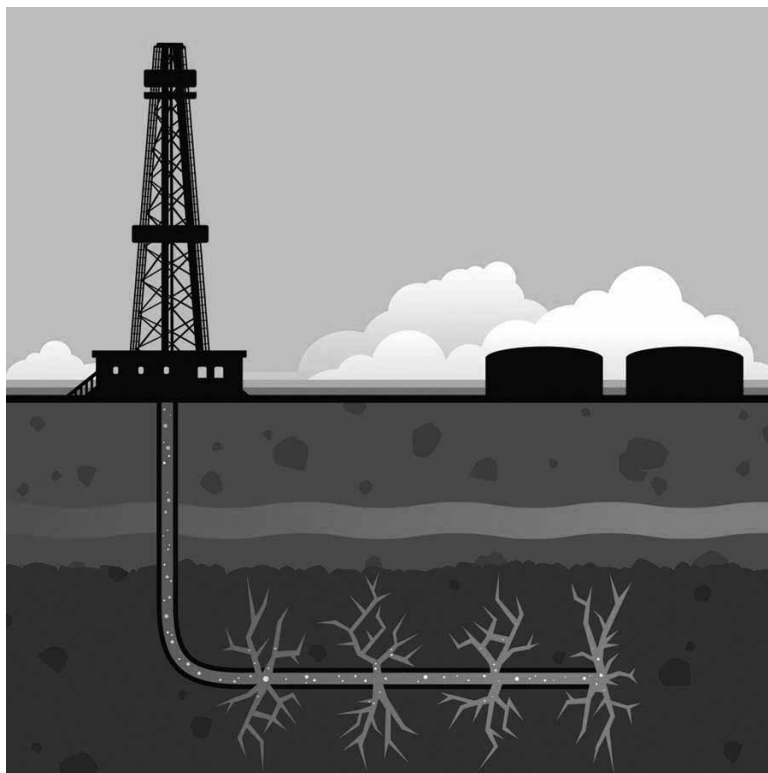
μου κατά της τρομοκρατίας», με τις μυστικές πτήσεις της CIA, που περνούσαν και από την Ελλάδα. Εκανε ένα βήμα παραπέρα:

«Για το πώς θα προχωρήσουμε στα αιτήματα των ΗΠΑ, θα έλεγα ότι **δεν είναι μόνο οι ΗΠΑ, είναι όλη η διεθνής κοινότητα**, πάρα πολλές χώρες, που ενδιαφέρονται για την καταπολέμηση αυτής της πληγής, της σύγχρονης πληγής, της μεσαιωνικής αντίληψης που εκφράζουν οι τζιχαντιστές και όχι μόνο. Αρα **η συνεργασία μας με όλες τις χώρες, σε Ανατολή και Δύση, απέναντι σε αυτόν τον κίνδυνο είναι πολύ σημαντικός παράγοντας και πρέπει να τον αξιολογήσουμε με αυτό τον τρόπο**».

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο ακόμη και στρατιωτικής εμπλοκής στον «πόλεμο κατά των τζιχαντιστών», εάν το απαιτήσουν οι «μεγάλοι μας σύμμαχοι», οι Αμερικανοί, τους οποίους ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αναγορεύσει σε... προστάτες του ελληνικού λαού, με το στόμα του Τσίπρα να στάζει μέλι κάθε φορά που αναφέρεται στον Ομπάμα. Παίζουν με τη φωτιά, διακινδυνεύοντας να μετατρέψουν τη χώρα μας σε στόχο των ισλαμιστών μαχητών που πραγματοποιούν «τυφλά» χτυπήματα σε δυτικές χώρες που συμμετέχουν άμεσα στις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες στη Μέση Ανατολή, την Ασία και την Αφρική.

Σχιστολιθικό πετρέλαιο

«Επανάσταση» ή φούσκα;

Ηεκτίναξη της εξόρυξης αργού πετρελαίου στις ΗΠΑ, που συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας σημειώνοντας αύξηση 64% περίπου τα τελευταία τέσσερα χρόνια (από 5.575 χιλιάδες βαρέλια την ημέρα την πρώτη βδομάδα του 2011 σε 9.132 την πρώτη βδομάδα του 2015)^[1], οφείλεται κατά ένα μεγάλο μέρος στην αύξηση της εξόρυξης σχιστολιθικού πετρελαίου. Η εξόρυξη του τελευταίου τριπλασιάστηκε από το 2010 μέχρι το 2013, από 1 σε 3 εκατομμύρια βαρέλια την ημέρα^[2]. Πόσο όμως η εξόρυξη του πετρελαίου αυτού μπορεί να συνεχίζεται απρόσκοπτα, δίνοντας τη δυνατότητα στις ΗΠΑ να αυξάνουν το μερίδιό τους στη διεθνή πετρελαϊκή αγορά και να εξάγουν πετρέλαιο σε επίπεδα εφταπλάσια από τον περσινό χρόνο;

Μία επικίνδυνη «επανάσταση»

Ας δούμε καταρχάς τι είναι αυτή η νέα μέθοδος εξόρυξης πετρελαίου και φυσικού αερίου. Με τον όρο σχιστολιθικό πετρέλαιο ή φυσικό αέριο εννοούμε το πετρέλαιο ή το φυσικό αέριο που δεν εξορύσσεται με τις γνωστές συμβατικές μεθόδους, αλλά με ειδικές μεθόδους όπως η διοχέτευση νερού, άμμου και χημικών ουσιών υπό υψηλή πίεση στο υπέδαφος, κάτω από σχιστολιθικά πετρώματα, με αποτέλεσμα την ανάκτηση του πετρελαίου ή του φυσικού αερίου που είναι εγκλωβισμένο σε αυτά.

Η μέθοδος αυτή δημιουργεί σημαντική περιβαλλοντική καταστροφή, όχι μόνο εξαιτίας των μεγάλων ποσοτήτων νερού που χρειάζεται για την εξόρυξη αλλά και γιατί εμπεριέχει τον **κίνδυνο μόλυνσης των υπόγειων υδάτων από τα χημικά που διοχετεύονται στα σχιστολιθικά πετρώματα**. Αυτό όμως είναι μία «λεπτομέρεια» μπροστά στο κέρδος από το πετρέλαιο που όχι άδικα εδώ και αιώνες έχει πολιτογραφηθεί ως ο «μαύρος χρυσός».

Εδώ και μερικά χρόνια, η εξόρυξη αυτή παρουσιάζεται σαν μία «επανάσταση» που θα αλλάξει ριζικά τα δεδομένα της αγοράς πετρελαίου παγκόσμια. Σύμφωνα με το υπουργείο Ενέργειας των ΗΠΑ^[2], οι εκτιμώμενες ποσότητες σχιστολιθικού πετρελαίου και αερίου στις ΗΠΑ και σε 137 σχιστολιθικούς σχηματισμούς σε 41 άλλες χώρες αντιπροσωπεύουν το 10% των παγκόσμιων αποθεμάτων αργού πετρελαίου και το 32% των αποθεμάτων φυσικού αερίου. Ως παγκόσμια αποθέματα χαρακτηρίζονται οι ποσότητες πετρελαίου και φυσικού αερίου που μπορούν να ανακτηθούν χρησιμοποιώντας τη σημερινή τεχνολογία ανεξάρτητα από την οικονομική κερδοφορία που θα επιφέρουν.

Αυτές οι εκτιμήσεις προκύπτουν από μία ογκώδη μελέτη 730 σελίδων, που έγινε τον Ιούνιο του 2013 για λογαριασμό του υπουργείου Ενέργειας των ΗΠΑ, με τίτλο «Τεχνολογικά ανακτήσιμες πηγές σχιστολιθικού πετρελαίου και αερίου: Μια αποτίμηση 137 σχιστολιθικών σχηματισμών σε 41 χώρες εκτός ΗΠΑ»^[4]. Στη μελέτη αναφέρεται ότι οι πέντε χώρες με τα μεγαλύτερα αποθέματα σχιστολιθικού πετρελαίου στον κόσμο είναι η Ρωσία, οι ΗΠΑ, η Κίνα, η Αργεντινή και η Λιβύη, ενώ οι πέντε χώρες με τα μεγαλύτερα αποθέματα σχιστολι-

θικού φυσικού αερίου είναι η Κίνα, η Αργεντινή, η Αλγερία, οι ΗΠΑ και ο Καναδάς.

Σκιές αβεβαιότητας

Οι αρχικά λαμπερές προοπτικές αυτής της «επανάστασης» άρχισαν, όμως, να σκοτεινιάζουν από τις αβεβαιότητες για την απρόσκοπτη συνέχισή της. Σύμφωνα με εκτιμήσεις του υπουργείου Ενέργειας των ΗΠΑ, στις αρχές του περσινού Ιουλίου^[5], «η πιθανότητα αύξησης και σταθεροποίησης της παραγωγής αργού πετρελαίου αμφισβητείται από τις αβεβαιότητες σε σημαντικά ζητήματα, όπως η μείωση της παραγωγής του πηγαδιού, η διάρκεια ζωής του, οι περιοχές αποστράγγισης, η γεωλογική κατάσταση και οι τεχνολογικές βελτιώσεις τόσο στις υφιστάμενες γεωτρήσεις όσο και στις νέες». Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις αυτές, η παραγωγή σταθεροποιείται μετά από τρία χρόνια μέσα στα οποία εξορύσσεται το 50% των αποθεμάτων.

Με ακόμα πιο μελανά χρώματα παρουσιάζει αυτές τις γεωτρήσεις το περιοδικό Fortune. Σε άρθρο με τίτλο «Η επανάσταση του σχιστολιθικού πετρελαίου σε κίνδυνο», που δημοσιεύτηκε στις 9 Γενάρη^[6], το περιοδικό προειδοποιεί: «Αντίθετα από τα συμβατικά έργα, τα σχιστολιθικά πηγάδια έχουν μια εξαιρετικά σύντομη ζωή. Στην περιοχή του Bakken, που απλώνεται μεταξύ της Μοντάνα και της Βόρειας Ντακότα (σ.σ. δεύτερη ανάμεσα στις επτά κυριότερες πετρελαιοπαραγωγικές περιοχές των ΗΠΑ), ένα πηγάδι ξεκινά με άντληση 1.000 βαρελιών την ημέρα για να πέσει μόλις στα 280 βαρέλια στο ξεκίνημα του δεύτερου χρόνου, μείωση κατά 72%. Με το ξεκίνημα του τρίτου χρόνου, περισσότερα από τα μισά αποθέματα αυτού του πηγαδιού θα έχουν εξαντληθεί και η ετήσια παραγωγή θα βγαίνει με το σταγονόμετρο. Για να παραγάγουν σταθερές ή αυξανόμενες απολαβές, οι παραγωγοί θα πρέπει να ανοίγουν συνεχώς νέα πηγάδια εφό-

σον τα ήδη υπάρχοντα θα καλύπτουν το μισό, σύμφωνα με τα πρότυπα της βιομηχανίας». Συγκριτικά, αναφέρει το περιοδικό, ο βαθμός εξάντλησης των συμβατικών γεωτρήσεων είναι τόσο αργός που στον ένα χρόνο ζωής τους εξακολουθούν να κρατούν το 95% με 98% των αποθεμάτων τους. Έτσι οι συμβατικές γεωτρήσεις τυπικά επαρκούν για μια εικοσαετία ή και περισσότερο.

Υψηλό κόστος εξόρυξης

Σε ό,τι αφορά το κόστος εξόρυξης του σχιστολιθικού πετρελαίου, σύμφωνα με έκθεση της Morgan Stanley^[7], που δημοσιεύτηκε τον περσινό Οκτώβριο, το «νεκρό σημείο», δηλαδή η χρηματική αξία των πωλήσεων ώστε μια επιχείρηση να μην

έχει ούτε κέρδος ούτε ζημιά, για το σχιστολιθικό πετρέλαιο είναι μεταξύ 30 και 65 δολαρίων το βαρέλι. Συγκρίνετε το παραπάνω ποσό με το κόστος έρευνας και εξόρυξης του αργού πετρελαίου στις ΗΠΑ, που σύμφωνα με το υπουργείο Ενέργειας^[8] τη διετία 2007-2008 κυμαινόταν γύρω στα 34 δολάρια το βαρέλι, καθώς και το κόστος στη Μέση Ανατολή, που είναι γύρω στα 17 δολάρια το βαρέλι, και βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

Για πόσο τα πετρελαϊκά μονοπώλια θα ανέχονται τις χαμηλές τιμές του πετρελαίου, αν θέλουν να εκμεταλλευτούν τα σχιστολιθικά κοιτάσματα; Σίγουρα, αυτό θα εξαρτηθεί από το πόσο θα αντέξουν οι αντίπαλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις να κρατούν ψηλά την παραγωγή, αλλά δε θ' αργήσει και πολύ η στιγμή που οι τιμές θα πάρουν ξανά την ανηφόρα, όταν ο μεταξύ τους πόλεμος για την κατάκτηση της πετρελαϊκής αγοράς κοπάσει, έχοντας αλλάξει το μεταξύ τους μοίρασμα των αγορών.

Κούρσα αντοχής

Ηδη η Chevron ανακοίνωσε στα τέλη Γενάρη^[9] ότι εγκαταλείπει την εκμετάλλευση σχιστολιθικού πετρελαίου από την Πολωνία, μετά τα απογοητευτικά αποτελέσματα των εξορύξεων που ξεκίνησαν το 2012. Τα τελευταία τρία χρόνια το ίδιο έκαναν η Exxon-Mobil και η γαλλική Total.

Η ανακοίνωση της Chevron ήταν αποτέλεσμα της μείωσης των κερδών της το τελευταίο τρίμηνο του 2014 κατά 30%^[10]. Μία μείωση που, όπως σημειώνει ο βρετανικός Guardian, οδήγησε στη χειρότερη επίδοση κερδοφορίας της εταιρίας από το 2009^[11]. Η ίδια εφημερίδα επισημαίνει ότι η Continental Resources, μια από τις μεγαλύτερες εταιρίες γεωτρήσεων στη Βόρεια Ντακότα (μία από τις περιοχές εξόρυξης σχιστολιθικού πετρελαίου στις ΗΠΑ), δήλωσε ότι

προτίθεται να μειώσει τις εξορύξεις κατά 40% αυτό το χρόνο, ξεκινώντας από τον Απρίλη. Το τμήμα της Βόρειας Ντακότα της Mineral Resources αναφέρει επίσης ότι η τιμή θα πρέπει να αυξηθεί στα 55-65 δολάρια για να διατηρηθεί η τωρινή παραγωγή των 1.2 εκατομμυρίων βαρελιών την ημέρα.

Από την μεριά της η Ρωσία εξετάζει επίσης τη μείωση της παραγωγής για να αποφύγει την παραπέρα μείωση των κερδών. Η μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγική εταιρία της Ρωσίας, η Rosneft, εξετάζει το ενδεχόμενο μείωσης της παραγωγής σε περίπτωση που οι τιμές συνεχίσουν να μειώνονται. Ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας Ιγκόρ Σεχίν δήλωσε στο πρακτορείο Τας ότι μία ικανοποιητική τιμή θα είναι μεταξύ 60 και 80 δολαρίων το βαρέλι, ενώ χαρακτήρισε 50 δολάρια αποδεκτά για τα σημερινά επενδυτικά σχέδια της εταιρίας. Η κούρσα αντοχής τώρα αρχίζει...

Παραπομπές

1. <http://ir.eia.gov/wpsr/psw01.xls>
2. <http://www.eia.gov/todayinenergy/detail.cfm?id=11611>
3. http://www.eia.gov/forecasts/aet/tight_oil.cfm
4. <http://www.eia.gov/analysis/studies/worldshalegas/>
5. http://www.eia.gov/forecasts/aet/tight_oil.cfm
6. <http://fortune.com/2015/01/09/oil-prices-shale-fracking/>
7. <http://shaleseguro.com/wp-content/uploads/2014/10/Morgan-Stanley.pdf>
8. <http://www.eia.gov/tools/faqs/faq.cfm?id=367&t=5>
9. <http://www.reuters.com/article/2015/01/31/chevron-poland-shale-idUSL6NOVA08820150131>
10. http://www.chevron.com/chevron/pressreleases/article/01302015_chevronreportsfourthquarternetincomeof35billionand2014earningsof192billion.news
11. <http://www.theguardian.com/business/2015/feb/07/shale-industry-hibernation-us-economy-fears>
12. <http://tass.ru/en/economy/776631>

Σουηδία

Σάρωσαν τους ρατσιστές του PEGIDA

Τουλάχιστον 3.000 αντιφασίστες, σύμφωνα με την ανακοίνωση της αστυνομίας, απάντησαν δυναμικά στην πρώτη απόπειρα του κινήματος PEGIDA (Πατριώτες Ευρωπαίοι Ενάντια στην Ισλαμοποίηση της Δύσης) να πραγματοποιήσει συγκέντρωση τη Δευτέρα 9 Φλεβάρη στην πόλη Μάλμε στη Νότια Σουηδία. Οι αντιφασίστες διαδηλωτές περικύκλωσαν μερικές δεκάδες οπαδούς του PEGIDA, που είχαν συγκεντρωθεί στην κεντρική πλατεία της πόλης, φωνάζοντας συνθήματα όπως «όχι ρατσιστές στους δρόμους μας» και εκτοξεύοντας εναντίον τους καπνογόνα και πυροτεχνήματα, γεγονός που ανάγκασε την αστυνομία να παρέμβει για να τα σβήσει και να τους προστατεύσει.

Το Μάλμε είναι η τρίτη μεγαλύτερη πόλη της Σουηδίας και φιλοξενεί ένα συνεχώς αυξανόμενο πληθυσμό μουσουλμάνων, καθώς η Σουηδία είναι η χώρα που δέχεται το μεγαλύτερο ποσοστό προσφύγων στην Ευρώπη σε σχέση με τον πληθυσμό της (εξαιρουμένων των χωρών που αποτελούν πύλες εισόδου, όπως η Ελλάδα).

Όπως είναι γνωστό, οι διαδηλώσεις του PEGIDA ξεκίνησαν στη Δρέσδη της Γερμανίας την περασμένη χρονιά με μερικές εκατοντάδες υποστηρικτές αρχικά, που αυξάνονταν θεαματικά από βδομάδα σε βδομάδα μέχρι που έφτασαν τους 25.000 στη διαδήλωση της 12ης Γενάρη. Όμως, σύμφωνα με

ρεπορτάζ του Γαλλικού Πρακτορείου (9/2/15), η συμμετοχή στις διαδηλώσεις έχει μειωθεί από τότε που κυκλοφόρησε φωτογραφία του ιδρυτή του PEGIDA να ποζάρει ως Χίτλερ. Εκτοτε, εκτός από τον ίδιο, έχουν παραιτηθεί και άλλα ηγετικά στελέχη του PEGIDA.

Παρακλάδια του PEGIDA έχουν εμφανιστεί και σε άλλες γερμανικές πόλεις, ενώ εκτός από τη Γερμανία πορείες έχουν γίνει στην Τσεχία, στην Αυστρία, στη Δανία και στη Νορβηγία, με μικρή όμως συμμετοχή (μόλις μερικές εκατοντάδες, που βρέθηκαν αντιμέτωποι με πολύ μεγαλύτερες αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές διαδηλώσεις).

Ουκρανία

Εκεχειρία με τα κρίσιμα ζητήματα ανοιχτά

Μετά από 16 ώρες ολονύχτιων σκληρών διαπραγματεύσεων στη σύνοδο του Μινσκ, οι ηγέτες της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ρωσίας και της Ουκρανίας κατέληξαν σε μια συμφωνία που αποτυπώθηκε σε ένα ντοκουμέντο 13 σημείων, το οποίο υπογράφηκε από τη λεγόμενη «ομάδα επαφής» (τον πρώην πρόεδρο της Ουκρανίας Λεονίντ Κούτσμα, το ρώσο πρέσβη στην Ουκρανία, τον εκπρόσωπο του ΟΑΣΕ και τους εκπροσώπους των αυτονομιστών ανταρτών).

Η συμφωνία αποτυπώνει το συσχετισμό δυνάμεων υπέρ της Ρωσίας, αφήνοντας ταυτόχρονα τα κρίσιμα ζητήματα ανοιχτά, γεγονός που μπορεί ανά πάσα στιγμή να προκαλέσει διαφωνίες, παραβιάσεις της συμφωνίας και αναζωπύρωση των συγκρούσεων.

Ιδού τα πιο σημαντικά σημεία της συμφωνίας:

1 Χωρίς όρους γενική κατάπαυση του πυρός, που θα αρχίσει στις 00.01 της 15ης Φλεβάρη. Σημειωτέον ότι στις δύο μέρες που μεσολαβούν μπορεί να καταληφθεί η στρατηγικής σημασίας πόλη Ντεμπάλτσεβε, που έχει περικυκλωθεί από τους αυτονομιστές αντάρτες, στην τύχη της οποίας δεν γίνεται καμιά αναφορά στη συμφωνία.

2 Δύο μέρες από την έναρξη της εκεχειρίας θα αρχίσει η απόσυρση των βαριών όπλων από τη γραμμή απαγκίστρωσης, ζήτημα σκληρής σύγκρουσης στη διαπραγμάτευση. Ο ουκρανικός στρατός θα αποσύρει τα όπλα από την πρώτη γραμμή που βρίσκεται σήμερα, ενώ οι αυτονομιστές αντάρτες θα τα αποσύρουν από τη γραμμή που βρίσκονταν όταν υπογράφηκε η πρώτη συμφωνία του Μινσκ στις 19 Σεπτεμβρίου. Αυτό σημαίνει ότι τα εδάφη που έχασε μετά το Σεπτέμβριο ο ουκρανικός στρατός παγιώνονται ως χαμένα. Η τύχη τους δεν προσδιορίζεται από τη συμφωνία, όμως ντε φάκτο παραμένουν υπό τον έλεγχο των ανταρτών, αποσύροντας απ' αυτά μόνο τα βαριά όπλα, τα οποία φυσικά, αν χρειαστεί, μπορούν να επαναφέρουν. Υπενθυμίζουμε ότι ο ουκρανός πρόεδρος απαιτούσε να αποχωρήσουν οι δυνάμεις των αυτονομιστών από όλα τα εδάφη που κέρδισαν μετά την υπογραφή της πρώτης συμφωνίας του Μινσκ. Η ζώνη ασφάλειας ανάμεσα στα αντιμαχόμενα μέρη θα είναι πλάτους 50 - 100 χιλιομέτρων ανάλογα με την εμβέλεια των βαριών όπλων. Η απόσυρση των όπλων πρέπει να ολοκληρωθεί μέσα σε 14 μέρες υπό την επιτήρηση του ΟΑΣΕ.

3 Ανταλλαγή όλων των αιχμαλώτων και των κρατούμενων πέντε μέρες μετά την απόσυρση των βαριών όπλων.

4 Αποχώρηση όλων των «ξένων στρατευμάτων, των βαριών όπλων και των μισθοφόρων» από την Ουκρανία και αποπλισμός «των παράνομων ένοπλων ομάδων». Και πάλι υπό την επιτήρηση του ΟΑΣΕ, αλλά χωρίς χρονοδιάγραμμα και χρονικό όριο.

Στην ουσία, ο όρος αυτός είναι κενό γράμμα, γιατί ακόμη κι αν «τα ξένα στρατεύματα, τα βαριά όπλα και οι μισθοφόροι» αποχωρήσουν επιβεβαιωμένα, μπορούν να επιστρέψουν, αφού ένα μεγάλο τμήμα των συνόρων της Ουκρανίας με τη Ρωσία παραμέ-

νει υπό τον έλεγχο των αυτονομιστών ανταρτών. Ο έλεγχος αυτού του τμήματος των συνόρων προβλέπεται να περάσει στον έλεγχο της ουκρανικής κυβέρνησης μετά τον καθορισμό του ειδικού καθεστώτος και τη διεξαγωγή τοπικών εκλογών στα πλαίσια της συνταγματικής μεταρρύθμισης που πρέπει να ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του 2015 και θα καθορίζει το καθεστώς αυτονομίας για τις ελεγχόμενες από τους αντάρτες περιοχές του Ντόνμπας.

5 Το πιο επίμαχο ζήτημα και σίγουρη αιτία αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων στο επόμενο διάστημα είναι το καθεστώς της αυτονομίας για τις προαναφερόμενες περιοχές. Η συμφωνία προβλέπει μια συνταγματική μεταρρύθμιση που θα διασφαλίζει «αποκέντρωση» και «ειδικό καθεστώς» για τις περιοχές αυτές. Ο όρος «ομοσπονδοποίηση», που χρησιμοποιούσε μέχρι τώρα η Μόσχα και ήταν «κόκκινο πανί» για το Κίεβο, αντικαταστάθηκε με την «αποκέντρωση», χωρίς φυσικά να αλλάζει και η ουσία, δηλαδή η ευρεία αυτονομία

που απαιτεί το Κρεμλίνο. Ως πρώτο βήμα προβλέπεται να επανεγκριθεί μέσα σε 30 μέρες από την ουκρανική βουλή ο νόμος για το ειδικό καθεστώς, με τη μορφή που είχε στην πρώτη συμφωνία του Μινσκ, και να γίνουν τοπικές εκλογές σε συνεργασία με τις ντε φάκτο αυτονομιστικές αρχές σε Ντονέτσκ και Λουχάνσκ. Το επόμενο βήμα είναι η συνταγματική μεταρρύθμιση και η οριστική νομοθεσία που θα καθορίζει το εύρος της αυτονομίας.

6 Η κυβέρνηση του Κιέβου δεσμεύεται να αποκαταστήσει τις οικονομικές σχέσεις, τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος και την πληρωμή μισθών και συντάξεων στις ελεγχόμενες από τους αυτονομιστές αντάρτες περιοχές.

Εν ολίγοις, πρόκειται για μια συμφωνία κατάπαυσης του πυρός, με πολλά αν, κατά πόσο και για πόσο θα εφαρμοστεί, με όλα τα κρίσιμα ζητήματα ανοιχτά, που απλά αποτυπώνει το συσχετισμό δυνάμεων αυτή τη στιγμή και αφήνει ορθάνοιχτο το δρόμο για τη συνέχιση του πολέμου. Ενδεικτική του κλίματος είναι και η δήλωση της Μέρκελ: «Χρειάζεται ακόμη πολύ, πάρα πολύ δουλειά για

να επιτευχθεί ειρήνη στην Ουκρανία. Τώρα έχουμε μια αχτίδα ελπίδας».

Ρήγμα στο μέτωπο ΗΠΑ - ΕΕ

Η εσπευσμένη διπλωματική πρωτοβουλία Μέρκελ-Ολάντ για την επίτευξη συμφωνίας κατάπαυσης του πυρός έφερε στο φως πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά τις ρωγμές που υπάρχουν στο μέτωπο ΗΠΑ-ΕΕ απέναντι στη Ρωσία στην υπόθεση της Ουκρανίας.

Ο Λευκός Οίκος κρατά εξ αρχής σκληρή στάση απέναντι στη Ρωσία και πιέζει τους ευρωπαίους εταίρους του για την επιβολή όσο γίνεται σκληρότερων κυρώσεων στη Ρωσία, με το δεδομένο ότι το οικονομικό κόστος από τις κυρώσεις αυτές είναι ελάχιστο για τις ΗΠΑ. Με στόχο να απομονωθεί πολιτικά, να πληγεί και να αποδυναμωθεί οικονομικά η Ρωσία, ώστε να αναγκαστεί η ρώσικη ηγεσία να υποχωρήσει στις απαιτήσεις της Ουάσιγκτον και των εταίρων της. Στο πλευρό του Λευκού Οίκου τάσσονται, ως συνήθως η Βρετανία, αλλά και η Πολωνία με τις χώρες της Βαλτικής, στις οποίες οι Αμερικάνοι πουλάνε προστασία απέναντι στη Ρωσία.

Από την άλλη, η Γερμανία θέλοντας να κρατήσει ανοιχτούς τους διαύλους επικοινωνίας με τη Ρωσία, προβάλλει τη μεγαλύτερη αντίσταση στις πιέσεις των Αμερικάνων, συνεπικουρούμενη από τη Γαλλία, την Ιταλία και τις υπόλοιπες χώρες του Νότου, που πληρώνουν το μεγαλύτερο οικονομικό κόστος των κυρώσεων. Με αποτέλεσμα, οι κυρώσεις που επιβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση σταδιακά στη Ρωσία να είναι λιγότερες και ηπιότερες σε σχέση με τις απαιτήσεις του Λευκού Οίκου. Ωστόσο, με το οικονομικό κόστος των κυρώσεων για τη Γερμανία να έχει φτάσει μέχρι στιγμής στα 10 δισ. δολάρια και για την Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά στα 21 δισ. δολάρια, με τον πόλεμο στην ανατολική Ουκρανία να κλιμακώνεται και να απειλεί να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, τα περιθώρια ελιγμών για τη Γερμανία προκειμένου να φαίνεται αρραγές το μέτωπο της Δύσης απέναντι στη Ρωσία έγιναν ασφυκτικά. Η πρόσφατη ανακοίνωση του Λευκού Οίκου ότι εξετάζεται το ενδεχόμενο χορήγησης προηγμένων όπλων στην Ουκρανία ανάγκασε τη Μέρκελ να δείξει ανοιχτά την αντίθεσή της δηλώνοντας ότι η Γερμανία δεν προτίθεται να πουλήσει όπλα στην Ουκρανία, γιατί μια τέτοια κίνηση είναι εξαιρετικά επικίνδυνη και αναποτελεσματική και θα οδηγήσει αναπόφευκτα σε κλιμάκωση του πολέμου. Τα επόμενα βήματα ήταν η διπλωματική πρωτοβουλία που ανέλαβε εσπευσμένα ο γαλλογερμανικός άξονας με την επίσκεψη Μέρκελ - Ολάντ στη Μόσχα, χωρίς, όπως φαίνεται, να έχει εξασφαλίσει εκ των προτέρων την συναίνεση της Ουάσιγκτον. Το ρήγμα ανάμεσα στις δύο πλευρές, όπως φαίνεται, δεν γεφυρώθηκε κατά την επίσκεψη της Μέρκελ στις 9 Φλεβάρη στην Ουάσιγκτον, παρά τη στήριξη που δήλωσε ο Ομπάμα στη γαλλογερμανική διπλωματική πρωτοβουλία, κρατώντας παράλληλα πάνω στο τραπέζι την επιλογή της πώλησης όπλων στην Ουκρανία σε περίπτωση αποτυχίας της διπλωματικής λύσης, δηλαδή με την πρώτη ευκαιρία, που δεν είναι καθόλου δύσκολο να προκύψει.

Γάζα

Οι νέοι μαχητές της Αντίστασης

17.000 νέοι, ηλικίας 14-21 χρόνων ολοκλήρωσαν τον περασμένο μήνα τη στρατιωτική εκπαίδευσή τους για μια βδομάδα σε δύο στρατόπεδα εκπαίδευσης των «Ταξιαρχιών Ιζεντίν αλ-Κασάμ», ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς, σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Γαλλικού Πρακτορείου» (9/2/15). Ανήκουν στη γενιά που έζησε τρεις ισραηλινούς πολέμους εναντίον των Παλαιστινίων της Γάζας: τον πόλεμο των 22 ημερών στα τέλη του 2008 και στις αρχές του 2009, τον 8ήμερο βομβαρδισμό το 2012 και τον πόλεμο των 50 ημερών το καλοκαίρι του 2014, κατά τον οποίο σκοτώθηκαν 2.200 Παλαιστίνιοι, μεταξύ των οποίων περίπου 500 παιδιά.

Πέντε μήνες μετά το τέλος του τελευταίου πολέμου, χιλιάδες από τα παιδιά που επέζησαν, πολλά από τα οποία έχουν χάσει γονείς, αδέρφια, στενούς συγγενείς και φίλους, δήλωσαν συμμετοχή στο πρόγραμμα εκπαίδευσης της Χαμάς, γιατί, εκτός των άλλων, οι «Ταξιαρχίες Ιζεντίν αλ-Κασάμ», είναι η ισχυρότερη ένοπλη οργάνωση της Παλαιστινιακής Αντίστασης, σήκωσε το μεγαλύτερο βάρος της αντίστασης στη διάρκεια του τελευταίου πολέμου και είναι φυσικό να ελκύει περισσότερο τις νέες γενιές μαχητών.

Είναι γνωστό ότι η Χαμάς εδώ και

χρόνια οργανώνει θερινές κατασκηνώσεις για τη νεολαία, με χαρακτήρα εκπαιδευτικό αλλά και ψυχαγωγικό. Είναι όμως η πρώτη φορά που γίνεται ταχύρρυθμη εντατική στρατιωτική εκπαίδευση από μαχητές των «Ταξιαρχιών Κασάμ» στη «χρήση ελαφρών και βαριών όπλων και στην πραγματοποίηση ενεδρών, ώστε να μπορεί η νέα γενιά μαχητών να ηγηθεί στην επόμενη μάχη για την απελευθέρωση», όπως μεταδίδει το «Γαλλικό Πρακτορείο», το οποίο επικαλείται σχετική ανακοίνωση των «Ταξιαρχιών Κασάμ».

Η Χαμάς υποστηρίζει ότι η προετοιμασία της επόμενης γενιάς που θα συνεχίσει τον αγώνα εναντίον του Ισραήλ για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης υπαγορεύεται από το δικαίωμα της αντίστασης εναντίον του κατακτητή, που κατοχυρώνεται από το διεθνές δίκαιο. Υπάρχει όμως και

αντίλογος, σύμφωνα με το ρεπορτάζ του «Γαλλικού Πρακτορείου», από ομάδες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που κατηγορούν τη Χαμάς ότι εκμεταλλεύεται τα ψυχικά τραυματισμένα από τον πόλεμο παιδιά για πολιτικούς σκοπούς και υποστηρίζουν ότι η αντίσταση στην κατοχή πρέπει να γίνεται από ενήλικες και όχι από παιδιά, ότι τα στρατόπεδα κάνουν τους νέους επιθετικούς, αντί να τους μορφώνουν και να τους διδάσκουν να τηρούν το νόμο.

Λόγια του αέρα (όταν δεν είναι κατευθυνόμενα), εκτός τόπου και χρόνου και ταυτόχρονα επικίνδυνα. Πέραν του ότι η στρατιωτική εκπαίδευση των παλαιστίνιων νέων δεν έρχεται σε αντίθεση με τη μόρφωση (στην οποία οι Παλαιστίνιοι έδιναν και δίνουν τεράστια σημασία), για ποια μόρφωση μπορεί να γίνεται λόγος όταν πολλά σχολεία δεν λειτουργούν γιατί έχουν μετατραπεί σε ερείπια ή φιλοξενούν ανθρώπους που έχασαν τα σπίτια τους από τους βομβαρδισμούς του τελευταίου πολέμου; Για ποια ευημερία μπορεί να γίνεται λόγος όταν η ανεργία ανέρχεται στο 41%, η ανθρωπιστική καταστροφή επιδεινώνεται συνεχώς και ο κίνδυνος ενός νέου πολέμου παραμονεύει;

στο ψαχνό

Τραγωδία και φάρσα

Οι νεότερες γενιές, οι κάτω των 35, ζουν σήμερα «το δικό τους '81». Τουλάχιστον αυτό προσπαθούν να τους ενσταλάξουν οι κυβερνητικοί προπαγανδιστές, όταν η συζήτηση γίνεται «επί του συγκεκριμένου» και δεν περιορίζεται στη μπουρδολογία περί «αξιοπρέπειας» και «εθνικής ανάταξης».

Ο Μαρξ θύμιζε τα λόγια του Χέγκελ, σύμφωνα με τα οποία η Ιστορία επαναλαμβάνεται είτε ως τραγωδία είτε ως φάρσα. Η ιστορία της κυβερνώσας σοσιαλδημοκρατίας στην Ελλάδα επαναλαμβάνεται σήμερα ως φάρσα και τραγωδία ταυτόχρονα.

Το 1981, το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου κατέκτησε την εξουσία μ' ένα τεράστιο 48%, σκαρφαλώνοντας πάνω στο κύμα ενός ογκώδους εργατικού, νεολαιίστικου και αγροτικού κινήματος που επί χρόνια μάτωσε στους δρόμους και στους χώρους δουλειάς, έχοντας διαμορφώσει συγκεκριμένες διεκδικήσεις. Ρεφορμιστικές αναμφισβήτητες, αλλά διεκδικήσεις.

Το ίδιο κίνημα είχε διαμορφώσει και ριζοσπαστικά πολιτικά αιτήματα, που αποτελούσαν απόηχο των συνθημάτων της αντιχουντικής αντίστασης: έξω από το ΝΑΤΟ, έξω οι βάσεις του θανάτου, έξω από την ΕΟΚ των μονοπωλίων, ανεξαρτησία-δημοκρατία-κοινωνική δικαιοσύνη.

Το πρώιμο ΠΑΣΟΚ, λειτουργώντας ως υπεύθυνος διαχειριστής του καπιταλιστικού συστήματος, ήταν υποχρεωμένο να κάνει αρκετές παραχωρήσεις στον τομέα των ρεφορμιστικών διεκδικήσεων, να θολώσει τα νερά στο πεδίο των αναγκαίων αστικοδημοκρατικών μεταρρυθμίσεων και να διατηρήσει αλώβητο το καθεστώς της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης (ΝΑΤΟ, βάσεις, ΕΟΚ).

Αυτές οι παραχωρήσεις ήταν που του επέτρεψαν να ενσωματώσει και να εξατμίσει τον μεταπολιτευτικό ριζοσπαστισμό, κυβερνώντας άνετα για οχτώ χρόνια και επανερχόμενο στην εξουσία για άλλα οχτώ, μετά από ένα «δεξιό διάλειμμα» το 1990-93.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, αναμφισβήτητος διάδοχος του «παλαιού ΠΑΣΟΚ», ιδιότητα για την οποία επιρείται, από την πρώτη κιόλας εβδομάδα της διακυβέρνησής του, όχι μόνο έκανε την αναμενόμενη μεγάλη κωλοτούμπα στο ζήτημα του χρέους, αλλά έβαλε στη ζυγαριά της διαπραγματεύσεως ακόμη και το φιλανθρωπικό σκέλος του «προγράμματος της Θεσσαλονίκης».

Η σοσιαλδημοκρατία επανέρχεται στην εξουσία με νέο όνομα, νέα σύμβολα, νέα χρώματα, και η επάνοδος της αποτελεί φάρσα.

Ομως, αυτή η σοσιαλδημοκρατία, που εγκαταλείπει πανικόβλητη τις προεκλογικές διακηρύξεις της μέσα στην πρώτη εβδομάδα της θητείας της, αισθάνεται ισχυρή να το πράξει. Κρυμμένη πίσω από ένα θέατρο «σκληρών διαπραγματεύσεων» και «εθνικής υπερηφάνειας», αισθάνεται ασφαλής ώστε να καλεί το λαό σε συλλαλητήρια στήριξης της πολιτικής της.

Αυτό είναι τραγωδία. Τραγωδία για τον ελληνικό λαό, που έριξε την απαιτητικότητά του στα τάρταρα και συμπεριφέρεται σαν καρκινοπαθής τελευταίου σταδίου που αναζητά θεραπεία από καλογερικά μαντζούνια.

Εδώ, όμως, είναι και τα δύσκολα για μας. Το εύκολο είναι ν' αρχίσεις να μουτζώνεις το λαό, να τον οικτρίζεις, να του κουνάς το δάχτυλο με περιφρόνηση, να τον καταγγέλλεις για εθελοδοουλία. Ομως, μ' αυτόν το λαό, μ' αυτή την εργατική τάξη θα πορευθούν όσοι οραματίζονται την κοινωνική απελευθέρωση και αγωνίζονται γι' αυτή. Μ' αυτή την εργατική τάξη πρέπει να συγχωνευτούν, αποκαλύπτοντάς της την αλήθεια.

Άλλος ένας «μεγάλος φίλος» της Ελλάδας, που κάλεσε τον Τσίπρα στη Βιέννη και μίλησε για την ανάγκη να μπει τέλος στη λιτότητα; Ποιος είναι ο Βέρνερ Φάιμαν; Ας ακούσουμε τον Βενιζέλο που (ξανα)έβγαλε σπυράκια: «Ο κ. Τσίπρας επισκέφτηκε σήμερα στη Βιέννη το φίλο μου, τον κ. Φάιμαν, αρχηγό του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος. Είναι πέντε χρόνια καγκελάριος. Επί πέντε χρόνια ο συντηρητικός Υπουργός Οικονομικών της Αυστρίας είναι ο σκληρότερος απέναντι στην Ελλάδα στο Eurogroup. Τα τρία πρώτα χρόνια ήταν η διάσημη κυρία Φέκτερ και βέβαια στη συνέχεια ο διάδοχός της. Το μεγάλο θέμα με την Αυστρία είναι ότι η πρώτη χώρα στην Ευρώπη με τραπεζική αδιαφάνεια, ο μεγαλύτερος τραπεζικός παράδεισος στην Ευρώπη είναι η Αυστρία. Όχι η Ελβετία ούτε το Λουξεμβούργο. Αυτά έπρεπε να πει ο κ. Τσίπρας σήμερα στον κ. Βέρνερ Φάιμαν». Ποιος, όμως, δίνει σημασία στον Βενιζέλο σήμερα;

KONTRES

Μας δουλεύουν (1)

«Ο Τσίπρας δίνει τον Σαμαρά στον λαό: επέμεινε αντί για 6 μήνες παράταση προγράμματος 2 μήνες, για ασφυκτικά πλαίσια νέας κυβέρνησης». Αυτό έγραψε στο twitter ο δημοσιογράφος Στ. Κούλογλου, ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ πλέον (στη θέση του Κατρούγκαλου που υπουργοποιήθηκε). Δεν μπορεί να μην κατάλαβε και αυτός τι ακριβώς είπε ο Τσίπρας στη Βουλή. Τον ακούσαμε όλοι να καταγγέλλει τους Σαμαρά-Βενιζέλο ότι «έκαψαν τα σπαρτά και γκρέμισαν τις γέφυρες», υπογράφοντας μόνο δίμηνη παράταση του Μνημονίου, ενώ οι «εταίροι» έδιναν εξαμηνή.

Αυτό, όμως, ήταν γνωστό από το Δεκέμβριο. Το είχε γράψει όλος ο αστικός Τύπος, το σημειώσαμε κι εμείς. Δημόσια ο Σόιμπλε πρότεινε εξαμηνή παράταση, αλλά οι Σαμαροβενιζέλοι επέμειναν για δίμηνη. Γιατί; Για να αποφύγουν τις κατηγορίες ότι παρατείνουν το Μνημόνιο και να μπορούν να δημαγωγούν ότι συμφώνησαν σε μια μικρή (δίμηνη) «τεχνική παράταση», όπως έλεγαν. Τι έκανε τότε ο ΣΥΡΙΖΑ; Τους κατήγγειλε ότι παρατείνουν το Μνημόνιο (έστω και για δυο μήνες). Δεν τους κατήγγειλε ότι δημιουργούν τεχνητή ασφυξία στη νέα κυβέρνηση.

Αυτό το επιχείρημα το ακούσαμε τώρα και είναι πραγματικά... για πολλές μπάτσες. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα ήθελε μια εξαμηνή παράταση του Μνημονίου, αλλά να την έχουν αποφασίσει για λογαριασμό του οι Σαμαροβενιζέλοι, διότι αυτός ντρέπεται να τη ζητήσει!

Επί της ουσίας, τίποτα δε θα άλλαζε ακόμη και αν η παράταση ήταν εξαμηνή, αλλά αυτό το κρύβει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το πρόβλημα είναι το περιβόητο χρηματοδοτικό κενό. Ομως, η απόφαση του Eurogroup της 8ης Δεκεμβρίου είναι σαφής: η δόση δε θα εκταμιευθεί αν δεν ολοκληρωθεί η αξιολόγηση από την τρόικα. Και εξαμηνή να ήταν η παράταση, λοιπόν, πάλι θα υπήρχε το χρηματοδοτικό κενό, πάλι η νέα συγκυβέρνηση θα ζητούσε λεφτά, πάλι οι

ιμπεριαλιστές δανειστές θα υπαγόρευαν όρους για να εκταμιεύσουν τη δόση. Ας πάψουν, λοιπόν, να μας δουλεύουν.

Μας δουλεύουν (2)

Και για να μιλάμε με αριθμούς. Ποιο είναι το περιεχόμενο αυτής της «συμφωνίας-γέφυρας» που ζητάει ο ΣΥΡΙΖΑ; Στην πραγματικότητα, είναι μια «γέφυρα» νέου δανεισμού, χωρίς την άμεση λήψη νέων μέτρων, που προβλεπόταν από τη συμφωνία που είχε έτοιμη η προηγούμενη συγκυβέρνηση, αλλά δεν τολμούσε να την υπογράψει προεκλογικά (γι' αυτό επίσπευσε τις εκλογές κατά δύο μήνες). Τι ζητάει ο ΣΥΡΙΖΑ; Το 1,9 δισ. ευρώ που αφορά επιστροφές από την ΕΚΤ και τις κεντρικές τράπεζες των κρατών-μελών της Ευρωζώνης που κερδοσκοπήσαν με τα ελληνικά ομόλογα. Ποσό που περιλαμβάνεται στο πακέτο των 7,2 δισ., που παραμένει σε εκκρεμότητα, αφού δεν έχει ολοκληρωθεί η αξιολόγηση από την τρόικα. Ζητάει ακόμα άδεια από την ΕΚΤ να αυξήσει το βραχυπρόθεσμο δανεισμό με έντοκα γραμμάτια από 15 δισ. σε 25 δισ. ευρώ.

Μ' άλλα λόγια, ο ΣΥΡΙΖΑ ζητάει να πάρει 1,9 δισ. επιστροφές (οι οποίες όμως συναρτώνται με το Μνημόνιο) και 10 δισ. νέα δάνεια. Για να τα κάνει τι; Για να αποπληρώσει παλιά δάνεια που λήγουν μέχρι τον Μάη-Ιούνιο! Αυτοί δεν είναι που έλεγαν ότι δεν πρόκειται να πάρουν νέα δάνεια για να αποπληρώσουν παλιά; Αυτοί δεν είναι που διαβεβαίωναν (Σταθάκης) ότι δεν υπάρχει κανένα χρηματοδοτικό πρόβλημα μέχρι τον Ιούλη;

Πάμε παρακάτω. Αν δανειστούν 10 δισ. σε έντοκα γραμμάτια, για να αποπληρώσουν παλιά ομόλογα που λήγουν, από τη μια θα στεγνώσουν τις εγχώριες τράπεζες από ρευστό (άρα για ποια αναπτυξιακή ροπή στην οικονομία κάνουν λόγο;) και από την άλλη θα φορτώσουν τον κρατικό προϋπολογισμό με υπέρτοκους τόκους. Πρώτο, γιατί τα έντοκα γραμμάτια έχουν τσουχτερά επιτόκια και δεύτερο γιατί πλέον

οι ελληνικές τράπεζες, για να δανείσουν το ελληνικό κράτος, δεν δανείζονται από την ΕΚΤ με επιτόκιο 0,05% αλλά από τον ELA της ΤτΕ με επιτόκιο 1,55%. Αρα, και αν η ΕΚΤ τους ενέκρινε τη διεύρυνση του βραχυχρόνιου δανεισμού (η πρώτη απάντηση ήταν απορριπτική), σ' ένα τρίμηνο θα αναζητούσαν τρόπο να αντικαταστήσουν αυτόν τον δανεισμό με μακροχρόνιο (τουλάχιστον τριετή ομόλογα), είτε από τις «αγορές» είτε από τους «θεσμικούς δανειστές» (ΕΣΜ και ΔΝΤ).

Επομένως, ο χρόνος που προσπαθεί να «αγοράσει» η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου θα κόστιζε σε κάθε περίπτωση πανάκριβα στον ελληνικό λαό, χωρίς να μειώσει στο ελάχιστο τον αποικιοκρατικό δανεισμό.

Καρακοσμάρα

Υπάρχει, βέβαια, και η τρισεγγίστη οικονομολόγος Ραχήλ, βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ πλέον, που είναι στην καρακοσμάρα της και έγραψε... δικαιωμένη

Απλώς γελοία

Ο Μ. Γλέζος, μιλώντας στο Mega, είπε πως ο Τσίπρας στη Βουλή του θύμισε τον Νίκο Ζαχαριάδη το 1940 και το ιστορικό του γράμμα!

Για άλλον θα λέγαμε «μωραίνει Κύριος...», αλλά ο Γλέζος τα έχει τετρακόσια, παρά την ηλικία του. Πρόκειται, λοιπόν, για ένα ακόμη κρεσέντο χυδαίου οπορτουнизμού από έναν άνθρωπο που εδώ και δεκαετίες έχει ειδικευτεί στο είδος. Αλλωστε, έχει διατελέσει βουλευτής και ευρωβουλευτής του Ανδρέα Παπανδρέου.

Σε άλλη περίπτωση θα λέγαμε ότι πρόκειται για ιεροσουλία, αλλά η αναφορά του Γλέζου ήταν απλώς γελοία. Δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται εξηγήσεις. Αρκεί να κάνει κανείς μια σύγκριση ανάμεσα στα ιστορικά μεγέθη, αλλά και στους σκοπούς που επιδιώκονται στη μια και στην άλλη περίπτωση.

στο facebook: «Σοβαρά; Πως είπατε; Με τον μηχανισμό ελα 60 δις. για ρευστότητα; Τελικά ξεφτιλιστήκατε ομαδικώς από πολλές πλευρές. Τελικά ποιος είναι ο ανόητος». Αυτή, βέβαια, δεν καταλαβαίνει ούτε τι είναι το χρήμα ούτε τι είναι ο ΕΛΑ. Προεκλογικά ο μεν Μηλιός της είχε πει ότι είναι καλύτερα να το βουλώσει, ο δε Μπαρουφάκης τής είχε αφιερώσει ένα αρθράκι, στο οποίο με απλά λόγια της είχε εξηγήσει ότι δε γίνονται αυτά τα πράγματα. Σιγά, όμως, μην κλώσει η Ραχήλ. Αφού πήρε την έδρα, τώρα ξεσπαθώνει, προσφέροντας μια νότα ευθυμίας στο συριζοκαμμενικό περιβάλλον.

Αισχροί κάπηλοι

Έχει και η καπηλεία τα όριά της. Αντε, να καταπιούμε το γεγονός ότι μετά την ορκωμοσία τους συριζαίοι βουλευτές πήγαν στο χώρο του πρώην ΕΑΤ-ΕΣΑ για ν' αποτίσουν φόρο τιμής στους νεκρούς της δικτατορίας. Ο Τσίπρας στην Καισαριανή, η Βαλαβάνη και οι υπόλοιποι στο ΕΑΤ-ΕΣΑ. Πώς να καταπιούμε, όμως, την παρακάτω ελεεινή δήλωση του Μπαλάφα;

«Χιλιάδες **ψυχούλες** αγωνιστών **μάς κοιτάνε σήμερα από εκεί ψηλά**, σε τούτο τον ιερό χώρο της υπέρτατης θυσίας. Νομίζω ότι είναι ευχαριστημένοι με όσα **βλέπουν**, θεωρώντας όσα έγιναν το τελευταίο διάστημα σαν μια και δικιά τους δικαίωση. Δικαίωση για τις ζωές που έδωσαν αφειδώλευτα και τους αστείρευτους αγώνες που έδωσαν».

Σταματήστε τις προκλήσεις, εξουσιαστικά καθάρματα. Μπορεί εσείς να πιστεύετε σε «ψυχούλες» που πήγαν «εκεί πάνω» και σας κοιτάζουν, όμως ανάμεσα στους νεκρούς αγωνιστές υπάρχουν άνθρωποι που σας έφτυναν και τότε και θα σας έφτυναν πιο πολύ τώρα. Αυτούς να μην τους πιάνετε στο στόμα σας.

Ναρκισσιμός

Αντιγράφουμε από ειδική ιστοσελίδα:

Ναρκισσιστική διαταραχή προσωπικότητας: Τα κυριότερα χαρακτηριστικά της ναρκισσιστικής διαταραχής προσωπικότητας είναι μια έντονη αίσθηση μεγαλομανίας (στη φαντασία ή στην πραγματικότητα), παράλληλα με μια υπερευαίσθησία στην αξιολόγηση και την κριτική των άλλων και μια έλλειψη ενσυναίσθησης. Η μεγαλομανής αίσθηση προσωπικής αξίας και σπουδαιότητας είναι πολύ έντονη. Τα άτομα με ναρκισσιστική διαταραχή προσωπικότητας τείνουν να μεγαλοποιούν και να υπερβάλλουν τα κατορθώματα και τα ταλέντα τους, και έχουν πάντα την προσδοκία να αντιμετωπίζονται ως κάτι «εξχωριστό», «εξαιρετικό», ακόμη και όταν δεν έχουν καταφέρει κάτι ιδιαίτερο. Το άτομο με ναρκισσιστική διαταραχή προσωπικότητας διακατέχεται από φαντασιώσεις προβολής, διάκρισης, επιτυχίας και θαυμασμού από τους άλλους, δύναμης, λάμψης, ομορφιάς και εξιδανικευμένης αγάπης, αλλά και από χρόνια συναισθήματα φθόνου για όσους αντιλαμβάνεται ως πιο επιτυχημένους από τον ίδιο. Παράλληλα, τα άτομα με ναρκισσιστική διαταραχή προσωπικότητας αναζητούν διαρκώς την προσοχή των άλλων και θέλουν να απολαμβάνουν την επιβράβευση και το θαυμασμό. Ενα ακόμη στοιχείο της προσωπικότητας των ατόμων με ναρκισσιστική διαταραχή προσωπικότητας, το οποίο δημιουργεί προβλήματα στη σύναψη σχέσεων, είναι η χειριστικότητα, με άλλα λόγια η τάση χειρισμού των άλλων προκειμένου να επιτύχουν αυτό που θέλουν και τους δικούς τους στόχους.

Οποιαδήποτε ομοιότητα με άτομα και καταστάσεις της επικαιρότητας είναι... εντελώς συμπτωματική.

Έχει πρότυπα

Όταν παραλάμβανε το υπουργείο από τον Χαρδούβελη, ο Μπαρουφάκης μνημόνευσε τον Αλέκο Παπαδόπουλο, φορέα των πιο σκληρών «εκσυγχρονιστικών» απόψεων, τις οποίες εκδήλωνε με αντιλαϊκό μένος. Μιλώντας στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις, είπε πως στο Eurogroup θα θυμάται τον Κ. Καραμανλή και τον Α. Παπανδρέου. Δεν μπορείς να πεις, τα πρότυπά του είναι... εξαιρετικά.

Ξεφτίλα χωρίς όρια

Οχι, δεν είναι φωτομοντάζ. Τη φωτογραφία ανέβασε ο Ψινάκης στο Instagram, με συνοδευτικό σχόλιο για τη σκληρή δουλειά

που τραβάνε με την περιφερειάρχη ακόμη και μετά τα μεσάνυχτα. Η προσεγμένη πόζα και η άψογη νυχτερινή λήψη, με την Ακρόπολη στο φόντο, δείχνουν ότι δεν πρόκειται για κάποια ερασιτεχνική selfie, αλλά για φωτογραφία που τραβήχτηκε από επαγγελματία.

ZOOM

Ιδεοληψίες και πραγματικότητα

Οι Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης στις συνθήκες του καπιταλισμού θα ισοδυναμούσαν με συμφωνία για το μοίρασμα των αποικιών. Στον καπιταλισμό όμως, δεν μπορεί να υπάρξει άλλη βάση, άλλη αρχή μοιρασιάς, εκτός από τη δύναμη. Ο δισεκατομμυριούχος δεν μπορεί να μοιράσει με οποιονδήποτε άλλον «το εθνικό εισόδημα» μιας καπιταλιστικής χώρας παρά μόνο: «Ανάλογα με το κεφάλαιο» (κι ακόμη πρέπει να προσθέσουμε ότι το μεγαλύτερο κεφάλαιο θα πάρει περισσότερα απ' όσα του αναλογούν). Ο καπιταλισμός σημαίνει ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής και αναρχία στην παραγωγή. Το να κηρύσσει κανείς μια «δίκαιη» μοιρασιά του εισοδήματος σε μια τέτοια βάση είναι προυntonισμός, στενοκεφαλιά μικροαστού και φιλισταίου. Το μοίρασμα δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά, παρά «σύμφωνα με τη δύναμη».

Β.Ι. Λένιν

«Σοσιαλντεμοκράτ», 23.8.1915

Όταν ο Βαρουφάκης επικαλέστηκε μπροστά στον Σόιμπλε τη «λαϊκή εντολή» που έχει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, ο γερμανός ΥΠΟΙΚ δε χρειάστηκε να σκεφτεί την απάντηση. Την είχε έτοιμη από πριν: έχουμε κι εμείς λαϊκή εντολή στη χώρα μας και οι κυβερνήσεις στις άλλες χώρες. Το βράδυ της ίδιας μέρας, ο Σόιμπλε εμφανίστηκε με ύφος τροπαιούχου στη γερμανική κρατική τηλεόραση ARD και επανέλαβε τα ίδια: «Ο Βαρουφάκης ζήτησε να σεβαστούμε τη βούληση του έλληνα ψηφοφόρου. Βεβαίως, έχουμε μεγάλο σεβασμό στη βούληση των ψηφοφόρων στην Ελλάδα, αλλά είναι εξίσου μεγάλος και ο σεβασμός μου για τη βούληση των γερμανών ψηφοφόρων και των ψηφοφόρων στα άλλα κράτη-μέλη».

Στο ίδιο μήκος κύματος με τον Σόιμπλε, ο σοσιαλδημοκράτης αντικαγκελάριος και υπουργός Οικονομίας Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, ξεκαθάρισε στον Βαρουφάκη: «Κάθε χώρα έχει δικαίωμα να εκλέξει δημοκρατικά μια νέα κυβέρνηση και φυσικά κάθε κυβέρνηση έχει το δικαίωμα να προσδιορίσει εκ νέου την πολιτική της, ειδικά όταν έχει μια καθαρή εκλογική εντολή. Ενα όμως πρέπει να είναι σαφές: οι συνέπειες, ειδικά οι οικονομικές συνέπειες ενός επαναπροσδιορισμού της ελληνικής πολιτικής, δεν μπορούν να μεταφέρονται σε άλλες χώρες και να πληρώνονται εκεί από τους φορολογούμενους».

Ακολούθησε η πανικόβλητη αναδίπλωση. Από το βήμα της Βουλής, στην παρθενική του ομιλία ως υπουργός Οικονομικών, κατά τη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης (9.2.2014), ο Βαρουφάκης διακήρυξε: «Η δική μας λαϊκή εντολή δεν μας δίνει το δικαίωμα να κάνουμε του κεφαλιού μας. Έχουμε ακόμη δεκαοκτώ εντολές άλλων δημοκρατικών χωρών. Ενα δικαίωμα μας δίνει, να ζητήσουμε να ακουστούμε, να μας δοθούν μερικές εβδομάδες να καταθέσουμε τις απόψεις μας και από εκεί και πέρα η δική μας εντολή έχει την ίδια αξία και την ίδια δύναμη, ισχύ και νομική υπόσταση, όπως και οι δικές τους».

Συμπέρασμα πρώτο: οι λαϊκές εντολές δεν παίζουν κανένα ρόλο στις διακρατικές σχέσεις. Οι εκλογές καθορί-

ζουν απλώς ποια πολιτική φατρία θα διαχειριστεί πολιτικά έναν δεδομένο καπιταλιστικό σχηματισμό.

Τι μένει στις διεθνείς σχέσεις όταν φύγει από τη μέση η ιδεοληψία περί λαϊκής εντολής; Μένει αυτό που σημείωνε ο Λένιν πριν από ακριβώς έναν αιώνα: ο συσχετισμός ανάλογα με τη δύναμη του κεφαλαίου που κάθε χώρα εκπροσωπεί.

Βέβαια, μια μέρα μετά τη διακήρυξη πίστης του Βαρουφάκη, στη δευτερολογία του, με την οποία έκλεισε η τριήμερη κοινοβουλευτική συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης, ο Τσίπρας έβγαλε άχρηστο τον Λένιν, επανερχόμενος στη γνωστή ιδεοληπτική μπουρδολογία: «Δεν υπάρχει δρόμος επιστροφής. Γιατί εάν υπήρχε, αυτό θα σήμαινε ότι θα αποδεχόμασταν ότι στην Ευρώπη των μεγάλων κατακτήσεων, στην Ευρώπη του πολιτισμού και της δημοκρατίας η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας δεν υπάρχει πια (...) Ποιος μπορεί να ζητάει από μια Κυβέρνηση με νωπή εντολή, αλλά και με πρωτοφανή κοινωνική αποδοχή και στήριξη να αποδεχτεί ότι ο λαός της δεν είναι κυρίαρχος; Και αλήθεια, ποιον θα βοηθούσε μια τέτοια εξέλιξη στην Ευρώπη; (...) Μια αποτυχία της Κυβέρνησης, μόνο τους εχθρούς της δημοκρατίας μπορεί να ευνοήσει, μόνο στους εχθρούς της δημοκρατίας μπορεί να ανοίξει το δρόμο, τόσο εδώ όσο και στην Ευρώπη (...) Και σε αυτή την κρίση, την κρίση της Ευρώπης, η μικρή Ελλάδα παίζει τον καθοριστικό ρόλο υπερασπιζόμενη για άλλη μια φορά ισχυρές οικογενειακές αξίες. Η μικρή Ελλάδα είναι αυτή που σήμερα υπερασπίζεται την Ενωμένη Ευρώπη, τη δημοκρατία και την αλληλεγγύη (...) Είμαστε όλοι συγκάτοικοι και συνιδιοκτήτες στο κοινό μας σπίτι (...) Οι ηγέτιδες δυνάμεις κατακτούν την ηγεμονία τους όχι με την εξόντωση και την τιμωρία, αλλά με την αλληλεγγύη και την πειθώ. Η ευρωπαϊκή Γερμανία έτσι κατάφερε να γίνει ηγέτιδα δύναμη στην Ευρώπη».

Συγκρίνετε τη μπουρδολόγα και αοριστολόγα φλυαρία του Τσίπρα με τη λακωνικότητα και την κρυστάλλινη σαφήνεια του Λένιν. Σε σχέση με τις παπάρες του Τσίπρα, θα μπορούσαμε να θυμίσουμε μια αγαπημένη φράση του Λένιν: όταν η πραγματικότητα δε συμφωνεί με τις ιδεοληψίες μας, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα. Όμως εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με ιδεοληψίες, που θα μπορούσαν να είναι και συμπαθείς. Εδώ έχουμε να κάνουμε με προπαγάνδα εξαπάτησης του ελληνικού λαού από τον επικεφαλής μιας αδίστακτης πολιτικής κλίκας.

Πού πρόκειται να καταλήξει η «σκληρή διαπραγμάτευση» των συριζαίων με τους ιμπεριαλιστές δανειστές; Σε μια ωραιοποιημένη εκδοχή του Μνημονίου, που δε θα ονομάζεται Μνημόνιο, αλλά κάπως αλλιώς, που δε θα έχει τρόικα, αλλά έναν άλλο μηχανισμό επιτήρησης, που θα διασφαλίσει πρώτο τη δυνατότητα του ελληνικού κράτους να εξυπηρετεί τα δάνεια από τους ιμπεριαλιστές και δεύτερο την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, που δεν αποτελεί μόνο όρο για τη μέγιστη κερδοφορία του κεφαλαίου, αλλά και όρο για την εξασφάλιση της κανονικής εξυπηρέτησης των ιμπεριαλιστικών δανείων (αυτό εξυπηρετεί η σκληρή δη-

μοσιονομική λιτότητα, βασικό συστατικό στοιχείο της κινεζοποίησης).

Όπως γνωρίζουν οι τακτικοί αναγνώστες της «Κ», αυτά εμείς δεν τα λέμε πρώτη φορά τώρα, που διαφαίνεται η κωλοτούμπα, όπως συνηθίζουμε να λέμε. Τα έχουμε γράψει πολύ πριν τις εκλογές. Πέρα από την πληθώρα ρεπορτάζ και αναλύσεων, θυμίζουμε τη σειρά τεσσάρων άρθρων, με τίτλο «Το Μνημόνιο, το μετα-Μνημόνιο και ο ΣΥΡΙΖΑ», που δημοσιεύτηκε στη στήλη, στα φύλλα 802 έως 805 της εφημερίδας μας. Σ' αυτή τη σειρά περιγράψαμε αυτά που θα είναι αναγκασμένη να εφαρμόσει μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σε μετα-μνημονιακές συνθήκες, δεδομένου ότι αυτή η κυβέρνηση ούτε τον ελληνικό καπιταλισμό θέλει να θίξει ούτε τις διεθνείς του σχέσεις θέλει να διαταράξει.

Θα μπορούσε μια αστική κυβέρνηση να αρνηθεί, για παράδειγμα, την πληρωμή του χρέους; Δεν χρειάζεται να ανατρέξουμε στην εμπειρία αστικών κυβερνήσεων, κυρίως στη Λατινική Αμερική, που επιχείρησαν κάτι τέτοιο και έσπασαν τα μούτρα τους, καταλήγοντας σε νέες συμφωνίες με τους ιμπεριαλιστές. Ούτε να καταφύγουμε στη θεωρία, υπενθυμίζοντας πως δεν μπορείς να κάνεις μονομερή διαγραφή του χρέους και ταυτόχρονα να αναζητάς θέση στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας. Αρκεί να σημειώσουμε ότι δεν μιλάμε γενικά και αόριστα για κάποια αστική κυβέρνηση, αλλά για μια **ελληνική** αστική κυβέρνηση, η οποία έχει καταστήσει σαφές πως ούτε τον καπιταλισμό σκοπεύει να θίξει (αντιθέτως, ψάλλει ύμνους στην «υγιή επιχειρηματικότητα») ούτε τη θέση του ελληνικού καπιταλισμού στην ΕΕ και την Ευρωζώνη να αμφισβητήσει (γι' αυτό καταφεύγει στις ιδεοληπτικές μπουρδολογίες περί «Ευρώπης της ισότητας, της δημοκρατίας και της αλληλεγγύης»). Επειδή, λοιπόν, αναφερόμαστε σε μια **τέτοια** κυβέρνηση, η απάντηση είναι όχι. Δεν μπορεί μια τέτοια κυβέρνηση να αρνηθεί την αποπληρωμή του αποικιοκρατικού χρέους στους ιμπεριαλιστές δανειστές. Γι' αυτό και ο Τσίπρας, που μέχρι και την παραμονή των εκλογών μιλούσε για «αποικία χρέους» (θεωρητικό φληνάφημα του Ν. Κοτζιά), στη δευτερολογία του την περασμένη Τρίτη στη Βουλή είπε τα εξής εκπληκτικά: «Η δανειακή σύμβαση έχει αμοιβαίο συμφέρον τόσο για την Ελλάδα όσο και για τους δανειστές. Δεν αποτελεί μια πράξη φιλανθρωπίας απέναντι στην Ελλάδα, αλλά μια πράξη αλληλεγγύης και συνευθύνης για το κοινό ευρωπαϊκό μας μέλλον!»

Το ζήτημα του χρέους-βραχνά, λοιπόν, καθίσταται **εκ των πραγμάτων** ζήτημα της εργατικής επανάστασης που θα θέσει επί τάπητος την εξέλιψη του καπιταλισμού και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης. Όσο για την κινεζοποίηση, αυτή μπορεί (και πρέπει) να αντιπαλευτεί και μέσα στις συνθήκες του καπιταλισμού, καθήκον που πρέπει να γίνει το βασικό καθήκον της εργατικής τάξης. Η εργατική τάξη δε θα μπορούσε ούτε καν να οραματίζεται τον κομμουνισμό, αν αποδεικνυόταν ανίκανη να οργανώσει τον αγώνα για **άμεσες διεκδικήσεις**.

Πέτρος Γιώτης

Ο ΟΟΣΑ στη θέση της τρόικας!

«Ένας φίλος ήρθε απόψε απ' τα παλιά, φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις» τραγουδούσε άλλοτε ο Σώτος Παναγόπουλος. Αγαπημένο τραγούδι και αγαπημένος τραγουδιστής του Καραμανλή του πρεσβύτερου. Ο Τσίπρας, βέβαια, ανήκει σε άλλη γενιά, οπότε αποκλείεται να ψιθύρισε αυτό το τραγούδι στον Ανχέλ Γκουρία, γενικό γραμματέα του ΟΟΣΑ, τον οποίο υποδέχτηκε και έγλεψε πατόκορφα, παρουσιάζοντάς τον σαν το αντίπαλο δέος της κακιάς τρόικας. Αλλωστε, οι αναμνήσεις από τα έργα και τις ημέρες του σениόρ Γκουρία και του οργανισμού που διευθύνει είναι τόσο υπαπές που ένας σάφρων πολιτικάντης έχει κάθε λόγο να τις απαυθεί. Κανένas δεν ζύνει με τη θέλησή του τις δικές του πληγές.

«Η πρόταση περί κατάργησης της ενιαίας τιμής αποτελεί οργανικό στοιχείο της πρόσφατης έκθεσης του ΟΟΣΑ, αλλά, πέρα από τη διεθνή εμπειρία, αγνοεί την ανάγκη για την πολυφωνία και πλουραλιστική παραγωγή - διάδοση και αναπαραγωγή της γνώσης. Είναι πρόταση που περιλαμβάνεται στην **Περιφημική εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ**, αυτή τη **μαύρη βίβλο του νεοφιλελευθερισμού**. Όπως σε όλα τα θέματα, παίζοντας με τις λέξεις και εξαπατώντας τον κόσμο, ο ΟΟΣΑ χρησιμοποιεί τον όρο "απελευθέρωση της τιμής" και όχι τον όρο "κατάργηση της τιμής προστασίας της εγχώριας παραγωγής και διακίνησης βιβλίων". Είναι μια πολύ συνηθισμένη πρακτική και στρατηγική από τη μεριά του **νεοφιλελεύθερου ιερατείου**, που βαφτίζει μεταρρύθμιση κάθε βάρβαρη απορρύθμιση». Αλέξης Τσίπρας, 17 Μαρτίου του σωτηρίου έτους 2014.

Εντεκα μήνες μετά, ο Τσίπρας δέχεται τον γενικό γραμματέα του ΟΟΣΑ στο Μαζίμιον, τον γλείφει πατόκορφα, κάνει γαργάρα τις προ εντεκαμήνου δηλώσεις του ακόμα και για την περιβόητη «εργαλειοθήκη», δίνοντας με αισχρό τρόπο συγχωροχάρτι στον ΟΟΣΑ («η λεγόμενη εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ δεν ήταν πράγματι εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, αλλά εργαλειοθήκη της προηγούμενης κυβέρνησης») και χρίζει τον ΟΟΣΑ... διάδοχο της τρόικας. Με τον ΟΟΣΑ θα εκπονήσει «σαρωτικές μεταρρυθμίσεις» η σημερινή συγκυβέρνηση, ανακοίνωσε ο Τσίπρας. Διδαδής, με εκείνο τον οργανισμό που πάντα εξαπατά τον κόσμο και αποτελεί μέρος του νεοφιλελεύθερου ιερατείου, όπως έλεγε ο Τσίπρας το Μάρτη του 2014.

Η συνεργασία με τον ΟΟΣΑ πρέπει να είχε «ψηθεί» από καιρό. Από τις 29 Γενάρη, έχοντας μόλις παραλάβει το υπουργείο και ετοιμαζόμενος για το ταξίδι σε Ρώμη-Παρίσι-Λονδίνο-Βερολίνο, ο Μπαρουφάκης ανακοίνωσε: «Ο Angel Gurría, Γενικός Γραμματέας του ΟΟΣΑ, αποδέχθηκε πρόσκληση του **πρωθυπουργού** και θα επισκεφθεί τη χώρα μας, την 11η Φεβρουαρίου, με σκοπό να συζητήσει με το οικονομικό επιτελείο τις προτάσεις της κυβέρνησης περί ριζικών μεταρρυθμίσεων». Επελέγη ο ΟΟΣΑ για να ζητηθεί από τους ιμπεριαλιστές δανειστές να είναι αυτός που θα αντικαταστήσει την τρόικα κατά την περίοδο της

δήλωσε ο νέος υπουργός Οικονομικών Ε. Βενιζέλος, ενώπιον του Γκουρία που τον επιβεβαίωσε, χαρακτηρίζοντας την έκθεση του ΟΟΣΑ «ψήφο εμπιστοσύνης για την Ελλάδα και την κυβέρνηση, που έχουν υλοποιήσει ένα εντυπωσιακό εύρος μεταρρυθμίσεων! Από τους υπόλοιπους υπουργούς συναντιέται με τη Διαμαντοπούλου και της καταθέτει «προτάσεις» για τις αλλαγές που χρειάζεται το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, εστιάζοντας κυρίως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. «Στην ανώτατη εκπαίδευση υπάρχουν θέματα που έχουν να κάνουν με τις εγγραφές και τις αποφοιτήσεις, όπως και τη σύνδεση των σπουδών με την αγορά εργασίας», δηλώνει με νόημα ο Γκουρία. Σε λιγότερο από ένα μήνα, η έκθεση του ΟΟΣΑ είχε πάρει τη μορφή του νόμου 4009/2011, γνωστού ως «νόμος Διαμαντοπούλου»!

Το Νοέμβριο του 2013 ξανά στην Αθήνα ο Γκουρία. Αυτή τη φορά φέρνει το περιβόητο toolkit (εργαλειοθήκη), που παρουσιάζει σε ειδική εκδήλωση στην ΤτΕ. Την είχε παραγγείλει στον ΟΟΣΑ η προηγούμενη συγκυβέρνηση, πληρώνοντας ένα ποσό που έφτασε τα 900.000 ευρώ. Γνωρίζουμε όλοι τι περιλάμβανε η «εργαλειοθήκη»: ημερομηνία λήξης φρέσκου γάλακτος, άνοιγμα καταστημάτων τις Κυριακές, πώληση φαρμάκων εκτός φαρμακείων κτλ. Ο Γκουρία συναντιέται με Σαμαρά, Βενιζέλο, Στουρνάρα, Χατζηδάκη, Προβόπουλο και μοιράζει συγκαρπητήρια. «Έχετε κάνει εξαιρετική δουλειά», λέει, τονίζοντας πως η Ελλάδα κατέλαβε την πρώτη θέση παγκοσμίως στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις!

Αυτών τον στυγνό ιμπεριαλιστικό οργανισμό παίρνουν ως βασικό σύμβουλό τους ο Τσίπρας και το οικονομικό του επιτελείο. Σ' αυτόν τον άνθρωπο απευθύνεται ο Τσίπρας με δουλοπρεπείς γλείψιμο: «Είστε ένας από τους πιο σημαντικούς ανθρώπους για την Ευρώπη αυτή μάλιστα για την ανάπτυξη»!

ΥΓ. Ο νεοφιλελεύθερος Κ. Χατζηδάκης, που πλήρωσε πολιτικά την εμμονή του στην πλήρη εφαρμογή της «εργαλειοθήκης» του ΟΟΣΑ δεν άφησε την ευκαιρία να πάει χαμένη: «Μπράβο στον κ. Τσίπρα για τη συνέχιση της συνεργασίας με τον ΟΟΣΑ! Το «φύλλο συκής» γι' αυτήν τη στροφή ήταν η αποσύνδεση του ΟΟΣΑ από την εργαλειοθήκη και η βάπτιση του στην "κολυμβήθρα του Σίλωαμ" της Αριστεράς. Ωστόσο, τα στοιχεία είναι ξεροκέφαλα: Η εργαλειοθήκη ήταν του ΟΟΣΑ με ημερομηνία παρουσίασης 27.11.2013 και υπογραφή του ίδιου του κ. Gurría! (σελ. 3 της μελέτης). Αν ο ΟΟΣΑ μέχρι τώρα υπηρετούσε εγχώρια επιχειρηματικά συμφέροντα, όπως ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ, πώς η κυβέρνηση ζητεί τη συνεργασία ενός τέτοιου οργανισμού; Στην μόλις προχθεσινή έκθεση "Going for Growth-Greece 2015", ο ΟΟΣΑ χαιρετίζει τις αλλαγές που προωθήθηκαν για την εργαλειοθήκη και ζητά άλλες προς την ίδια κατεύθυνση! Τέτοιου είδους μεταρρυθμίσεις θα προωθήσει η κυβέρνηση; Δεν ξέρω αν αυτή η στροφή προς τον ΟΟΣΑ θα αρκέσει για συμφωνία στις Βρυξέλλες».

την αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού συστήματος». Συστήνεται η επιτάχυνση της διαδικασίας αξιολογησης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των εκπαιδευτικών, αυτονόμηση των σχολείων, εφαρμογή του νόμου Διαμαντοπούλου και ολοκλήρωση της προγραμματισμένης εξωτερικής αξιολόγησης των ΑΕΙ-ΤΕΙ.

♦ «**Αυξήστε την αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης**». Συστήνεται η ταχεία εφαρμογή ενός συστήματος αξιολόγησης του προσωπικού με βάση σαφείς ατομικούς στόχους.

♦ «**Αυξήστε την αποδοτικότητα του φορολογικού συστήματος**».

Οι προτάσεις αυτές είναι συνεπείς με το διεθνές έργο του ΟΟΣΑ και με την αποστολή που έχει αυτός ο οργανισμός ως εργαλείο των ισχυρών μονοπωλιακών ομίλων. Προφανώς, απ' αυτή τη νέα «εργαλειοθήκη» θα αντληθούν οι «βαθιές μεταρρυθμίσεις σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ», στις οποίες θα προστεθεί «περί το 70% των μεταρρυθμίσεων ή δεσμεύσεων που υπάρχουν στο υπάρχον μνημόνιο» για ν' αποτελέσουν το μνημόνιο-γέφυρα, όπως το περιέγραψε ο Μπαρουφάκης στη Βουλή.

Βάθεμα της κινεζοποίησης προτείνει ο ΟΟΣΑ

Τη Δευτέρα, δυο μέρες πριν καταφθάσει στην Αθήνα ο Ανχέλ Γκουρία και γίνει δεκτός με διθυραμβικές τιμές από τον ίδιο τον Τσίπρα, ο ΟΟΣΑ έδωσε στη δημοσιότητα την έκθεσή του με τίτλο *Going for Growth 2015* (Επιδιώκοντας την Ανάπτυξη 2015). Ας δούμε τις βασικές προτεραιότητες που θέτει για την Ελλάδα ο διεθνής ιμπεριαλιστικός οργανισμός και τις υποδείξεις που κάνει:

♦ «**Μειώστε τα θεσμοθετημένα εμπόδια στον ανταγωνισμό**». Η «εργαλειοθήκη» θυμίζει χαδί μπροστά σ' αυτή την κατεύθυνση. Ο ΟΟΣΑ συστήνει απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης επιχειρήσεων, μείωση των διοικητικών βαρών στις εξαγωγές, πλήρες άνοιγμα των λεγόμενων κλειστών επαγγελμάτων και ταχεία υλοποίηση του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων.

♦ «**Βελτιώστε την ποιότητα και**

Για μια διατύπωση, ρε γαμώτο...

Το extension απασχολούσε ως τώρα μόνο τα περιοδικά του κώλου, που παρουσιάζουν τις «δημιουργίες» του Τρίφωνα Σαμαρά και των άλλων μετρ της τρίχας. Πλέον, πέρασε στο πολιτισμό μας λεξιλόγιο, καθώς αυτή η απλή και άκακη λεζούλα (επιμήκυνση ή επέκταση σημαίνει στα ελληνικά) έγινε η αφορμή για να ξεσπάσει η πρώτη γερή κόντρα στην καρδιά του γνετικού πυρήνα της κυβέρνησης, καθώς προκάλεσε ένα θεαματικό μεταμεσονύχτιο αδέσμευτο αντιπροέδρου Δραγασάκη από τον πρωθυπουργό Τσίπρα, επί βελγικού εδάφους.

Την ώρα που όλη η φύση προύχαζε και ο Σόμπλε είχε ήδη αποβιβαστεί από το αεροπλάνο του και ξεκουραζόταν στο σπίτι του στο Βερολίνο, ένας κάθιστρος με ανεμίζοντα μπουλκάνια Ντσειεμπλούμ εμφανιζόταν μόνος του στο Κέντρο Τύπου των Βρυξελλών για ν' ανακοινώσει ότι οι υπουργοί «είχαν μία έντονη επικοινωνιακή συζήτηση, που κάλυψε πολλούς τομείς, όχι όμως επαρκώς, ώστε να υπάρχουν κοινά συμπεράσματα. Θα συνεχίσουμε τη συζήτηση τη Δευτέρα και βεβαίως θα συνεχίσουμε τις συνομιλίες μας, στο θέμα της μελλοντικής συνεργασίας. Δεν υπάρχουν συμπεράσματα, που θα μπορούσε να μοιραστώ μαζί σας. Βεβαίως θα συνεχίσουμε τις συνομιλίες. Θα πρέπει

να κάνετε υπομονή».

Δυο ώρες αργότερα, οι Financial Times έβγαζαν την ειδήση: υπήρξε κατάληξη των υπουργών του Eurogroup σε κοινή ανακοίνωση, η οποία έφερε την υπογραφή του έλληνα αντιπροέδρου της κυβέρνησης Γιάννη Δραγασάκη, όμως ένα τηλεφώνημα στο μέγαρο Μαζίμιον ανέτρεψε όλη την κατάσταση. Ο Τσίπρας ζήτησε να μην υπογραφεί το κείμενο από την ελληνική πλευρά, διαφωνώντας με τη λέξη extension (επέκταση του υπάρχοντος προγράμματος). Την ύπαρξη συμφωνημένων ανακοινώσεων, η οποία αποσώρθηκε μετά από υπαναχώρηση της ελληνικής πλευράς, επιβεβαίωσε και το Reuters σε δική του ειδήση.

Το μόνο που είναι λάθος στο ρεπορτάζ είναι το τηλεφώνημα στην Αθήνα. Οι FT δεν γνώριζαν, προφανώς, ότι ο Τσίπρας βρισκόταν ήδη στις Βρυξέλλες, έχοντας αναχωρήσει μαζί με την υπόλοιπη αποστολή. Όσο για το τηλεφώνημα της τελευταίας στιγμής, το επιβεβαίωσε και ο Σακελλαρίδης (στις Βρυξέλλες κι αυτός) στα ελληνικά πρωινάδικα της Τετάρτης. Διέψευσε, βέβαια, ότι υπήρξε συμφωνία της ελληνικής αντιπροσωπίας και κατόπιν υπαναχώρησης με εντολή πρωθυπουργού. Αυτό δα έλειπε, να επιβεβαιώσει ότι ο πρωθυπουργός άδειασε τον αντιπρόεδρο του και θεσμικά υπεύθυνο για τις

καθυστερούσε δυόμισι ώρες ο Ντσειεμπλούμ να εμφανιστεί στους δημοσιογράφους, αν προηγουμένως δεν γινόταν το αλισβερσί για τη σύνταξη της κοινής ανακοίνωσης και αν δεν μεσολαβούσε η υπαναχώρηση της ελληνικής πλευράς.

Η κοινή ανακοίνωση όπως την δημοσίευσαν οι Financial Times

Σήμερα το Eurogroup προέβη σε απολογισμό της τρέχουσας κατάστασης στην Ελλάδα και την κατάσταση του τρέχοντος προγράμματος προσαρμογής. Στο πλαίσιο αυτό, το Eurogroup ενεπλάκη σε εντατικό διάλογο με τις νέες ελληνικές αρχές.

Οι ελληνικές αρχές εξέφρασαν τη **δέσμευσή τους σε μια ευρύτερη και ισχυρότερη διαδικασία μεταρρυθμίσεων** με στόχο τη διαρκή βελτίωση των προσωπικών ανάπτυξης. Ταυτόχρονα, οι ελληνικές αρχές επανέλαβαν την **κατηγορηματική δέσμευσή τους στις οικονομικές υποχρεώσεις προς όλους τους πιστωτές τους**.

Σε αυτή τη βάση, θα αρχίσουμε τώρα την τεχνική εργασία για την περαιτέρω αξιολόγηση των σχεδίων μεταρρύθμισης στην Ελλάδα. Οι ελληνικές αρχές συμφώνησαν να **συνεργαστούν στενά και εποικοδομητικά με τα θεσμικά όργανα να διερευνήσουν τις δυνατότητες για την επέκταση και την επιτυχή ολοκλήρωση του παρόντος προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τα σχέδια της νέας κυβέρνησης**.

Αν αυτή είναι επιτυχής αυτό θα **γεφυρώσει** το χρονικό διάστημα για τις ελληνικές αρχές και το Eurogroup, ώστε να εργαστούν σε **ενδεχόμενες νέες συμβατικές ρυθμίσεις**. Εμείς θα συνεχίσουμε τις συζητήσεις μας στην επόμενη συνάντησή μας την Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου.

Προς Χαχόλους προγραμματικών δηλώσεων το ανάγνωσμα

Όταν κάποιος προσπαθεί να συνταιριάξει τις ανάγκες της δημαγωγίας προς το εσωτερικό και τα μνημόνια της «προσαρμογής» στο εξωτερικό, θυμίζει κάτι ξεπερασμένους ταχυδακτυλουργούς περασμένων δεκαετιών που ιδρώνουν και ξεϊδρώνουν για να εντυπωσιάσουν το κοινό επαρχιακό πανηγυριού, ξεροντάς πως όπου να 'ναι οι χωρικοί θ' αρχίσουν να τους γιουχίζουν και να τους πετάνε ζαρζαβατικά.

Αυτούς τους ταχυδακτυλουργούς μάς θυμίσε ο Α. Τσίπρας κατά την ανάνωση των προγραμματικών δηλώσεων της νέας συγκυβέρνησης, την περασμένη Κυριακή. Με φραστικά τρικ προσπάθησε να κρύψει τη μεγάλη κωλοτούμπα, η οποία είχε ήδη γίνει. Την ανήγγειλαν από το πρωί της ίδιας μέρας τα ραδιοκάναλα, έχοντας πάρει το ειδικό ραβασάκι από το Μαζίμιον. Ο πρωθυπουργός, έλεγαν, θα αναφερθεί σε δύο περιόδους εφαρμογής του κυβερνητικού προγράμματος. Η πρώτη περίοδος θα αφορά το τρέχον εξάμηνο και η δεύτερη περίοδος θα αφορά τα υπόλοιπα τριμήσια χρόνια της κυβερνητικής θητείας.

Ακούγοντας τον Τσίπρα, όμως, να επαναλαμβάνει, κουτσουρεμένο, το περιβόητο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, δεν μπορούσε κάποιος να καταλάβει τι ακριβώς θα εφαρμοστεί και κυρίως **πότε** θα εφαρμοστεί. Τι ανήκει στην πρώτη περίοδο και τι στη δεύτερη. Η ομιλία θυμίζει περισσότερο προεκλογική ομιλία, παραφουσκωμένη με μπόλικο συναισθηματισμό και πατριωτικές κορόνες, παρά παρουσίαση ενός στοιχειώδους συνεκτικού κυβερνητικού προγράμματος. Το μόνο

PIZA για τα «πρωτογενή πλεονάσματα», ιδού δύο μόνο από τα δεκάδες δείγματα που υπάρχουν: «Κατ' αρχήν πρέπει να κάνουμε ξεκάθαρο ότι αυτό που έχει παρουσιαστεί μέχρι τώρα ως πρωτογενές πλεόνασμα είναι αποτέλεσμα λογιστικής αλχημείας. Διευτερο, βασίζεται σε μία εσωτερική στάση πληρωμών από μεριάς της κυβέρνησης. Δεν επιστρέφει ΦΠΑ, δεν πληρώνουν τους προμηθευτές της, κόβει τις επενδύσεις δαπάνες» (Π. Σκουρλέτης, 9.9.2013, συνέντευξη στο Alpha Radio, όπως παρατέθηκε από το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ). «Ακόμη όμως και μειωμένο, το πρωτογενές πλεόνασμα αποτελεί εν πολλοίς «μαγική εικόνα» την οποία συνθέτουν η μη καταβολή δαπανών που έχουν προϋπολογιστεί και η ένταξη στους κωδικούς εισπράξεων του κράτους "λογιστικών" εσόδων που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα» (Left.gr, 12.9.2014).

Γόρως, ο Τσίπρας ξεπετάει στα γρήγορα τους τρεις από τους τέσσερις πυλώνες του «προγράμματος» της Θεσσαλονίκης, μένοντας μόνο στον πρώτο πυλώνα, το φιλανθρωπικού τύπου πρόγραμμα. Σ' ένα κρεσέντο λαϊκισμού, δε, επέλεγε συγκεκριμένες εξαγγελίες (π.χ. ανασύσταση ΕΡΤ, επαναπροσλήψεις απολυμένων), να ν' αποσπάσει το χειροκρότημα των βουλευτών της συγκυβέρνησης και να προσφέρει τίτλους στα αστικά ΜΜΕ, τα οποία σχεδόν στο σύνολό τους στηρίζουν τη νέα συγκυβέρνηση, πρώτο γιατί δεν ανησυχούν από την πολιτική της, δεύτερο γιατί δε συμβαίνει πάντοτε σε μια συμφωνία κατ'όπου συμβιβασμού (αν τα βρουν στη μέση θα πάνε στο 3%).

Μιλώντας για «πρωτογενή πλεονάσματα» σε χαμηλότρητη βάση, η νέα συγκυβέρνηση προσχωρεί κατ' αρχήν σ' αυτό που κατήγγελλε ως απάτη. Και βέβαια, αν δεχτούμε ότι θα υπάρξει μια νέα συμφωνία για το ύψος του «πρωτογενούς πλεονάματος», αυτή δε θα είναι στο 1,5% που προτείνει η σημερινή συγκυβέρνηση, αλλά παραπάνω, όπως συμβαίνει πάντοτε σε μια συμφωνία κατ'όπου συμβιβασμού (αν τα βρουν στη μέση θα πάνε στο 3%).

Και για να θυμηθούμε τι έλεγε ο ΣΥ-

Με την πρώτη του κιάλα αναφορά, όταν ξεκίνησε να παρουσιάζει το υποτιθέμενο πρόγραμμα της συγκυβέρνησης, εξέθεσε τη βάση, τον ακρογωνιαίο λίθο της πολιτικής του: «**Το χρονοδιάγραμμα που προτείνουμε στους εταίρους μας είναι αυτό που καθορίζει και το πλαίσιο των δικών μας πολιτικών παρεμβάσεων. Των παρεμβάσεων που υποκαίνουν στην ανάγκη εξασφάλισης της δημοσιονομικής ισορροπίας και του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού**, αλλά την ίδια στιγμή αντιμετωπίζουν την κοινωνική καταστροφή και βάζουν τέλος στην λήθη της εθνικής καταστροφής».

Ηταν ο έμμεσος τρόπος για ν' αναγγείλει τις «δυο φάσεις» του κυβερνητικού έργου. Ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα που προτείνουμε στους δανειστές; Συμφωνία-γέφυρα μέχρι τον Αύγουστο και νέα συμφωνία για μετά. Να τες, λοιπόν, οι δύο περίοδοι για τις οποίες μιλούσαν από το πρωί της Κυριακής τα παπαγαλάκια των ραδιοκάναλων. Χωρίς καμιά ιεράρχηση, βέβαια, για το τι θα εφαρμοστεί στην κάθε περίοδο.

Επιγραμματικά σημειώνουμε τα βασικάτα απ' αυτά που είπε ο Τσίπρας: **Πρώτο**, ομολόγησε ότι ζητούν έκγκριση από τους δανειστές για το πρόγραμμα που θα εφαρμόσουν. Στη ΔΕΘ, όμως, και μετά από τη ΔΕΘ και καθ' όλη την προεκλογική περίοδο, έλεγαν πως το «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» δεν συνδέεται με τη διαπραγμάτευση με τους δανειστές, αλλά θα εφαρμοστεί αυτούσιο και άμεσα.

Δεύτερο, εξαρτά τα πάντα από τη «δημοσιονομική ισορροπία» και τους «ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς», σαν να μην περιλαμβάνονται στους προϋπολογισμούς οι υπερόγκοι τόκοι των δανείων (οι οποίοι τρέχουν ανεξάρτητα από την επιμήκυνση της λήξης των ομολόγων) και τα χρεολύσια της αναμνηστικής κρίσης στην πατρίδα μας, όπως ακριβώς δεσμευτήκαμε προεκλογικά. Τι δεσμευτήκαμε προεκλογικά; Ότι το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης δεν έχει σχέση με τη διαπραγμάτευση των δανειστών, οι οποίοι ουσιαστικά θα

υπαγορεύουν τη δημοσιονομική πολιτική. Πρώτα θα πληρώνονται τα ληστρικά-αποικιοκρατικά τοκοχρεολύσια και με ό,τι περισέψει θα ασκείται αναπτυξιακή και κοινωνική πολιτική. Δηλαδή, ακόμη και αν το χρέος αναδιαρθρωθεί (που θα αναδιαρθρωθεί κάποια στιγμή, μπορεί και μέσα στο 2015), η δημοσιονομική πολιτική θα είναι πολιτική σκληρής λιτότητας και θα συντηρεί την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού. Γι' αυτό και ο Τσίπρας, σ' αυτό το σημείο, έκανε την πρώτη έκκληση στην «πατριωτική ευθύνη» των Ελλήνων και των Ελλήνων, τους οποίους κάλεσε «να βάλουν πλάτη σε αυτή την εθνική προσπάθεια».

Κάθε φορά που παίρνονται αντιλαϊκά μέτρα, που βυθίζονται ή απλώς συνεχίζονται μια πολιτική λιτότητας (μπορούμε να θυμηθούμε τον Α. Παπανδρέου το 1985, τον Μητσότακη το 1990, τον Σημίτη την περίοδο της εισόδου στην ΟΝΕ, τον Καραμανλή το 2005, τον Γιωργάκη το 2010), γίνεται πάντοτε επίκληση στην εθνική ευθύνη του ελληνικού λαού. Ο Μπαρουφάκης ανέλαβε και πάλι να πει αυτά που **δεν έπρεπε** να πει ο Τσίπρας: «Εμείς τι δεσμευόμαστε να κάνουμε στη διάρκεια των μερικών αυτών μηνών της γέφυρας; Δεν θα κάνουμε, κυρίες και κύριοι, καμία κίνηση που τα εκτροχιάσει τον προϋπολογισμό, καμία κίνηση που θα μειώσει το πρωτογενές πλεόνασμα του 2015 από το επίπεδο στο οποίο έλειψε, γύρω στο 1,5%»! Αρα, το Μνημόνιο θα εφαρμοστεί απαρέγκλιτα και ενδεχομένως θα εφαρμοστεί κάποιο τμήμα της φιλανθρωπικής πολιτικής, αν οι δανειστές δεχτούν να μειώσουν το πρωτογενές πλεόνασμα, οπότε θα περισσεύει κάνα φράγκο.

Ο Τσίπρας είπε ότι «πρώτη προτεραιότητα της κυβέρνησής μας, από την Τετάρτη του πρωί, θα είναι η αντιμετώπιση της αναμνηστικής κρίσης στην πατρίδα μας, όπως ακριβώς δεσμευτήκαμε προεκλογικά». Τι δεσμευτήκαμε προεκλογικά; Ότι το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης δεν έχει σχέση με τη διαπραγμάτευση των δανειστών, οι οποίοι ουσιαστικά θα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

«Δεσμεύσεις» υπό την έγκριση της τρόικας

Εκθέσεις ιδεών και δηλώσεις προθέσεων, που, όμως προϋποθέτουν την έγκριση από τους ξένους δανειστές (αυτό, βεβαίως, δεν ομολογείται), διανθισμένες με ελάχιστες «δεσμεύσεις», ήταν οι ομιλίες στη Βουλή του υπουργού Παιδείας και του αναπληρωτή υπουργού Παιδείας στη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της συγκυβέρνησης.

Οι αναφορές στο στόχο της παροχής «δημόσιας, δωρεάν, δημοκρατικής, υψηλού επιπέδου Παιδείας», στο στόχο της αρραγούς σύνδεσης της Παιδείας με τον πολιτισμό, στο στόχο της «άμβλυνσης των μορφωτικών ανισοτήτων, που έχουν την αιτία τους στις ταξικές διαφορές της κοινωνίας», τοποθετημένες μέσα στο πλαίσιο του καπιταλισμού και μάλιστα στις χειρότερες περιόδους του, τις περιόδους μεγάλης οικονομικής κρίσης, την οποία το κεφάλαιο διαχειρίζεται σε βάρος των κοινωνικών αγαθών (π.χ. Παιδεία), χάνουν τη σημασία τους. Γίνονται απλά για να λειτουργήσουν ως άλλοθι για ό,τι δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί, γίνονται για να σκεπάσουν σαν ομίχλη τη διαχείριση ενός εκπαιδευτικού συστήματος, που είναι αποφασιστικός παράγοντας διαιώνισης του καπιταλισμού. Γιατί σχολείο έξω από την πολιτική δεν νοείται και κατά συνέπεια δεν νοείται σχολείο έξω από τους στόχους και τις προτεραιότητες του αστικού συστήματος, όσον αφορά στη διαμόρφωση της προσωπικότητας, στην ποιότητα και ποσότητα των γνώσεων και των δεξιοτήτων που παρέχονται, ώστε να υπηρετούνται στη συνέχεια το δίπολο εκμεταλλευτών-εκμεταλλεζόμενων και οι ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής.

Παραμβάσεις, βεβαίως, και μικροδιορθώσεις θα υπάρξουν, όπως άλλωστε υπήρξαν και στο παρελθόν, όμως, αυτές δεν πρόκειται σε καμιά περίπτωση να επηρεάσουν την ουσία, την καρδιά της Παιδείας, που δεν είναι τίποτε άλλο από τη διαμόρφωση ανθρώπων-μερικών εργαλείων. Πλην, όμως, ακόμα και αυτές θα είναι πολύ αναιμικές στην περίοδο της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας. Αμφιβάλλουμε δε, αν γίνουν πράξη ακόμη και αυτές. Εξ ου και οι Συριζαίοι, υπουργός Παιδείας και αναπληρωτής υπουργός, απέφυγαν να δεσμευτούν σε ημερομηνίες και συγκεκριμένους αριθμούς (π.χ. διορισμοί, επαναλειτουργία σχολείων, κ.λπ.), γνωρίζοντας καλά ότι όλα αυτά είναι κούφια λόγια από τη στιγμή που μπαίνουν κάτω από την Δαμόκλειο σπάθη της τρόικας ή του μηνυμένου, όπως κι αν αυτό ονομασθεί.

- Μέτρα που ανακοινώθηκαν, όπως
 - οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών
 - η επαναφορά της ενισχυτικής διδασκαλίας και της πρόσθετης διδακτικής στήριξης
 - η ενίσχυση της εκπαίδευσης ευάλωτων και περιθωριοποιημένων ομάδων του πληθυσμού (δυσπρόσιτες περιοχές, Ρομά, μειονότητες, κ.λπ)
 - η ενίσχυση της εκπαίδευσης των ελλήνων του εξωτερικού
 - η δωρεάν δεκαετήχρονη εκπαίδευση (δύχρονο νηπιαγωγείο, δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο)
 - η επαναλειτουργία σχολείων που καταργήθηκαν
 - η καθιέρωση της διδασκαλίας πε-

ρισσότερων ξένων γλωσσών και μάλιστα σε επίπεδο που να δίνει τη δυνατότητα παροχής πιστοποιητικού γλωσσομάθειας από το δημόσιο σχολείο

- η καθιέρωση της αισθητικής αγωγής, της φυσικής αγωγής, της καλλιέργειας των τεχνών, της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, της αγωγής υγείας ως ισότιμων πτυχών των αναλυτικών προγραμμάτων με τις παραδοσιακές εγκύκλιες γνώσεις (και κατά συνέπεια ο διορισμός του αντίστοιχου εκπαιδευτικού προσωπικού)

- η επαναλειτουργία των τομέων που καταργήθηκαν στη λεγόμενη τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση

- η επαναφορά στις θέσεις τους των εκπαιδευτικών των 50 ειδικοτήτων της ΤΕΕ που καταργήθηκαν και βρίσκονταν σε διαθεσιμότητα

- η απρόσκοπτη πρόσβαση όλων των νηπίων στη δίχρονη προσχολική αγωγή

- η ίδρυση και λειτουργία ειδικών σχολείων για τα παιδιά με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, που δεν μπορούν να ενταχθούν στο τυπικό σχολείο, κ.λπ.

είναι κυριολεκτικά «στον αέρα», έτσι και δε συναινέσουν οι δανειστές που κάνουν και το κούμάντο. Γιατί απαιτούν χρήμα. Και γιατί δημιουργούν την αίσθηση στο πόπολο ότι οι ανάγκες του μπαίνουν σε πρώτη μοίρα, πράγμα που δεν ταιριάζει καθόλου με την παγίωση της κινέζοποίησης που οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές θέλουν να επιβάλλουν στον ελληνικό λαό.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι η επαναφορά των εκπαιδευτικών των καταργημένων ειδικοτήτων της ΤΕΕ στις θέσεις τους δεν αναφέρθηκε από τον πρωθυπουργό Τσίπρα στις προγραμματικές του δηλώσεις, ενώ αντίθετα αναφέρθηκε η επιστροφή των απολυμένων καθαριστριών, των σχολικών φυλάκων και των διοικητικών υπάλληλων των ΑΕΙ. Τυχαίο; Δεν νομίζουμε. Αλλωστε, η υπόθεση και αυτών των εργαζόμενων ήρθε στο φως και απασχόλησε για καιρό την επικαιρότητα επειδή και αυτοί έδωσαν αγώνες διεκδικώντας το δικαίωμα στη δουλειά τους, όπως και οι άλλες κατηγορίες απολυμένων και διαθεσίμων, ενώ και η προσφορά της «πίτας» των 20.000 και πάνω μαθητών αυτών των τομέων στα ιδιωτικά «μαγαζιά» της γνώσης αγανάκτησε τις εργαζόμενες οικογένειες. Κατά τη γνώμη μας, η συγκυβέρνηση δε θέλει να δεσμευτεί για την επαναφορά αυτών των εκπαιδευτικών, παρά τα μεγάλα λόγια των υπουργών Παιδείας, όταν μάλιστα οι δανειστές πιέζουν για την ολοκλήρωση των δεσμεύσεων για απολύσεις στο δημόσιο.

Το ίδιο ισχύει και με τους διορισμούς των μόνιμων εκπαιδευτικών. Γι' αυτό και αποφεύγεται συστηματικά να γίνει έστω και απλή νύξη για κάλυψη όλων των κενών. Ο δε αναπληρωτής υπουργός Παιδείας Τάσος Κουράκης μιλά μόνο για «προσπάθεια» μείωσης του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα (που συνεπάγεται αυτόματα την πρόσληψη νέου εκπαιδευτικού προσωπικού).

Καμιά αναφορά δε γίνεται επίσης στον τρόπο διορισμού των μόνιμων εκπαιδευτικών. Θυμίζουμε ότι προεκλογικά έγινε πολύς ντόρος για την κατάργηση του «διαγωνισμού της ντροπής», του ΑΣΕΠ, για τους εκπαιδευτικούς και

υπήρξαν σαφέστερες δηλώσεις όλων των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, των αρμόδιων για θέματα Παιδείας, ότι ο διαγωνισμός θα καταργηθεί και οι όποιες προσλήψεις (λέμε τώρα) θα γίνουν από τους επιτυχόντες και μη διορισθέντες προηγούμενων ετών και από τους εκπαιδευτικούς με προϋπηρεσία αναπληρωτή. Και αυτή η αποφυγή αναφοράς στο εν λόγω θέμα δεν είναι τυχαία. Ο «διαγωνισμός της ντροπής» κατήργησε ουσιαστικά τα πανεπιστημιακά πτυχία των εκπαιδευτικών, άνοιξε το δρόμο για την άρση της μονιμότητας και την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων στη δημόσια εκπαίδευση και οι συριζαίοι που έχουν αναλάβει δεσμεύσεις έναντι του αστικού συστήματος δε θέλουν να διαταράξουν ισορροπίες.

Μοναδική «δέσμευση» στον τομέα των πρακτικών μέτρων θα μπορούσαμε να πούμε πως είναι μόνο ο τερματισμός της πολιτικής των συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων. Αλλωστε το τσουνάμι που προηγήθηκε στο κλείσιμο των σχολείων τα προηγούμενα χρόνια ήταν σαρωτικό.

Τόσο ο υπουργός Παιδείας Αριστείδης Μπαλτάς όσο και ο αναπληρωτής υπουργός Τάσος Κουράκης αναφέρθηκαν στην κατάργηση της κακόφημης τράπεζας θεμάτων από το τρέχον σχολικό έτος (μόλις πριν από μια εβδομάδα διαφωνούσαν δημόσια επ' αυτού), που έστειλε χιλιάδες μαθητές στη γκιλοτίνα, γιγάντωσε τα φροντιστήρια και ματαίωσε από πολύ νωρίς τα όνειρα για σπουδές. Η κατάργηση της τράπεζας θεμάτων ήταν και το μοναδικό μέτρο -μαζί με την κατάργηση των Συμβουλίων διοίκησης των πανεπιστημίων- που αναφέρθηκε και από τον ίδιο τον Τσίπρα. Ομως και αυτό το μέτρο έμεινε «κουτσό». Και εξηγούμαστε: Μπορεί να ανακοινώθηκε η κατάργηση των εξετάσεων πανελλαδικού τύπου της Α' και Β' λυκείου μέσω της υποχρεωτικής επιλογής κατά 50% της θεμάτων από την τράπεζα θεμάτων, η κατάργηση της προσμέτρησης των βαθμών προαγωγής της Α' και Β' λυκείου και του βαθμού απόλυσης της Γ' λυκείου στο βαθμό πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η επαναφορά του μέσου όρου 9,5 για την προαγωγή και απόλυση, όμως η τράπεζα θεμάτων παραμένει στο περιθώριο, έχοντας ρόλο «συμβουλευτικό»: «Καταργούμε την υποχρεωτική επιλογή του 50% των θεμάτων των εξετάσεων του λυκείου από την τράπεζα θεμάτων. Και όπως είπαμε η τράπεζα θα παραμείνει ως συμβουλευτικό, προαιρετικό εργαλείο για εκπαιδευτικούς και μαθητές». Ουσιαστικά, δηλαδή, εφόσον δεν εξαφανίζεται άπαξ διά παντός η τράπεζα θεμάτων, αφενός ασκεί πίεση στους μαθητές να παραγαλίζουν από το πεδίο αυτό απόθεσης εκατοντάδων θεμάτων ανά γνωστικό αντικείμενο τις «λύσεις» για να αντεπεξέλθουν στις εξετάσεις, σπρώχνοντας εμμέσως στα φροντιστήρια και αφετέρου δίνει και τυπικά το δικαίωμα, ειδικά σε κάποιους μαθητο-κυνηγούς εκπαιδευτικούς, να επιλέγουν από αυτήν θέματα αυξημένης δυσκολίας. Την παραμονή της τράπεζας θεμάτων σε ρόλο «συμβουλευτικό» εμείς μπορούμε να την ερμηνεύσουμε ως μια άλλη προσπάθεια των συριζαίων να κρατήσουν τις ισορροπίες του συστήματος, ικανοποιώντας διάφορες πλευρές και ειδικά

αυτές που επιμένουν με σφοδρότητα στο ανελέητο χτύπημα της τάσης της ελληνικής νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση. Εξ ου και η «ελεύθερη πρόσβαση» στο πανεπιστήμιο έγινε πολύ μακρινός και θολός στόχος (αν θεωρήσουμε ότι υπήρξε στα λόγια έστω), ενώ όλη η προσπάθεια θα επικεντρωθεί στη διαμόρφωση ενός συστήματος επιλογής για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, έστω και με διευρυμένες τις δυνατότητες επικοινωνίας μεταξύ των επιστημονικών πεδίων εξειδίκευσης, ώστε οι υποψήφιοι να μπορούν να επιλέγουν περισσότερα πεδία.

Πρέπει να τονίσουμε ότι έτσι κι αλλιώς οι εξετάσεις για την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο είναι κυριολεκτικά μια καρμανιόλα, καθώς διεξάγονται πάντα σε πολύ μεγάλη ύλη (η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας αύξησε την ύλη σχεδόν στο διπλάσιο). Ο Τάσος Κουράκης μίλησε, βέβαια, για επανασχεδιασμό των αναλυτικών προγραμμάτων και των εγχειριδίων και μείωση του όγκου της ύλης, όμως όλα τούτα, ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι θα γίνουν, απαιτούν χρόνο. Οι ίδιοι μάλιστα μίλησαν για αλλαγές σε ορίζοντα τετραετίας. Σύγχυση επίσης υπάρχει και ως προς τον αριθμό των εξεταζόμενων μαθημάτων για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ αν θα είναι έξι ή τέσσερα (φέτος, που δεν αλλάζουν τα δεδομένα για τις εισαγωγικές στη Γ' λυκείου οι μαθητές εξετάζονται σε έξι μαθήματα, ενώ ο νόμος Αρβανιτόπουλου θέσπισε τα τέσσερα μαθήματα).

Στις ελληνικές καλένδες, όπως καταλαβαίνουμε από τις προγραμματικές δηλώσεις, παραπέμπεται και η προεκλογική εξαγγελία για «ενιαίο λύκειο θεωρίας και πράξης», καθώς στόχος είναι «ο σχεδιασμός της αναβάθμισης της τεχνικής εκπαίδευσης» και των προγραμμάτων των ΕΠΑΛ.

Οι προγραμματικές δηλώσεις αποκάλυψαν και την εμμονή της συγκυβέρνησης να φέρει «άμεσα» στο δημόσιο και ειδικά στην εκπαίδευση ένα νέο σύστημα αξιολόγησης (αντικαθίσταται το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο), που, όμως, κατά τους υπουργούς δεν θα είναι «τιμωρητικός». Πολλές φορές έχουμε επισημάνει ότι εφόσον το σχολείο στον καπιταλισμό έχει να επιτελέσει συγκεκριμένο ρόλο, αποτελώντας ουσιαστικό και σπουδαίο γρνατζί του, είναι αναπόφευκτο και οι εργαζόμενοι σ' αυτό, οι εκπαιδευτικοί του, να αξιολογούνται με βάση το κατά πόσο υπηρετούν και προάγουν με το έργο τους αυτό το ρόλο. Όσα, λοιπόν, φτιασιδώνονται κι αν βάλει η συγκυβέρνηση σε αυτή τη διαδικασία, η ουσία δεν αλλάζει. Η διαπίστωση των ελλείψεων, ο σχεδιασμός και τα προγράμματα για να ξεπεραστούν, η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που έχουν «ελλείψεις» η «ανατροφοδότηση», όλα, μα όλα, σ' αυτή την κατεύθυνση θα κινούνται, αυτού του ρόλου τα «κενά» θα προσπαθούν να «γεμίσουν».

Για να δούμε δε, πίσω από τις ωραιοποιημένες φράσεις, ας θυμηθούμε τις δηλώσεις του αναπληρωτή υπουργού Διοικητικής Ανασυγκρότησης Κατρούγκαλου, που αποκαλύπτουν τη σύνδεση της αξιολόγησης με τη βαθμολογική, άρα και μισθολογική εξέλιξη του υπάλληλου, που χρόνια πολέμουσαν να μην

εφαρμοστεί οι εργαζόμενοι: «...Να οργανώσουμε τη διοίκηση ώστε κανείς να μην αισθάνεται ότι απειλείται, κανείς να μην έχει την αίσθηση ότι η αξιολόγηση που θα κάνουμε θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα, αλλά πράγματι απ' την αξιολόγηση αυτοί που δίνουν παραπάνω από τον εαυτό τους στη δουλειά τους να μπορούν να έχουν μια πιο γρήγορη εξέλιξη, να μπορούν να επιλέγονται πιο δικαιοκρατικά στις θέσεις των προϊσταμένων».

Όσον αφορά στο Πειθαρχικό Δίκαιο, δέσμευση υπάρχει για την κατάργηση της διάταξης που θέτει τον υπάλληλο σε αργία με την απλή παραπομπή του στο πειθαρχικό και για την κατάργηση της διάταξης για την ανάρμωση συμπεριφορά του υπάλληλου εντός και εκτός υπηρεσίας.

Τέλος, σημειώνουμε την αντικατάσταση της προεκλογικής δέσμευσης για άμεση κατάργηση του νόμου Διαμαντοπούλου για τα πανεπιστήμια, ο οποίος σύμφωνα ακόμα και με τον υπουργό Παιδείας Μπαλτά «υπήρξε η απόλυτη καταστροφή για την Ανώτατη εκπαίδευση», με τη δέσμευση μόνο για άμεση κατάργηση των Συμβουλίων διοίκησης, που «κατεδάφισαν ό,τι έμεινε όρθιο». Προεκλογικά, υπήρξαν δηλώσεις για την ανάγκη του διαλόγου για την κατάρτιση νέου νόμου, δηλώσεις που αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο να κρατηθούν κάποιες ρυθμίσεις του. Προς το παρόν μένουμε στο σκοτάδι για το ποιες ακριβώς θα είναι αυτές. Πλην, όμως, σημειώνουμε ότι από τις προγραμματικές δηλώσεις απουσίασε παντελώς η αναφορά στην επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου, κάτι που συμπλέκει και με την παρούσα Πανούση στο υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής και τις απόψεις που αυτός έχει εκφράσει για το ρόλο της αστυνομίας.

Λειψή και ασαφής ήταν επίσης η αναφορά του υπουργού Μπαλτά στο ζήτημα των «αιώνιων φοιτητών». Ο υπουργός χαρακτήρισε μεν το ζήτημα «ψευδοπρόβλημα», αφού κάποιος από αυτούς μπορεί να έχουν πεθάνει, να έχουν μεταναστεύσει ή να κάνουν τελείως διαφορετικές δουλειές και ζητήσε τη συνεισφορά των διοικητικών υπάλληλων, που θα επανέλθουν στα ΑΕΙ, να αναζητήσουν σε «προσωποποιημένη βάση» αυτούς που θα «θελήσουν να επιστρέψουν», όμως δεν είπε το παραμικρό για το τι θα γίνει με τη διάρκεια των σπουδών που θα τους δοθεί ως δικαίωμα ή τι θα ισχύσει σχετικά με τη γενική διάρκεια σπουδών που θα ισχύει για όλους τους φοιτητές από δω και μπρος (v+2).

Σημειώνουμε επίσης ότι προεκλογικά, ο υπουργός Μπαλτάς δήλωνε ότι δεν θα καταργηθούν οι πρυτανικές αρχές που εκλέχθηκαν πρόσφατα με το νόμο Διαμαντοπούλου, παρότι είναι γνωστό ότι αυτές εκλέχθηκαν με προεπιλογή από τα κακόφημα Συμβούλια διοίκησης, ώστε να είναι αρεστές στο σύστημα και να μην έχουν πάει κόντρα στο νόμο Διαμαντοπούλου και τις αντιδραστικές διατάξεις του.

Σημείο και αυτό της παλάντζας των συριζαίων, της προσπάθειας λειτουργίας τους εντός των τειχών του αστικού συστήματος, της προσπάθειας να στείλουν πολλαπλά μηνύματα υποταγής στο κεφάλαιο και τους υπηρέτες του (ντόπιους και ξένους).

Προγραμματικές δηλώσεις προς Χαχόλους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

με τους δανειστές και ότι θα εφαρμοστεί αυτούσιο χωρίς καμιά συζήτηση. Ιδού τι είπε ο Μπαρουφάκης μια μέρα μετά τον Τσίπρα: «Προτείνουμε, σε συνεργασία με τους εταίρους μας και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να καταστρώσουμε μαζί το σχέδιο καταπολέμησης της ανθρωπιστικής κρίσης που προέκυψε λόγω των ευρωπαϊκών πολιτικών άρνησης και των αστοχιών των ελληνικών κυβερνήσεων και της ελληνικής κοινωνίας»!

Οι «αστοχίες της ελληνικής κοινωνίας», στις οποίες αναφέρθηκε ο Μπαρουφάκης, βάζοντάς τες μάλιστα στην ίδια μοίρα με τις ευρωπαϊκές πολιτικές και τις αστοχίες των κυβερνήσεων, ποιες ακριβώς είναι; Δεν πρόκειται για μια προκλητική τοποθέτηση που κινείται στην ίδια βάση με το «όλοι μαζί τα φάγαμε» του Πάγκαλου ή με το «game is over» του Γιούνκερ; Όταν ακόμη και το φιλανθρωπικό σκέλος του προγράμματός τους το θέτουν σε διαπραγμάτευση με τους δανειστές, τους οποίους καλούν να το συνδιαμορφώσουν, και όταν αυτό δεν το λέει ο πρωθυπουργός, αλλά αναθέτει να το πει ο υπουργός των Οικονομικών, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι δεν μπορούμε να δώσουμε καμιά βάση ακόμη και στα ελάχιστα που εξακολουθούν να υπόσχονται. Ούτε καν στα φιλανθρωπικού τύπου μέτρα.

Αυτό μπορούμε να το δούμε και από μια άλλη σκοπιά. Μια νέα κυβέρνηση, η οποία υποτίθεται ότι σκοπεύει να ασκήσει μια πολιτική στον αντίποδα αυτής που άσκησε η προκάτοχός της, το πρώτο που κάνει είναι να διακηρύξει πως θα αναθεωρήσει τον κρατικό προϋπολογισμό που κατήρτισε και ψήφισε η προηγούμενη κυβέρνηση. Αλλωστε, βρισκόμαστε στην αρχή του χρόνου και ο προϋπολογισμός δεν έχει αρχίσει να εφαρμόζεται (από την ψήφισή του

μεσολάβησαν μόνο οι εκλογές). Και όμως, ο Τσίπρας **δεν είπε λέξη για αναθεώρηση του κρατικού προϋπολογισμού**, ώστε να χωράει το νέο, φιλολαϊκό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Τσίπρας δεν είπε λέξη, είπε όμως και πάλι ο Μπαρουφάκης. Τι είπε; Οτι όλα είναι στον αέρα και πως τον προϋπολογισμό θα τον φτιάξουν οι δανειστές! Ιδού η σχετική αναφορά, με την οποία άρχισε την ομιλία του: «Όπως και ο προϋπολογισμός του κράτους, που αναγκάστηκε να καταθέσει ο προκάτοχός μου, ήταν μία άσκηση άνευ ουσίας, καθώς **όλα τα δεδομένα ήταν στον αέρα** ενόψει μίας μη συμφωνίας μεταξύ της προηγούμενης κυβέρνησης με τους δανειστές, **κάτι τέτοιο θα συνέβαινε και σήμερα**, αν παρουσίαζα στη Βουλή προγραμματισμό τετραετίας, τη στιγμή που, όπως είναι παγκοσμίως γνωστό, βρισκόμαστε εν μέσω μίας δύσκολης διαπραγμάτευσης, το αποτέλεσμα της οποίας **θα προσδιορίσει όλες τις παραμέτρους του προϋπολογισμού, όχι μόνο του φετινού, αλλά και των υπόλοιπων ετών**»!

Τότε τι ήταν όλ' αυτά που έλεγε την προηγούμενη μέρα ο Τσίπρας; Λόγια του αέρα, τροφή για Χαχόλους. Ετσι αντιμετωπίζει τον ελληνικό λαό ο ΣΥΡΙΖΑ, γεγονός που επιβεβαιώθηκε και από την παρέλαση των υπουργών, οι οποίοι συνέχισαν το βιολί που είχαν αρχίσει να παίζουν όταν αναλάμβαναν τα υπουργεία τους. Πρωτοτύπησαν μάλιστα, καθώς δεν εξειδίκευαν αυτά που είχε ανακοινώσει ο πρωθυπουργός, αλλά έλεγαν δικά τους πράγματα επαναλαμβάνοντας όσα έλεγαν προεκλογικά. Μάλιστα, μέτρησαν και τις πρώτες αντιδράσεις και έκαναν και «διορθώσεις» στα όσα είχε πει ο Τσίπρας.

Τι αξία έχουν όλ' αυτά; Καμία, αφού -όπως είπε ο Μπαρουφάκης- τα πάντα

θα εξαρτηθούν από τη συμφωνία που θα κλείσουν, «το αποτέλεσμα της οποίας θα προσδιορίσει όλες τις παραμέτρους του προϋπολογισμού, όχι μόνο του φετινού, αλλά και των υπόλοιπων ετών». Τα υπόλοιπα ανέλαβε να τα πει ο φίλος του Μπαρουφάκη, ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Μάρδας (από το παλιό επιτελείο του Σημίτη κι αυτός), ο άνθρωπος που «κρατάει το πορτοφόλι του κράτους», όπως του αρέσει να λέει. Μια μέρα μετά την ψηφοφορία κατά την οποία η συγκυβέρνηση πήρε ψήφο εμπιστοσύνης, ο Μάρδας φώναξε τους δημοσιογράφους για να τους ανακοινώσει ότι διέταξε τις υπηρεσίες του Γενικού Λογιστήριου του Κράτους να κάνουν **κοστολόγηση** των μέτρων που ανακοίνωσαν οι υπουργοί από το βήμα της Βουλής! Και πριν την αναλυτική κοστολόγηση, όμως, ο ίδιος ξέρει πολύ καλά -όπως είπε- ότι **τα μέτρα που έχουν εξαγγελθεί δεν πρόκειται να εφαρμοστούν στο σύνολό τους στη διάρκεια του τρέχοντος έτους**. Το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής τους στα υπόλοιπα τρία έτη της κυβερνητικής θητείας **θα εξαρτηθεί από τις τελικές αποφάσεις που θα παρθούν στη διαπραγμάτευση με τους «εταίρους**»!

Μέχρι τότε, ο ελληνικός λαός μπορεί να χορτάσει με... αξιοπρέπεια, με φτηνιάρικο λαϊκισμό για πώληση κυβερνητικών αυτοκινήτων και αεροπλάνου (που το πουλάνε από το 2003 αλλά δεν το αγοράζει κανένας!), με κάποιες θεαματικές επαναπροσλήψεις που θα γίνουν σε βάρος προγραμματισμένων προσλήψεων, με μια θορυβώδη εξεταστική για το «πώς φτάσαμε στο μνημόνιο», με τη σκανδαλογιγία του Καμμένου και τις πιρουέτες της Κωνσταντοπούλου στη Βουλή και με άφθονη φλυαρία περί τα ανούσια θεσμικά.

Τραπεζίτες, αδέρφια μας

«Τραπεζίτες, αδέρφια μας» ήταν ο τίτλος σχολίου στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» και αναφερόταν στην κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος ενώ προεκλογικά διακήρυσσε ότι οι τράπεζες θα περάσουν στον έλεγχο του κράτους, το οποίο δανείστηκε για να τις ανακεφαλαιοποιήσει και κατέχει το μεγαλύτερο μέρος του μετοχικού τους κεφαλαίου μέσω του ΤΧΣ, μετεκλογικά έσπευσε να αγκαλιάσει τους τραπεζίτες και να τους εγγυηθεί (μέσω Δραγασάκη, στον οποίο ανατέθηκε ως αρμοδιότητα η εποπτεία του τραπεζικού συστήματος) ότι δεν πρόκειται να τους κουνήσει από τις πολυθρόνες τους.

Κατά την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης, ο Τσίπρας έπλεξε το εγκώμιο των τραπεζών, σε βαθμό που να πιστεύουμε ότι οι τράπεζες στον καπιταλισμό είναι ευαγή ιδρύματα και όχι κέντρα της πιο αχαλίνωτης κερδοσκοπίας: «Θέλουμε οι τράπεζες να υπηρετούν την οικονομία, την ανάπτυξη, τις επενδύσεις. Αυτός είναι ο ρόλος τους. Ειδικά στην περίπτωση της Ελλάδας, οι τράπεζες μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο και στην αντιμετώπιση της διαφθοράς, της διαπλοκής, της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής, των παράνομων συναλλαγών»! Και προσέθεσε μια γενικότητα: «Στο πλαίσιο της εξυγίανσης και ανασυγκρότησης του Τραπεζικού

συστήματος είναι αναγκαίες σχεδιασμένες και καλά μελετημένες παρεμβάσεις.

Συγκεκριμένα είναι αναγκαία η τροποποίηση του νόμου για το ΤΧΣ, ώστε το δημόσιο να ασκήσει χωρίς περιορισμούς τα δικαιώματά του στις συστημικές Τράπεζες που ανακεφαλαιοποιήθηκαν με χρήματα του ελληνικού λαού, λαμβάνοντας βεβαίως υπόψη και τα δικαιώματα των ιδιωτών μετόχων».

Για να μην υπάρξει οποιαδήποτε παρεξήγηση, την άλλη κιόλας μέρα το πρωί ο Δραγασάκης συναντήθηκε ατύπως με τους τραπεζίτες και τους «ενήμερωσε για το περιεχόμενο των προγραμματικών εξαγγελιών της κυβέρνησης». Τους διαβεβαίωσε, δηλαδή, ότι δεν έχει αλλάξει τίποτα απ' αυτά που τους είχε ο ίδιος πει την προηγούμενη εβδομάδα. Κατόπιν τούτου, «οι δύο πλευρές συμφώνησαν για την ανάπτυξη στενότερης συνεργασίας σε μια σειρά θεμάτων όπως η προώθηση των μεταρρυθμίσεων, η ενίσχυση της διαφάνειας, η επανεκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας και η αποτελεσματικότερη διαχείριση των «κόκκινων δανείων» προς όφελος της κοινωνίας και της οικονομίας», όπως μετέδωσε το κρατικό ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Το μόνο νέο εν προκειμένω είναι η συμφωνία για τα «κόκκινα δάνεια». Όπως αντιλαμβάνεστε, πάει και η «νέα σεισάχθεια».

Οι νέες ρυθμίσεις θα έχουν τη σύμφωνη γνώμη των τραπεζιτών, όπως είχαν και όσες έγιναν μέχρι τώρα (από την εποχή του «νόμου Κατσέλη»). Εκτός αν υπάρχουν αφελείς που θα πιστέψουν ότι οι τραπεζίτες θα αποδεχτούν ρυθμίσεις «προς όφελος της κοινωνίας και της οικονομίας».

Η λέξη «σεισάχθεια», που αποτελούσε το προπαγανδιστικό βαρύ πυροβολικό του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τις εκλογές, εξαφανίστηκε από το λεξιλόγιο και του Τσίπρα και των αρμόδιων υπουργών. Αντίθετα, ο Τσίπρας έκανε λόγο για «ίδρυση ενδιάμεσου δημόσιου φορέα για την διαχείριση των κόκκινων και επιχειρηματικών δανείων που από τη μια πλευρά θα προστατεύει τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και τους μικρούς και μεσαίους επιχειρηματίες και από την άλλη θα μεριμνά για την μη επιβάρυνση των τραπεζικών ισολογισμών». Αναγγέλλουν, δηλαδή, τη δημιουργία bad bank, στην οποία θα μαζευτούν οι τραπεζίτες. Και πώς θα χρηματοδοτηθεί αυτή η bad bank (αν οι ιμπεριαλιστές δανειστές επιτρέψουν τη δημιουργία της); Με δάνεια που θα φορτωθούν στην πλάτη του ελληνικού λαού. Οι μεγάλοι κερδισμένοι, δηλαδή, θα είναι οι μέτοχοι των τραπεζών, που θα απαλλαγούν από το ρίσκο των «κόκκινων δανείων» και θα δουν την κερδοφορία τους να αυξάνεται.

Προβολές και συζητήσεις

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΤΖΙΓΚΑ ΒΕΡΤΟΦ

Παρασκευή 20/2/2015

Ο ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

(Odinnadcatyj, Σοβιετική Ένωση, 1928, 52')

Σενάριο, Σκηνοθεσία: Τζίγκα Βερτόφ

Φωτογραφία: Μιχαήλ Κάουφμαν

Βοηθός σκηνοθέτη: Ελισαβέτα Σβίλοβα

Παραγωγή: VUFKU (Κίεβο)

Η ταινία Ο Ενδέκατος Χρόνος, γυρισμένη για τον εορτασμό της δέκατης επετείου της Οκτωβριανής Επανάστασης του 1917, σηματοδοτεί την έναρξη της δεύτερης δεκαετίας της Σοβιετικής Ένωσης, παρουσιάζοντας τα κατορθώματα στον τομέα των κατασκευών και την εξέλιξη της σοβιετικής τεχνολογίας. Ο ίδιος ο Βερτόφ αναφέρει ότι η ταινία χρησιμοποιεί «τη γλώσσα του ματιού», καθώς και τη «σοσιαλιστική γλώσσα», δείχνοντας τα επιτεύγματα του σοβιετικού κράτους στον ενδέκατο χρόνο του. Γυρισμένη στην Ουκρανία, με πλάνα από τον ποταμό Δνέπερο και τις προσπάθειες κατασκευής των γιγάντιων υδροηλεκτρικών σταθμών στην περιοχή, έργων-ορόσημων για τον εξηλεκτρισμό της σοσιαλιστικής χώρας (ως «εργατική εξουσία συν εξηλεκτρισμός» είχε παρομοιωδώς ορίσει ο Λένιν το σοσιαλισμό στα πρώτα μετεπαναστατικά χρόνια), η ταινία καταγράφει τη μεγάλη μάχη για την εκβιομηχάνιση της Σοβιετικής Ένωσης, με τον Βερτόφ να συνδέει το θέμα της εργασίας με την υπεράσπιση του οράματος των εργατών και τη διεθνή αλληλεγγύη.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ: Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΝΤΟΝΜΠΑΣ

(Entuziazm: Simfoniya Donbassa, Σοβιετική Ένωση, 1931, 65')

Σενάριο, Σκηνοθεσία: Τζίγκα Βερτόφ

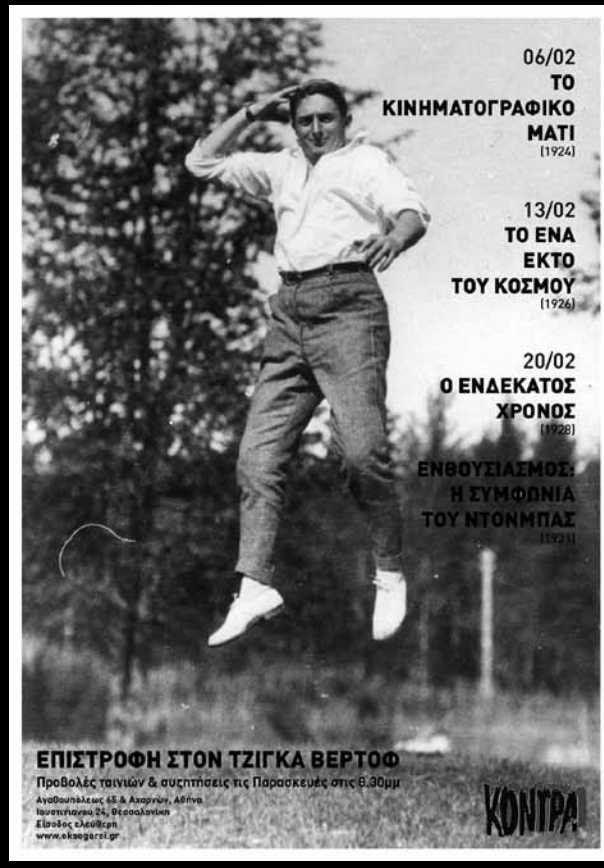
Φωτογραφία: Μπόρις Ζέιτλιν

Ηχος: Πέτερ Στρο

Βοηθός σκηνοθέτη, Μοντάζ: Ελισαβέτα Σβίλοβα

Παραγωγή: UKRAINFILM

Η τελευταία «ουκρανική» ταινία του Βερτόφ και ταυτόχρονα η πρώτη του ταινία με ήχο, ο Ενθουσιασμός γυρίστηκε κατά την πυρετώδη περίοδο του πρώτου πενταετούς πλάνου της ΕΣΣΔ, στα ορυχεία και τα εργοστάσια της ανατολικής Ουκρανίας, σε μια περίοδο που η κολεκτιβοποίηση βρισκόταν στα αρχικά της στάδια. Με μια ιδιαίτερα ευρηματική χρήση του ήχου, ο Ενθουσιασμός ξεκινά με τον κούκο του ρολογιού να χτυπά, ένα ήχο-αναφορά στο μακρινό πλέον τσαρικό παρελθόν της Ρωσίας. Μια νεαρή γυναίκα ακούει με ακουστικά μια εκπομπή συμφωνικής μουσικής. Ένα κοντράστ συναισθημάτων και καταστάσεων παρουσιάζεται με την απεικόνιση των θρησκευτικών συνθηκών του παρελθόντος και την αντικατάστασή τους μετέπειτα του σταυρού στην κορυφή της εκκλησίας με τη σοβιετική σημαία. Το παλιό έχει δώσει τη θέση του στο νέο, με τον Βερτόφ να συνθέτει επιβλητικές εικόνες που γίνονται ωδή στη σοσιαλιστική εκβιομηχάνιση. Ο σιδηρόδρομος εμφανίζεται ως συνδετικός ιστός, για τη μεταφορά πρώτων υλών στα εργοστάσια και από τα εργοστάσια για την τροφοδότηση των αγροτικών περιοχών. Η ταινία μνηστήκε από καλλιτέχνες όπως ο Τσάρλι Τσάπλιν, έπειτα ξεχάστηκε, ώπου ανακαλύφθηκε ξανά από την κινηματογραφική πρωτοπορία της δεκαετίας του '60.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Ηταν 17 Φλεβάρη του 1951 όταν ερχόταν στον άθλιο τούτο κόσμο μια εξόφθαλμα ευγενική, μεγάλη μορφή της αριστεράς και της μαχητικής δημοσιογραφίας, πρωθιέρεια της αλήθειας και ενσάρκωση των μεγάλων ιδανικών, η Ολγα Τρέμη.

Αντίσταση κατά της αρχής. Το κύριο πρόβλημα κάθε συντάκτη που νοιώθει το μυαλό του ν' αντιστέκεται στην αρχή κάθε κειμένου...

Κανείς δεν βρήκε δυο αράδες να γράψει; Κανείς δεν βλέπει την εξοργιστική κατάσταση που επικρατεί με την τιμή της βενζίνης και τη μεγάλη, απροκάλυπτη ληστεία που την καλύπτει πανταχόθεν εκκωφαντική σιωπή; Απλές σκέψεις, απλή μέθοδος των τριών, απλά πράγματα ακόμη και για ένα μαθητή του δημοτικού. Κι όμως κανείς δεν μιλάει! Ελάχιστες είναι οι αναφορές που θα βρει κανείς ψάχνοντας σχετικά. Για να μη φλυαρούμε (αν και είναι η κύρια δραστηριότητα της στήλης), το γεγονός είναι ένα: Αν η τιμή της βενζίνης στην Ελλάδα ακολουθούσε -όπως θα έπρεπε- την τιμή του πετρελαίου και την κατά 58,46% μείωση, θα έπρεπε σήμερα να είναι στα 0,716 ευρώ το λίτρο. Το πόσο κοστίζει το ξέρουν όλοι. Ή μήπως κανείς; Ρε μπας κι έχει δικίο ο καημένος ο Καμμένος ο ψεκασμένος;

Άλλο Βούρτση, άλλο Βρούτση και άλλο Βούτση. Άλλο βουρτσίζω, άλλο βρουτσίζω και άλλο βουτσίζω.

«Πάλι βαρούφα αμόλυντες σύντροφε Μπαρουφάκη μα τα 'χει τούτα το γυαλί και τα πολλά σουλάτσα».

Αυτό πρωτοσημείωσε στο organizer της η μούσα και διέκοψε, να πάει προς νερού της.

«Ο πασιφισμός του "διαμαρτυρούμενου" τον καθιστά δέσμιος στη χρησιμοποίησή του από την εξουσία (...) Ας μας εξηγήσουν λοιπόν πώς θα ανατραπούν και θα καταστραφούν τα μονοπώλια και ο μιλιταρισμός τους; Πώς θα σπάσει η διαδικασία φασιστικοποίησης της παγκοσμιοποίησης; Ειλικρινά, ποιος μπορεί να πιστέψει ότι θα μπορέσουμε να νικήσουμε κάνοντας μια ευχή σε κάθε χάντρα του κομπολογιού μας, με αγώνα για μικροαλλαγές, με επίκληση στα αστικά δικαιώματα, με τη συλλογή υπογραφών ή με "μακρινούς περιπάτους";» (Joelle Aubron, Nathalie Menigon, Jan-Marc Rouillan - «Action Directe»).

«Πότε θα γίνει η δίκη των χρυσαυγιτών και τι αποτέλεσμα θα έχει;». Μ' αυτό τον τίτλο και ταυτόχρονα με την έναρξη του τριωδίου και τη γιορτή τελωνών και φαρισαίων, ξεκίνησε ο μεγάλος διαγωνισμός της στήλης. Πρώτο βραβείο ένα tri-ήμερο στον μαγευτικό Μελιγαλά, ενώ ένας ακόμη τυχερός θα κερδίσει ένα di-ήμερο στο Βίτσι.

ΣυΡΙΖΑ κρώζουν τα πουλιά, ΣυΡΙΖΑ λέν' τ' αηδόνια σύρριζα φτερουγίζοντας από την Ευρωλάνδη. Κι ένα πουλί αλλήθωρο, φασιστοαναθρεμμένο πετάει στον Εβρο, στα Ιμια και λέει τα δικά του.

Έχει βουλέψει ο κόσμος... Προχθές ένα αβραμοπουλημένο έβρισε την Κοκκινোসκουφίτσα με ακατονόμαστες φράσεις. Το τι «μητσοτακισμένο», «κασιδιάρικο» και «ραχηλικό» την αποκάλεσε, δεν περιγράφεται! Ομως βρήκαν και τα κάνουν όλοι αυτοί οι θρασείς πρώην σαμαρικοί και νυν ξεσαμάρωτοι. Ε, ρε, Παπαδόπουλος που τους χρειάζεται... Να έχει κάθε βράδυ «στην υγεία μας», να δουν αυτοί οι παναγιωτοπουλημένοι...

Παραμένουμε στον χώρο τού με σαφή πολιτικά ερείσματα πνευματικού αυνανισμού, καταθέτοντας κι ετούτο: Αναμφίβολα η στυτική δυσλειτουργία μεγάλης μερίδας Ελλήνων οφείλεται στο γεγονός ότι η χώρα δεν διαθέτει (και Δένδια θέτει) έναν ηγέτη αντίστοιχου μεγέθους και βεληνεκούς του Vladimir Putin. Είναι κάτι που ο θυμόσοφος λαός ομολογεί απερίφραστα μέσα από τη γνωστή παροιμία «δεν έχουμε Putin και φαλλοί κλίναι».

Κι εκεί που έβριζε, πολεμούσε και έκλεινε το twitter ο Ερντογάν εφέντης, τσαααακ έριξε το πρώτο «τιτίβισμα»! Αλαλα τα χείλη των ασεβών, που περιμένουν να δουν και ιστοσελίδα του στο facebook για να γίνουν φίλοι.

Όσο για τη μακάρια μπανανία, ο αδούλωτος πλην ημιαναλφάβητος ελληνισμός σχολίασε και αναπαρήγε σωρηδόν το τιτίβισμα του Βαρουφάκη, αλλά δεν βρήκε τίποτε να πει για εκείνα τα «Παλαιστήνιος» και «Ρωμά» που έβγαλαν τα μάτια των όλο και λιγότερων που γνωρίζουν στοιχειωδώς ελληνικά. Μόνο για τα ποκάμισα έχει άποψη ο ελληνισμός. Καθείς σύμφωνα με όσα ξέρει και -κατά την αλεπού- όσα φτάνει...

Allons enfants dell' άπατρι!

Κοκκινোসκουφίτσα

Μυστικά παζάρια με ολιγάρχες

Στις 16:05 το απόγευμα της περασμένης Τρίτης, έφτασε στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της εφημερίδας μας ανακοίνωση του υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, που ενημέρωνε -εντελώς στα ξεκούδουνα- ότι «ο υπουργός ΠΑΠΕΝ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, **την περασμένη βδομάδα** είχε συνάντηση με τον Πρόεδρο της Ρωσικής Κρατικής εταιρείας "ΟΑΟ Rosgeologia" κ. Ρομάν Πάνοφ». Και συμπλήρωνε: «Κατά τη διάρκεια της συνάντησης διερευνήθηκαν οι δυνατότητες συνεργασίας σε τομείς των γεωλογικών ερευνών (σεισμικές για υδρογονάνθρακες, πηγών γεωθερμίας κ.ά.). Επισημαίνεται πως, στη συνάντηση δεν συμμετείχε κανείς εκπρόσωπος ιδιωτικής εταιρείας ή ιδιωτικού ομίλου και οι όποιες πληροφορίες σχετικά με αυτό το θέμα είδαν το φως της δημοσιότητας είναι απολύτως αναληθείς».

Στις 18:59 έφτασε νέα ανακοίνωση, που έλεγε: «Τα δημοσιεύματα που αναφέρονται σε συνεργασία Ελλάδας και της Ρωσικής κρατικής εταιρείας γεωλογικών ερευνών "ΟΑΟ Rosgeologia" είναι απολύτως αναληθή και απλά συνεχίζουν μυθεύματα τα οποία ήδη έχουμε διαψεύσει. Επαναλαμβάνουμε ότι ο υπουργός ΠΑΠΕΝ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης είχε απλώς την περασμένη βδομάδα μια συνάντηση με τον πρόεδρο της συγκεκριμένης Ρωσικής εταιρείας κ. Ρομάν Πάνοφ, **ύστερα από αίτημα του τελευταίου**, κατά την οποία ανταλλάχθηκαν εντελώς πρωτόλειες σκέψεις για **ενδεχόμενη μελλοντική συνεργασία**, χωρίς φυσικά να υπάρξει οποιοδήποτε είδους συμφωνία και πολύ περισσότερο συμφωνία για οποιοδήποτε έρευνες και σε οποιαδήποτε περιοχή. Ελπίζουμε τα σχετικά δημοσιεύματα και μυθεύματα, τόσο για

την παρουσία του κ. Κοπελούζου στη συνάντηση, όσο και για συμφωνίες έρευνας σε συγκεκριμένες περιοχές να μην είναι αποτέλεσμα σκοπιμοτήτων και ιδιοτελών στοχεύσεων».

Ο Π. Λαφαζάνης είχε συνάντηση με τον πρόεδρο ρωσικής εταιρείας, αλλά **την κράτησε κρυφή**. Την αποκάλυψε μετά από μέρες και αφού προηγήθηκαν δημοσιεύματα. Όταν ένας υπουργός έχει οποιαδήποτε συνάντηση -πόσο μάλλον όταν αυτή γίνεται με εκπρόσωπο ξένης κρατικής εταιρείας, μετά από αίτημά του- το πρώτο που κάνει είναι να δώσει εντολή στο Γραφείο Τύπου του υπουργείου να εκδώσει ανακοίνωση για τη συνάντηση και το περιεχόμενό της. Όταν δεν το κάνει και αναγκάζεται να το κάνει μετά από μέρες, διαψεύδοντας δημοσιεύματα για το περιεχόμενο της συνάντησης και γι' αυτούς που πήραν μέρος, σημαίνει ότι **κάτι προσπαθεί να κρύψει**.

Για την πληρότητα της είδησης πρέπει να πούμε ότι το ρωσικό πρακτορείο ειδήσεων Ria Novosti μετέδωσε πως υπήρξε συνάντηση του Λαφαζάνη με τους Πανόφ και Κοπελούζο, στην οποία συμφωνήθηκε συνεργασία Ελλάδας-Ρωσίας στον τομέα των γεωλογικών ερευνών για υδρογονάνθρακες. Επίσης, στην επίσημη ιστοσελίδα της ρωσικής εταιρείας υπάρχει η ίδια είδηση, την οποία παραθέτουμε (σε δική μας μετάφραση από τα αγγλικά):

«Η Rosgeologia συζητά δυνατότητες ανάπτυξης projects στην Ελλάδα

Ο γενικός διευθυντής της JCC Rosgeologica Ρόμαν Πανόφ συναντήθηκε με τον υπουργό ΠΑΠΕΝ της Ελλάδας Παναγιώτη Λαφαζάνη και τον πρόεδρο του Ομίλου Εταιριών Κοπελούζου Δημήτριο Κοπελούζο. Ως αποτέλεσμα της συνάντη-

σης με τον υπουργό, **επιτεύχθηκε συμφωνία** για την οργάνωση συνεργασίας στο πεδίο της γεωλογίας και της χρήσης του υπεδάφους στην Ελλάδα, τόσο στο επίπεδο κρατικών εταιριών όσο και στο επίπεδο ιδιωτικών εταιριών. Αποφασίστηκε η **συγκρότηση μιας μεικτής ομάδας εργασίας** που θα αποτελείται από εκπροσώπους της Rosgeologica και του υπουργείου, η οποία θα είναι υπεύθυνη για την οργάνωση της δουλειάς στο πεδίο της γεωλογίας και στον ενεργειακό τομέα. Ιδιαίτερη προσοχή θα δοθεί στα θέματα της ανανέωσης της κρατικής βάσης ορυκτών πρώτων υλών και την αναγκαιότητα βελτίωσης της ανακάλυψης νέων ορυκτών κοιτασμάτων, όπως επίσης στην έρευνα για πηγές γεωθερμίας για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και στη συνέχεια στην κατασκευή πηγών υδροθερμικής ενέργειας στη χώρα, και σε 2D και 3D σεισμικές έρευνες στις πλάκες του Αιγαίου Πελάγους».

Λέτε να είναι τόσο παραμυθάδες οι ρώσοι ολιγάρχες; Λέτε να φαντασιώθηκαν τη συμμετοχή του Κοπελούζου και την καταρχήν συμφωνία για τη συγκρότηση κοινής ομάδας εργασίας; Κρίνοντας από το ότι ο Λαφαζάνης κράτησε κρυφή τη συνάντησή, θα πρέπει να δώσουμε βάση στα όσα δημόσια υποστήριξαν οι Ρώσοι.

Οι μυστικές συναντήσεις με παράγοντες της καπιταλιστικής ολιγαρχίας έχουν ήδη γίνει σήμα κατατεθέν της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Μπαρουφάκης συναντήθηκε με τον Τόμσεν στο Πάρισι και το παραδέχτηκε μόνο όταν τον ξεφώνισε δημοσιογράφος των Financial Times. Κρυφή επιχειρήθηκε να κρατηθεί επίσης η επίσκεψη του Βίζερ και του τροϊκανού Κοστέλο στην Αθήνα, για παζάρι με την κυβέρνηση.

Οσφυοκαμψία μπροστά στους γκάνγκστερ της θάλασσας

«**Σ**τη χώρα μας η ναυτιλία στο σύνολό της και σε όλους τους τομείς της δεν πρέπει μόνο να προβάλλεται, δικαίως βέβαια, ως η ναυαρχίδα της οικονομίας, αλλά πρέπει να γίνει η παραγωγική δραστηριότητα που αξιοποιεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό και καταξιώνει την ανεκτίμητη προσφορά των εργαζομένων, συνεισφέροντας ταυτόχρονα στη μεγιστοποίηση των κοινωνικών ωφελημάτων». Ετσι άρχισε την ομιλία του στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης ο αναπληρωτής υπουργός Θ. Δρίτσας. Σα να βρισκόταν σε μια άλλη χώρα, σε κάποια... Νεφελοκοκκυγία, όπου οι εφοπλιστές πασχίζουν για τη μεγιστοποίηση των κοινωνικών ωφελημάτων και όχι για τη μεγιστοποίηση των κερδών τους, αποτελώντας το πιο επιθετικό τμήμα της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας.

Μετά απ' αυτή την εισαγωγή, δεν υπήρχε κανένας λόγος για τον (το πάλοι ακροαριστφό) υπουργό του ΣΥΡΙΖΑ να καταγγείλει το αδηφάγο εφοπλιστικό κεφάλαιο. Σημείωσε κάποια προβλήματα, τα οποία θα επιλυθούν σε συνεργασία

με τους εφοπλιστές. Από την αρχή, μάλιστα, ανακοίνωσε ένα δείγμα αυτής της αγαστής συνεργασίας: «Στη συνάντησή με τους εκπροσώπους της Ενωσης Ακτοπλών πήραμε τη διαβεβαίωση ότι το αργότερο μέχρι το Πάσχα δεν θα υπάρχει ούτε ένας ναυτικός απλήρωτος». Μέχρι το Πάσχα μένουν δυο μήνες και -αν δεν κάνουμε λάθος- ο εργαζόμενος πρέπει να πληρώνεται στην ώρα του και όχι μετά από μήνες. Πόσο θράσος χρειάζεται να έχει ένας υπουργός, που υποτίθεται ότι νοιάζεται για τα προβλήματα των ναυτεργατών, για να ανακοινώνει με ικανοποίηση ότι τον διαβεβαίωσαν οι εφοπλιστές, ότι μετά από δυο μήνες θα έχουν πληρώσει τα δεδουλευμένα;

Οι ακτοπλόοι εφοπλιστές είχαν φροντίσει τέσσερις μέρες πριν, στη γενική συνέλευσή τους, να στείλουν (μέσω του επανεκλεγέντος για τρίτη θητεία προέδρου τους Θ. Βενιάμη) ένα σαφές μήνυμα στη νέα συγκυβέρνηση: μην πειράξετε το θεσμικό πλαίσιο, αλλά να το σεβαστείτε πλήρως. Κάτω τα χέρια από τα προκλητικά προνόμιά μας και τη δυνατότητά μας να ξεζουμίζουμε ασύδο-

τα τους ναυτεργάτες «μας». Ο Βενιάμης, πάντως, δεν παρέλειψε να καλωσορίσει τις δηλώσεις του Σταθάκη και του Δρίτσα κατά την τελετή παραλαβής του υπουργείου, με τις οποίες -όπως είπε- αναγνωρίζεται πλήρως η σημασία της

ναυτιλίας και ο πατριωτισμός των εφοπλιστών. Θεώρησε, επίσης, απόδειξη του γνήσιου ενδιαφέροντος της νέας κυβέρνησης για τη ναυτιλία, το γεγονός ότι διατηρήθηκε -και μάλιστα με αυτοτέλεια- το υπουργείο Ναυτιλίας.

Αρκεί να πέφτει το παραδάκι

Ο περιβόητος Ματιέ Πιγκάς, επικεφαλής της ακόμη πιο περιβόητης Lazard, δήλωσε στο Europe 1 ότι «οι πολιτικές που εφαρμόσε η τρόικα (ΔΝΤ, ΕΚΤ και ΕΕ) είναι λάθος και έχουν ρίξει την Ελλάδα σε τοίχο και ίσως ρίξουν και την Ευρώπη σε τοίχο».

Βεβαίως, ο μεσιέ Πιγκάς υπήρξε σύμβουλος και της προηγούμενης συγκυβέρνησης και τσίμπησε μπόλικο παραδάκι με το PSI. Διότι τα συμβόλαια που υπογράφει η Lazard είναι «σίγουρα λεφτά με μηδενικά έξοδα». Η εταιρία πληρώνεται με ένα ποσοστό επί του στόχου, ενώ όλα τα έξοδα των στελεχών της πληρώνονται από τον πελάτη. Με το PSI, λοιπόν, πληρώθηκε με ένα ποσοστό επί του χρέους που «κουρεύτηκε» και είχε όφελος να είναι το «κούρεμα» όσο γίνεται πιο ευρύ. Και βέβαια, τότε το στόμα του Πιγκάς και των συνεργατών του έσταζε μέλι για την τρόικα.

Τώρα, η Lazard προσλήφθηκε από τη νέα συγκυβέρνηση (Τσίπρα-Καμμένου) πάλι ως σύμβουλος για το χρέος, χωρίς να ξέρουμε τι ακριβώς προβλέπει το συμβόλαιο. Ποιος είναι ο στόχος επί του οποίου ο Πιγκάς θα εισπράξει το ταβατζιλίκι του; Δεν είναι βλάκας, φυσικά, για να υπογράψει συμβόλαιο με στόχο «κούρεμα» του χρέους. Κάπως αλλιώς θα έχει σίγουρα τεθεί ο στόχος. Από το γεγονός, πάντως, ότι σπεύδει να προσφέρει υπηρεσίες στο νέο αφεντικό του, ξιφουλκώντας κατά της «τελειωμένης» τρόικας, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι πέτυχε πάλι ένα πολύ καλό συμβόλαιο. Το οποίο, φυσικά, θα πληρώσει (και πάλι) ο ελληνικός λαός.

Για μια διατύπωση, ρε γαμώτο...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9
αντιπρόεδρος (ο πρωθυπουργός δεν συμμετέχει) και το οποίο είναι αρμόδιο, εκτός των άλλων, και για «την επεξεργασία και δι-αμόρφωση των στρατηγικών της κυβέρνησης για τη διαπραγμά-τευση του δημοσίου χρέους και τα χρηματοπιστωτικά ζητήματα».

Γιατί άδειασε ο Τσίπρας τον Δραγασάκη; Θα μπορούσε να πει κανείς ότι θέλησε να διαψεύσει τα tweets που κυκλοφορούσαν ήδη στην Αθήνα, με τους δεξι-ούς να μιλούν για κωλοτούμπα. Νομίζουμε πως αυτό έπαιξε εντελώς δευτερεύοντα ρόλο. Αν είχε υπάρξει κοινό ανακοινω-θέν, ο Τσίπρας δε θα μπορούσε να αρθρώσει λέξη στη σύνodo κορυφής της επομένης. Το θέμα θα είχε κλείσει. Επρεπε να δοθεί η εντύπωση ότι η «σκληρή δια-πραγμάτευση» συνεχίζεται και πλέον πέφτει σ' αυτή το βαρύ πυροβολικό, ο πρωθυπουργός. Το υπαινίχτηκε ο Σακελλαρίδης: «**Σήμερα με τη σύνοδο κορυφής και την παρουσία του κ. Τσίπρα**, αλλά και με το Eurogroup της Δευ-τέρας, πιστεύουμε ότι θα έχουμε μία λύση η οποία θα ανταποκρίνε-ται στη λαϊκή εντολή που έλαβε η νέα ελληνική κυβέρνηση. Το θέμα με το κοινό ανακοινωθέν ήταν ότι **η ελληνική πλευρά δεν μπορεί να δεχτεί κάποιες διατυπώσεις**, οι οποίες δείχνουν ότι υπάρχουν μία εμμονή σ' ένα παρελθόν...».

Ο Μπαρουφάκης ασχολήθη-κε με το twitter, πέφτοντάς την στον Πίτερ Σπίγκελ (είναι ο ίδιος δημοσιογράφος που «ξεφώνισε» τη μυστική συνάντησή του με τον Τόμσεν στο Παρίσι). Αυτή τη φο-ρά του πρότεινε «να κρατάει απο-στάσεις από **αμφισβητούμενες** υποθέσεις, οι οποίες στηρίζονται σε ακόμη πιο **αμφισβητούμενες** διαρροές». Κατηγορηματική διά-ψευση, όπως βλέπετε, δεν έκανε.

Ο μόνος που δεν μίλησε ήταν ο Δραγασάκης. Αθόρυβα έφτασε στις Βρυξέλλες, αθόρυβα μπήκε στο Eurogroup (οι κάμερες κυνη-γούσαν μόνο τον Μπαρουφάκη, που είχε βάλει κι ένα παράταιρο φαντεζί κασκόλ για να «μαγνητί-ζει»), αθόρυβα έφυγε. Κι όμως, αυτός ήταν επικεφαλής της ελ-ληνικής αντιπροσωπίας. Μπορεί κανείς να ανατρέξει στην ιστοσε-λίδα των ευρωπαϊκών υπηρεσιών, όπου θα δει πως ακόμη και στο σχεδιάγραμμα για το πώς θα καθήσουν οι αντιπροσωπίες ως επικεφαλής της ελληνικής ανα-φέρεται ο Δραγασάκης.

Γιατί συμφώνησε ο Δραγασά-κης με την κοινή ανακοίνωση; Γιατί αυτή αποτύπωνε με συμ-βιβαστικό τρόπο αυτό που είχε προηγουμένως συμφωνηθεί στο τραπέζι. Μια συμφωνία επί της διαδικασίας ήταν. Μια συμφω-νία για το πώς θα συνεχίσουν να παζαρεύουν τη συμφωνία-γέφυ-ρα. Μίλούσε για «**διερεύνηση των δυνατοτήτων** επέκτασης και ολοκλήρωσης του παρόντος προγράμματος», αλλά ταυτό-χρονα προσέθετε το «λαμβάνο-ντας υπόψη τα σχέδια της νέας

κυβέρνησης». Και ταυτόχρονα, έκανε λόγο και για «γεφύρωση» του χρονικού διαστήματος και για «ενδεχόμενες νέες συμβατικές ρυθμίσεις». Ο Δραγασάκης δεν είναι πρωτάρης. Ήξερε πως αυτό ήταν το καλύτερο που μπορούσε να πάρει εκείνη τη στιγμή και να το «πουλήσει» προπαγανδιστικά στο εσωτερικό. Γι' αυτό και συμ-φώνησε. Ο Τσίπρας ήθελε να φανεί ότι είναι αυτός που σηκώνει το βάρος της διαπραγμάτευσης, άδειασε το κορυφαίο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και είναι σίγουρο ότι η σχέση τους πλέον δε θα είναι ανέφελη.

Τύπος και ουσία

Η κοινή ανακοίνωση ήρθε να επιβεβαιώσει τη φάση στην οποία βρίσκεται αυτή τη στιγμή το πα-ζάρι. Όταν η συγκυβέρνηση λέει ότι διαφώνησε σε μια διατύπωση, επιβεβαιώνει ότι το παζάρι έχει προχωρήσει αρκετά.

Καταρχάς, έχει φύγει από τη μέση κάθε συζήτηση για το χρέος. Το έχει διακηρύξει δημό-σια (με τη γνωστή δήλωση στο Bloomberg) ο Τσίπρας και αυτή ακριβώς τη δήλωση επαναλάμβανε η ανακοίνωση που τελικά δεν εκδόθηκε: η ελληνική κυβέρνηση διαβεβαιώνει κατηγορηματικά ότι θα αποπληρώνει κανονικά τόκους και χρεολύσια. Χωρίς καν αναφορά για μελλοντική συζήτη-ση για «ελάφρυνση» του χρέους. Όταν ζητάς «συμφωνία-γέφυρα», δεν μπορείς να ζητάς ταυτόχρο-να και να σου ελαφρύνουν την εξυπηρέτηση του χρέους. Πρώτα θα καταλήξετε σε όλα, θα ανα-λάβεις δεσμεύσεις (ας τις πεις και «φούφουτο», όπως είπε στο πρωινάδικο του ΑΝΤ1 ο Σακελ-λαρίδης που ξαφνικά απέκτησε τσιπάκι και αλαζονεία), και μετά θα σου κάνουν την αναδιάρθρω-ση που θέλουν αυτοί και όχι που «απαιτείς» εσύ.

Τα υπόλοιπα συζητιούνται. Δεν είναι σίγουρο ότι θα καταλήξουν σε όλα τη Δευτέρα (μπορεί κά-ποια πράγματα να μένουν ανοι-χτά), όμως έχει διαμορφωθεί ήδη ένα σκηνικό. Στον ένα πόλο είναι η Γερμανία που εμφανίζεται ανυποχώρητη και δηλώνει: πρώτα ολοκληρώστε το πρόγραμμα και μετά συζητάμε για όλα τα άλλα. Στον άλλο πόλο είναι η ελληνική συγκυβέρνηση, η οποία με συνε-χείς κωλοτούμπες απομακρύνε-ται συνεχώς από τις προεκλογι-κές της διακηρύξεις και προσεγ-γίζει τις θέσεις των δανειστών, εκλιπαρώντας κυριολεκτικά για μια μικρή στήριξη, για να μπορέ-σει να σερβίρει τη συμφωνία ως «αποτέλεσμα σκληρής διαπραγ-μάτευσης σε ένα εντελώς αφιλό-ξενο περιβάλλον».

Όσο οι Γερμανοί βλέπουν τις συνεχείς κωλοτούμπες και τη διολίσθηση της συγκυβέρνησης τόσο περισσότερο σκληραίνουν τη στάση τους. Πρόκειται για κλασική γερμανική διαπραγμα-τευτική τακτική. Την όποια υπο-χώρησή τους θα την κάνουν την τελευταία στιγμή, αφού προη-

γουμένως έχουν πάρει όλα όσα έχουν σχεδιάσει να πάρουν. Και βέβαια, οι Γερμανοί μπορούν να το κάνουν αυτό, γιατί είναι ο ισχυ-ρός πόλος. Το μεν «μέτωπο του Νότου» ουδέποτε σχηματίστηκε (κι ας έλεγαν διάφορες παπαριές τα συριζοπαπαγαλάκια, μετά τις αρχικές δηλώσεις φιλοφροσύνης του Ολάντ και του Ρέντσι), ο δε Ντράγκι έκλεισε τις στρόφιγ-γες της ρευστότητας (κι ας τον παρουσίαζε ο ίδιος ο Τσίπρας σαν τον μεγάλο αναμορφωτή, που ανατρέπει τη γερμανικής έμπνευσης λιτότητα), οπότε γιατί να κάνει προκαταβολικά πίσω η Γερμανία;

Η ρητορική της σκληρής δι-απραγμάτευσης από τους συ-ριζαίους προορίζεται μόνο για εσωτερική κατανάλωση. Στ' αυτιά των ιμπεριαλιστών δανει-στών ακούγεται απλώς σαν κακή μουσική. Γι' αυτούς μετράνε οι συνεχείς κωλοτούμπες, που δεν γίνονται μόνο με δημόσιες τοπο-θετήσεις, αλλά και με πρακτική δουλειά στο παρασκήνιο. Τζάμπα ήρθαν νομίζετε ο πρόεδρος του EuroWorkingGroup Τόμας Βίζερ και ο εκπρόσωπος της Κομισιόν στην τρόικα Ντέκλαν Κοστέλο και δούλευαν ολόκληρη την Κυριακή με τους εκπροσώπους του υπουρ-γείου Οικονομικών; Γιατί κρατή-θηκε μυστική η επίσκεψή τους; Και γιατί ο Στουρνάρας φρόντισε να διαρρεύσει ότι υπήρξε πρό-δος και πως όλα θα πάνε καλά;

Αρχικά η συγκυβέρνηση ζητού-σε μια «συμφωνία-γέφυρα», που θα της εξασφαλίζει χρηματοδό-τηση (για να πληρώνει τα δάνεια που λήγουν), χωρίς δεσμεύσεις για την πολιτική που θα εφαρμό-σει. Γέλασαν και οι κολόνες στα μουντά κτίρια των δυτικοευρωπα-ϊκών πρωτευσουσών. Οπότε ήρθε το «στρώσιμο».

«*Στη διαπραγμάτευση που έχει ήδη αρχίσει προσερχόμαστε με **ένα και μοναδικό αίτημα**: Να μας δοθεί η ευκαιρία να καταθέσουμε τις απόψεις μας, τις προτάσεις μας*», είπε ο Μπαρουφάκης στη Βουλή και τους άφησε όλους κάγκελο. Σαν δικηγόρος που επι-καλείται το δικαίωμα ακρόασης σε δικαστήριο. Ακολούθησε πιο συγκεκριμένη πρόταση: «*Ούτε θα σκίσουμε το ισχύον πρόγραμ-μα, ούτε εσείς θα απαιτήσετε την τυφλή εφαρμογή του, λες και δεν έγιναν εκλογές*». «*Δεν θα κάνουμε καμία κίνηση που θα εκτροχιάσει τον προϋπολογισμό, καμία κίνη-ση που θα μειώσει το πρωτογε-νές πλεόνασμα του 2015 από το επίπεδο στο οποίο έκλεισε, γύρω στο 1,5%*». Αρα θα εφαρμόσουμε το Μνημόνιο, αλλά θέλουμε να μας μειώσετε το «πρωτογενές πλεόνασμα», για να μπορέσουμε να εφαρμόσουμε τουλάχιστον το φιλανθρωπικό μας πρόγραμμα. Αυτός είναι ο «δημοσιονομικός χώρος» για τον οποίο μιλάει ο Τσίπρας.

Επειδή, όμως, και αυτό δε φτά-νει, υπάρχει και συνέχεια: «*Θα καταθέσουμε και θαβάλουμε μπροστά βαθιές μεταρρυθμίσεις*

σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ, ο Γενικός Γραμματέας του οποίου, ο κ. Ανχελ Γκουρία, έρχεται στην Αθήνα αύριο με στόχο να μας βο-ηθήσει -αυτός και ο Οργανισμός του- στον άρτιο σχεδιασμό των με-ταρρυθμίσεων και τη διάφανη και αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής τους. Σε αυτές τις μεταρρυθμίσεις θα προσθέσουμε περί το 70% των μεταρρυθμίσεων ή δεσμεύσεων που υπάρχουν στο υπάρχον μνημόνιο, δεσμεύσεις με τις οποίες ως σώφρονες άνθρω-ποι δεν έχουμε καμία αντίρρηση, εφόσον βεβαίως το 30%, που κρί-νουμε απαράδεκτες, είτε μπου-νουμε αναστολή είτε αφαιρεθούν».

Ποιο είναι το 70% του Μνημό-νιου που θα εφαρμοστεί και ποιο το 30% που δε θα εφαρμοστεί; Όσο κι αν πείστηκε ο Μπαρουφά-κης δεν έδωσε καμιά διευκρίνιση. Ούτε την τελευταία μέρα της συ-ζήτησης επί των προγραμματικών δηλώσεων, που δευτερολόγησε προσπαθώντας να διασκεδάσει τις αντιδράσεις των «Λαφαζάνη-δων», αλλά επαναλαμβάνοντας τα περί 70%-30%. Σίγουρα αυτά είναι που διαπραγματεύονται σε τεχνικό επίπεδο, με τους Βίζερ-Κοστέλο-Τόμσεν, ίσως και με άλ-λους παράγοντες που εμείς δεν γνωρίζουμε.

Το αποτέλεσμα είναι προδιαγε-γραμμένο. Η «γέφυρα» θα είναι μια παραλλαγή του Μνημόνιου και ο καυγάς πλέον γίνεται για τις διατυπώσεις. Άντε να δούμε πώς θα καταφέρουν να το σερβίρουν στον ελληνικό λαό.

ΥΓ1. Μέσα σ' όλα τ' άλλα, οι Τσιπραιίοι έχουν ν' αντιμετώπι-σουν και τον Καμμένο, μια νότα δροσιάς στο άδυδρο τοπίο. Βγή-κε ο καλός σου στον Πρετεντέρη και δήλωσε πως η συγκυβέρνηση έχει ήδη έτοιμο Plan B, αν οι δα-νειστές δε δεχτούν τους όρους της. Θα πάρει δάνεια από τη Ρωσία, την Κίνα και τις ΗΠΑ! Το ότι οι Αμερικάνοι έχουν δηλώσει (περισσότερες από μία φορές) «βρείτε τα με την ΕΕ, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ», το ότι οι Κινέζοι στέλ-νουν τηλεσίγραφα να μη διανοη-θεί κανείς να πειράξει τις μπιζνες των επιχειρήσεών τους στην Ελ-λάδα (ενώ και επί Γιωργάκη-Πα-πακωνσταντίνου είχαν μοιράσει «πέτσινες» υποσχέσεις για αγο-ρά ελληνικών ομολόγων), το ότι οι Ρώσοι «έπνιξαν» εν ψυχρώ την Κύπρο (κι ας είχαν συμφέροντα στις τράπεζές της), ελάχιστη ση-μασία έχουν για έναν ψεκασμένο. Στην Ελλάδα κανείς δεν του έδω-σε σημασία, όμως στο εξωτερικό τα καταγράφουν αυτά και κά-ποια στιγμή θα τα «κοπανήσουν» στους Τσιπρομπαρουφάκηδες (αν δεν το έχουν ήδη κάνει!).

ΥΓ2. Το μόνο που πρέπει να θεωρείται σίγουρο είναι πως δε θα υπάρχει τρόικα. Ούτε θα την ονομάσουν «τρίο», όπως με γαλ-λικό σαρκασμό πρότεινε κάποια στιγμή ο Ολάντ. Θα βρουν άλλο σχήμα και άλλο όνομα για το μη-χανισμό επιτήρησης, η οποία θα εξακολουθήσει να είναι το ίδιο σκληρή.

Ελεγκτικό Συνέδριο Αναβολή ζήτησε ο Αλαφούζος

Αναβολή για τις 9 Μάρτη ζήτησε και πήρε από τη Μείζονα Επταμελή Σύμβαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου η πλευρά Αλαφούζου, για την υπόθεση της χρηματοδότησης από την Περιφέρεια με 7 εκατ. ευρώ των έργων επέκτασης του γηπέ-δου της Λεωφόρου Αλεξάνδρας.

Όπως είναι γνωστό, η σύμβαση έχει κριθεί μέχρι τώρα πα-ράνομη δύο φορές από το Ελεγκτικό Συνέδριο (Ε Κλιμάκιο και VI Τμήμα) και η πλευρά Αλαφούζου έχει υποβάλει αίτηση αναθεώρησης ενώπιον της Μείζονος Επταμελούς Σύμβασης, η οποία θα κρίνει σε τελευταίο βαθμό την υπόθεση.

Το επιχείρημα του δικηγόρου της πλευράς Αλαφούζου που ζήτησε την αναβολή ήταν ότι αναμένεται ερμηνευτική εγκύ-κλιος από το ΥΠΕΚΑ σχετικά με διάταξη του Ν. 4280/2014*. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου σχολίασε πως το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν περιμένει από το ΥΠΕΚΑ να του υποδείξει ποι-ους νόμους πρέπει να εφαρμόσει και πώς, ενώ ο Επίτροπος πρότεινε να απορριφθεί το αίτημα της αναβολής, την οποία τελικά έδωσε το δικαστήριο.

Ο Αλαφούζος προσβλέπει στις καλές σχέσεις του με τη νέα συγκυβέρνηση, καθώς και στις «πλάτες» που του κάνει η Ρ. Δούρου, αρνούμενη να παρέμβει στο Ελεγκτικό Συνέ-δριο υπέρ της ακύρωσης της σκανδαλώδους σύμβασης που εσπευσμένα ψήφισε η διοίκηση Σγυρού, λίγες μέρες πριν εγκαταλείψει την Περιφέρεια.

Είναι πραγματικά πρόκληση, σε μια περίοδο βαθιάς κρί-σης και σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας, την οποία θα συνεχίσει και η νέα συγκυβέρνηση, να χαρίζονται λεφτά σε καπιταλιστές, είτε για να κατασκευάσουν σουίτες και νέες κερκίδες (περίπτωση Αλαφούζου), είτε για να κατασκευά-σουν γήπεδο-εμπορική επιχείρηση, καταπατώντας κομμάτι Άλσους (περίπτωση Μελισσανίδη).

Ενα ανώτατο δικαστήριο, το πιο συντηρητικό από τα τρία ανώτατα δικαστήρια, έχει διαμορφώσει μια νομολογία μέσα από δύο διαδοχικές αποφάσεις του, σύμφωνα με την οποία η χρηματοδότηση του Αλαφούζου (τα ίδια ισχύουν και για τον Μελισσανίδη), προκειμένου να κάνει τις ποδοσφαιρικές του μπιζνες, αποτελεί πρόκληση σε εποχές σκληρής δημοσι-ονομικής λιτότητας, ενώ επιπλέον προσκρούει στο Σύνταγμα (απόφαση του Ε' Κλιμακίου και μειοψηφούσα άποψη στο VI Τμήμα) και σε κάθε περίπτωση προσκρούει στο νόμο που επι-τρέπει στις Περιφέρειες να χρηματοδοτούν αθλητικές εγκα-ταστάσεις (Ν. 4258/2014). Ενα κατά τεκμήριο συντηρητικό δικαστήριο λέει στην Περιφέρεια πως δεν έχει το δικαίωμα να χρηματοδοτήσει εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά από ΠΑΕ (ανεξάρτητα αν κρύβονται πίσω από τα ερασιτεχνικά σωματεία).

Τι θα κάνει η διοίκηση Δούρου στην Περιφέρεια; Θα εξα-κολογήσει να κάνει το παπύ ή θα ξεκαθαρίσει μια και καλή ότι από τα ταμεία της δεν πρόκειται να βγει δεκάρα για τους μεγαλοκαπιταλιστές των ΠΑΕ; Θα παρέμβει ενώπιον της Μείζονος Επταμελούς Σύμβασης του ΕΣ υπέρ του δημόσιου συμφέροντος (ζητώντας να ακυρωθεί η σύμβαση) ή θα ξα-νακάνει πλάτες στον Αλαφούζο;

* Ο δικηγόρος του Αλαφούζου εν προκειμένω πιάστηκε αδιάβαστος. Στο νόμο 4280/2014 δεν υπάρχει διάταξη σχε-τική με το γήπεδο του ΠΑΟ και τη διπλή ανάπλαση. Τέτοια διάταξη προστέθηκε με υπουργική τροπολογία της τελευ-ταίας στιγμής (εκπρόθεσμη μάλιστα), σ' έναν από τους τε-λευταίους νόμους που ψήφισε η προηγούμενη Βουλή, στην προτελευταία συνεδρίασή της. Συγκεκριμένα, με την παρ. 22 του άρθρου 10 του νόμου 4315/2014 (ΦΕΚ 269Α, 24.12.2014) προβλέφτηκε η πενταετία για την ολοκλήρωση της διπλής ανάπλασης και του γκρεμίσματος του γηπέδου του ΠΑΟ να γίνει δεκαετία.

Το ΕΣ, όμως, έχει ήδη κρίνει την υπόθεση δύο φορές και δεν μπορεί να την κρίνει την τρίτη φορά με μεταγενέστερο νόμο. Δεν ίσχυε αυτός ο νόμος, όταν ο Σγυρόρας κατήρτισε και πέρασε από το περιφερειακό συμβούλιο τη σύμβαση για τη χρηματοδότηση με 7 εκατ. ευρώ των έργων του Αλαφούζου.

Επιπλέον, η παράταση του ορίου για τη διπλή ανάπλαση, που χάρισε η προηγούμενη συγκυβέρνηση στον Αλαφούζο, δεν ξεπερνά το ουσιαστικό ζήτημα που έχει θέσει με τις δυο προηγούμενες αποφάσεις του το ΕΣ. Οτι δηλαδή δεν επιτρέπεται να χρηματοδοτούνται με δημόσιο χρήμα ποδο-σφαιρικές ανώνυμες εταιρίες, οι οποίες, αν θέλουν να προ-σαρμόσουν τις εγκαταστάσεις τους στις προδιαγραφές των πρωταθλημάτων που συμμετέχουν, θα πρέπει να το κάνουν με δική τους δαπάνη.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Η χούντα της Αιγύπτου δολοφονεί και στα γήπεδα

Μαζική δολοφονία οπαδών της Ζαμάλεκ από τις δυνάμεις καταστολής της αιγυπτιακής χούντας έγινε την περασμένη Κυριακή στο Κάιρο, πριν από την έναρξη του ποδοσφαιρικού ντέρμπι ανάμεσα στη Ζαμάλεκ και την ΕΝΝΠΙ. Οι νεκροί είναι επίσημα 22, σύμφωνα με ανακοίνωση του υπουργείου Εσωτερικών (από την πλευρά τους οι οπαδοί της αιγυπτιακής ομάδας ανακοίνωσαν 28 νεκρούς), ο αριθμός τους όμως μπορεί να ανέβει, αφού υπάρχουν αρκετοί σοβαρά τραυματισμένοι οπαδοί.

Ολα ξεκίνησαν όταν μια μεγάλη ομάδα οπαδών της Ζαμάλεκ προσπάθησε να μπει στο γήπεδο χωρίς εισιτήριο. Οι οπαδοί περικυκλώθηκαν από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις, οι οποίες άρχισαν να τους ξυλοκοπούν χωρίς έλεος, εκτοξεύοντας ταυτόχρονα μεγάλες ποσότητες χημικών, ενώ υπάρχουν και φωτογραφίες με αστυνομικούς, που πυροβολούν προς τους οπαδούς.

Η αιγυπτιακή χούντα προσπάθησε να πείσει, χωρίς επιτυχία όμως, ότι ο θάνατος των οπαδών της Ζαμάλεκ προήλθε από ασφυξία, λόγω συνωστισμού στα τουρνικέ εισόδου. Δυο είναι οι λόγοι που δε γίνεται πιστευτή η επίσημη εκδοχή του μακελίου. Ο πρώτος είναι η απόφαση της Αιγυπτιακής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας να γίνει κανονικά το παιχνίδι, αδιαφορώντας για τους νεκρούς. Σε οποιαδήποτε άλλη χώρα, αν συνέβαινε μια τέτοια τραγωδία, δε θα διεξαγόταν ο αγώνας, ως ελάχιστος φόρος τιμής προς τους νεκρούς. Η αιγυπτιακή χούντα, όμως, ήθελε να στείλει το μήνυμα ότι δεν έχει κανέναν ενδοιασμό να καταστείλει με τον πιο ακραίο τρόπο οποιονδήποτε ή οτιδήποτε προσπαθήσει να αμφισβητήσει το νόμο και την τάξη, αδιαφορώντας για τον αριθμό των νεκρών και την αριότητα της καταστολής. Ο δεύτερος λόγος σχετίζεται με τη δράση των οργανωμένων οπαδών της Ζαμάλεκ. Οι Ultras White Knights συμμετείχαν μαζικά και οργανωμένα στις μεγάλες διαδηλώσεις του αιγυπτιακού λαού, είχαν πρωτοστατήσει στην ανατροπή του καθεστώτος του Χόσι Μουμπάρακ και αμφισβητούν την κυριαρχία της αιγυπτιακής χούντας. Το καθεστώς έψαχνε μια ευκαιρία για να τους στείλει ένα «μήνυμα», τη βρήκε στην προσπάθειά τους να μπουν στο γήπεδο και τους μακέλεψε με αριότητα.

Ούτε μια σπιθαμή γης για τους νεοναζί

Πριν μερικούς μήνες είχαμε αναφερθεί σε μια πρωτότυπη διαμαρτυρία των οπαδών της Ουνιόν Βερολίνου (είναι η αριστερή ομάδα της πόλης), στον αγώνα της ομάδας τους κόντρα στη Ρεντ Μπουλ Λάιπτσιγκ (ομάδα από τη Λειψία της Ανατολικής Γερμανίας, που αγοράστηκε από την πολυεθνική που προωθεί το αναψυκτικό Red Bull). Είκοσι χιλιάδες οπαδοί της Ουνιόν, ντυμένοι στα μαύρα, παρέμειναν για 15 λεπτά σιωπηλοί και στο τέλος του δεκαπεντάλεπτου σήκωσαν ένα πανό που έγραφε: «Το ποδόσφαιρο χρειάζεται συμμετοχή των εργαζομένων, αφοσίωση, όρθιους στις εξέδρες, συναίσθημα, οικονομικό φερπλέι, παράδοση, διαφάνεια, πάθος, ιστορία (ανεξαρτησία)». Με τον τρόπο αυτό έστειλαν ένα μήνυμα αντίστασης στην εισβολή των πολυεθνικών στο ποδόσφαιρο

και στην προσπάθεια χειραγώγησης του μέσα από χορηγίες και δημιουργία ομάδων χωρίς οπαδούς και κοινωνική υποστήριξη.

Το παράδειγμα των οπαδών της Ουνιόν ακολούθησαν οι οπαδοί της Αουε, οι οποίοι στον αγώνα της ομάδας τους με τη Ρεντ Μπουλ Λάιπτσιγκ (το Σάββατο 7/2) ανάρτησαν ένα πανό στο οποίο έγραψαν: «Σας καλεί ένας Αυστριακός και εσείς ακολουθείτε πιστά. Ολος ο κόσμος ξέρει πως θα τελειώσει αυτό. Θα γινόσταν καλοί ναζί». Στο πανό εικονιζόταν το αφεντικό της αυστριακής πολυεθνικής Ντίτριχ Μάτεσιτς ντυμένο με στολή ναζί. Οι οπαδοί της Αουε με τον τρόπο αυτό διαμαρτυρήθηκαν και για τα φαινόμενα ισλαμοφοβίας και τις διαδηλώσεις που έγιναν σε Λειψία και Δρέσδη με διοργανωτές ακροδεξιές και νεοναζιστικές

ομάδες.

Η Γερμανική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, που είχε δώσει το πράσινο φως και στήριζε τα σχέδια των πολυεθνικών για τη δημιουργία ομάδων «υβριδίων», βλέποντας να εξαπλώνονται οι δράσεις διαμαρτυρίας στις εξέδρες των γερμανικών γηπέδων, ανακοίνωσε ότι «είναι απαράδεκτες οι συγκρίσεις με τους ναζί», αποδοκίμασε την ενέργεια των οπαδών της Αουε και ζήτησε από τη διοίκηση της ομάδας να πάρει μέτρα και να μην επιτρέψει στο μέλλον παρόμοια φαινόμενα.

Στις εξέδρες των γερμανικών γηπέδων, με εξαίρεση αυτές των ομάδων της πρώην Λ.Δ. Γερμανίας, οι αντιφασίστες οπαδοί κερδίζουν συνεχώς έδαφος και αμφισβητούν το ποδοσφαιρικό «οικοδόμημα» και την προσπάθεια των πολυεθνικών εταιριών και των καπιταλιστών να χειραγωγήσουν τα δρώμενα εντός και εκτός των αγωνιστικών χώρων. Η εξέλιξη έχει θορυβήσει τη ΓΟΠ που δε θέλει να δει τις εξέδρες των γηπέδων να μετατρέπονται σε χώρους μαζικής αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής και γι' αυτό προσπαθεί, απειλώντας με τιμωρίες και πρόστιμα, να αναγκάσει τις διοικήσεις των ομάδων να πάρουν μέτρα εναντίον των οπαδών τους, όταν αυτοί αμφισβητούν το σημερινό status quo.

Ανταποκρινόμενος στην προτροπή της ΓΟΠ, ο πρόεδρος της Αουε Χέλγκε Λέονχαρτ «άδειασε» τους οπαδούς της ομάδας του και υποστήριξε ότι η συγκεκριμένη διαμαρτυρία ήταν ενέργεια μιας μειονότητας που δεν εκφράζει την Αουε. Ελπίζουμε ότι οι οργανωμένοι οπαδοί της ομάδας της Σαξονίας όχι μόνο δε θα κάνουν πίσω, αλλά θα συντονίσουν τη δράση τους με τους οπαδούς άλλων ομάδων και θα συνεχίσουν να δίνουν τη δική τους μάχη, κόντρα στα συμφέροντα των πολυεθνικών και στη δράση των νεοναζιστικών συμμοριών που προσπαθούν να σκορπίσουν το «δηλητήριο» τους στους νεολαίους των γηπέδων. Ο συντονισμός της δράσης και η συνεργασία μεταξύ των οπαδών είναι αναγκαία για την αύξηση της αποτελεσματικότητας των ενεργειών και των διαμαρτυριών τους και ένα πρώτο βήμα για να πάψει η νεολαία των γηπέδων να παλεύει κάτω από ξένα λάβαρα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΑΝΤΡΕΙ ΖΒΙΑΓΚΙΝΤΣΕΦ

Λεβιάθαν

Ο Ζβιάγκιντσεφ μεταφέρει υπό το δικό του πρίσμα το βιβλικό μύθο του Ιώβ στη σύγχρονη ρωσική πραγματικότητα. Βέβαια, ο δικός του μύθος δε μοιράζεται τη βιβλική αισιοδοξία...

Ο Κόλια έχει μια περιουσία, την οποία ο τοπικός δήμαρχος κυνηγά μανιωδώς να του πάρει. Ο Κόλια αποφασίζει να διεκδικήσει το δικό του και εμπιστεύεται έναν δικηγόρο, που και αυτός τελικά τον προδίδει. Στο τέλος ο Κόλια μένει μόνος, χωρίς το σπίτι του και αναγκασμένος να πληρώσει για πράξεις που δεν έκανε...

Η τέταρτη ταινία του ρώσου σκηνοθέτη («Η επιστροφή», «Η αποξένωση», «Ελενα») αποτελεί σταθμό στο έργο του, γιατί αφήνει κατά μέρος την έντονα στιλιζαρισμένη φόρμα που τον χαρακτηρίζει και υιοθετεί μια γραφή που δίνει περισσότερο βάρος στο περιεχόμενο. Φυσικά, δε λείπουν τα υπέροχα τοπία και η καταπληκτική φωτογραφία. Για ακόμη μία φορά, ο θεατής αισθάνεται τη φύση ως έναν από τους πρωταγωνιστές, όμως ο σκηνοθέτης θέτει όλα τα στοιχεία της φόρμας στην υπηρεσία του μύθου που οικοδόμησε.

Τα κεντρικά σημεία στην κριτική του Ζβιάγκιντσεφ για το σήμερα είναι αφενός η τρομερή ασυδοσία όσων έχουν εξουσία και αφετέρου η υποκριτική λειτουργία της θρησκείας. Το κράτος και οι «λειτουργοί» του είναι παντοδύναμοι σαν το τέρας Λεβιάθαν, παρομοίωση-σχόλιο στη μεταφορά του Χομπς στο βιβλίο του «Λεβιάθαν», που υποστηρίζει ότι το κράτος είναι μια μορφή συμβολαίου που πρέπει να είναι ανίκητη ως άλλο τέρας Λεβιάθαν, έτσι ώστε να επιβάλλεται στα ατομικά ένστικτα. Ταυτόχρονα, η θρησκεία παίζει έναν εξίσου βρώμικο ρόλο. Υπόγεια στηρίζει το δήμαρχο, ενώ καλεί τους «απλούς πιστούς» να δείξουν την υπομονή του Ιώβ...

ΛΕΣΛΙ ΦΡΑΝΚ, ΧΕΡΝΤΟΛΟΡ ΛΟΡΕΝΤΖ

Ποιος σώζει ποιον

Ντοκιμαντέρ το οποίο προσπαθεί να αποδείξει ότι τη «ζημιά» κατά την περίοδο της κρίσης στην Ευρώπη την πλήρωσαν οι φορολογούμενοι πολίτες για να σώσουν τις τράπεζες και όχι το αντίθετο. Οι γερμανοί σκηνοθέτες περνούν από όλες τις χώρες PIIGS (Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ιταλία, Ελλάδα, Ισπανία) και αποπειρώνται να καταγράψουν το «χρονικό» της κρίσης. Όπως ήταν αναμενόμενο, παρακολουθούμε και μια σειρά συνεντεύξεων διάφορων πολιτικών και ακτιβιστών, αλλά και εικόνες για τις καταστροφικές συνέπειες της κρίσης.

Πρόκειται για τηλεοπτικής αισθητικής ρεπορτάζ, το οποίο μάλιστα προέκυψε από «κράουντ φάντινγκ» («χρηματοδότηση από το πλήθος» μέσω Ιντερνετ) και γι' αυτό επαίρεται ότι παράχθηκε από τη βάση και αποτελεί εργαλείο στα χέρια όσων το δουν. Στην πραγματικότητα, δεν δίνει καμιά καινούρια πληροφορία, ούτε προσπαθεί να μας εξηγήσει τι ακριβώς θα πει κρίση. Απλά πράγματα: στεκόμαστε έξω από ένα σπίτι στην Ισπανία που κατάρχεται, δείχνουμε πλάνα από την ΕΡΤ στην Ελλάδα, βάζουμε δυο πολιτικούς να λένε «ήταν η μόνη λύση» και κάναμε τη μισή

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

ΑΝΕΛξης Τσίπρας

Κι ο σκοινοβάτης ιδρώνει στο σκοινί

Ρε, παιδιά, ο Σαρλί τι έγινε; (ρώτησε ένας...)

Φεύγουν τα MAT που μένουν και μένουν τα MAT που φεύγουν

Να, και οι «εκπτώσεις»: φτωχότερο κατά 2 δισ. το οικονομικό πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης...

Ωστε είναι «κυβέρνηση εθνικού σκοπού» (Μ. Χρυσοβελώνη). Τα συνεταιράκια τι λένε;

Η πείνα δίνει «περίοδο χάριτος»;

Παρατηρήσατε ότι ήρθε το καρναβάλι και οι συγκυβερνητικοί φοράνε ο καθείς και μια στολή - ενώ από μέσα είναι ντυμένοι ολόγυμνα;

> Όπως περιέργως, ενώ στην Ιρλανδία υπάρχει «νόμος περί βλασφημίας», το γνωστό Charlie Hebdo -τεύχος μετά την επίθεση στα γραφεία του- κυκλοφορεί κανονικά. (Η πληροφορία από την βρετανική εφημερίδα «The Guardian», Πέμπτη, 5 Φεβρουαρίου 2015, theguardian.com/world/2015/feb/05/charlie-hebdo-ireland-blasphemy-law-image-of-prophet).

> Στη Βρετανία κλείνουν τα τρία εναπομείναντα ανθρακωρυχεία - τον Απρίλη απολύονται οι μισοί από τους 500 ανθρακωρύχους του Κέλινγκλι (από την «Morning Star», 2-2-2015).

> Εξαιρετικά «φτωχεία» η σοδειά στο Σύνταγμα στις 5/2/15. Οι ψηφοφόροι του Σύριζα προτίμησαν κάποιο... καναπέ.

> Τα συγχαρητήρια του ηθοποιού Χιου Λόρι στο Σύριζα: ηθοποιός ο ίδιος, θέατρο παίζει ο Σύριζα. Υπάρχει κοινό σημείο αναφοράς...

> «Θα κάνουμε πράξη όλα όσα δεσμευτήκαμε» (Τσίπρας στην κοινοβουλευτική ομάδα του Σύριζα) (avgj.gr, 6-2-2015). Πέρα από την... ελληνικούρα «όσα δεσμευτήκαμε», άρα «δεσμεύομαι ΓΙΑ κάτι» και όχι «δεσμεύομαι ΓΙΑ κάτι», σε ποιες ακριβώς κωλοτούμπες αναφέρεται ο ΑΝΕΛξης;

> «Η ψήφος είναι για τους ελπίζοντες: αυτούς που βλέπουν μια άσχημη κατάσταση και θέλουν να κάνουν το ελάχιστο που μπορούν για να το αλλάξουν. Γι' αυτούς που είναι ευτυχείς και αυτούς που δεν είναι. Γι' αυτούς που επιλέγουν όχι την

διαμαρτυρία αλλά την πράξη. Η ψήφος είναι γι' αυτούς που ακόμη ενδιαφέρονται για τη ζωή». Εκφραστικότατη άποψη (...) για τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό από την συγγραφέα Paula McGuire στην «Huffington Post» (huffingtonpost.co.uk/paula-mcguire/register_to_vote_b_6621664.html?utm_hp_ref=uk), [5-2-2015, 15:49 GMT].

> «Αναδιάρθρωση και μετονομασία των MAT, όχι κατάργηση» (υπουργός Πανούσης). Αλλάζει τον Μανωλιό...

> «Ο Τσίπρας είναι γενναίος και ήρθε για να σώσει τον ελληνικό λαό» - Ν. Μαδούρο. Όπως ο Τσάβες τον βενεζουελάνικο... Εδώ έχουμε και... λογοτεχνία με τον «γενναίο» (ιππότη) που δεν ήρθε (καβάλα στο άσπρο άλογο αλλά σε... ψηφοδέλτια).

> Να, και ο Σημίτης! Ενεφανίσθη! (tanea.gr, 7-2-2015).

> Βγάλανε και δημοσκόπηση για το πόσο ο λαός στηρίζει την κυβέρνηση. Είχαν περάσει μόλις λίγες μέρες από την... περήφανε συγκέντρωση των ολίγων στο Σύνταγμα...

> «Βιβλικές οι καταστροφές στον Εβρο από τις πλημμύρες - παρμένει σε επιφυλακή ο νομός» - χρόνια τώρα ο ίδιος -ανούσιος- τίτλος. Οι καταστροφές συμβαίνουν, οι κυβερνήσεις φεύγουν κι έρχονται.

> Και πάντα ο υπαστυνόμος Β. Λαμπρόπουλος στην υπηρεσία της ΕΛΑΣ...

> «Σταδιακά» και σε «βάθος χρόνου» οι αλλαγές σε μισθούς και ασφάλιση (= κράτα και πολύ μικρό καλάθι...).

> Καλά, μιλάμε, και για πολύ τίτλο: «Μόνη (εναντίον 20) η Ελλάδα στις Βρυξέλλες» - άνισο το παιχνίδι, και αν «χάνει» η κυβέρνηση δεν είναι γιατί το θέλει, αλλά, να, οι συσχετισμοί οι άτιμοι δεν της επιτρέπουν «συγκρούσεις και τσαμπουκά»...

> Μέχρι και σύγκριση με τον Ιούλιο Καίσαρα που διέβη τον Ρουβίκωνα του 'κανε του Τσίπρα το περιοδικό Foreign Affairs («Austerity vs. Democracy in Greece» των Mark Blyth και Cornel Ban). Να υποθέσουμε ότι μετέπειτα θα τον παρομοιάσουν με τον Asterix ή κανένα Ρομπέν...

> Give Greece a chance - Γ. Αγγελουπούλου-Δασκαλάκη (από άρθρο στην Huffington Post). «Για να ξεπεράσει η Ελλάδα την οικονομική κρίση και να μειωθεί η ανεργία». Ειλικρινά, πονάει η ψυχή μας για τον... πόνο της καπιταλίστριας («μη ολιγάρχισας»;) για τους ανέργους. Τόσο που λέμε να δουλέψουμε τζάμπα για χάρη της: για την Ελλάδα, ρε γαμώ το...

> Πολλή «σκληράδα» στις δηλώσεις Λαπαβίτσα στο ΜΕΓΑ/Σαββατοκύριακο. Αλλά και «προσφυγή» στην «γνώμη» του ελληνικού λαού με... δημοψήφισμα. Αν σας θυμίζει ΓΑΠ δεν πέσατε έξω [καλά με τόσο νωπή εντολή, τόσο αδύναμη αισθάνεται η (συγ)κυβέρνηση].

> Κουβέντα: Στην προηγούμενη κυβέρνηση υπήρξαν η ακροδεξιά (Σαμαράς), το ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΜΑΡ. Στην τωρινή το ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΜΑΡ, η ακροδεξιά και ο... Σύριζα...

> Λοβέρδος: «παρών» στην «αναγέννηση του ΠΑΣΟΚ» - μετά Βε-

νιζέλον;

> «Οράματα χρειαζόμαστε για την Ευρώπη» - δήλωσε ο Κοτζιάς. Χίλιες και μία νύχτες ή τα παραμύθια της Χαλιμάς.

> «Ο πρωθυπουργός κύριος Αλέξης Τσίπρας» (tonima.gr).

> Δεν νιώθουμε «ήσυχoi» με τις δηλώσεις του κ. Κ. Ησυχου.

> Μιλάμε για ΗΠΑ: όχι είπα-ξείπα (συγκυβέρνηση... γατάκι).

> Στην πόλη Μάλμοε της Σουηδίας το κίνημα PEGIDA φαίνεται ότι έπεσε σε... παγνίτα (μια χούφτα οι υποστηρικτές του, κυκλωμένοι από υπερεκατοντάπλάσιους αντιφασίστες).

> Τώρα ο Μπαρουφάκης να πει κι αυτός την la barufa του: «Δεν διαπραγματεύεσαι αν έχεις αποκλείσει τη ρήξη» - μα από τον «μη τσαμπουκά και την μη σύγκρουση» στη ρήξη; Θα πάθουμε καμία ρήξη σπλήνας από το θεατρικό παιχνίδι, ωρέ!

> Το άρθρο στην kathimerini.gr, ανάλυση του Κρούγκμαν με τίτλο «Η καταστροφική πολιτική της υπερβολικής λιτότητας στην Ευρώπη» - «υπερβολική λιτότητα», αλλά ναι στη λιτότητα - πώς λέμε διαχείριση...

> Μπατσαρία και στρατός στους δρόμους των Παρισίων (kathimerini.gr, 9-2-2015, ώρα 10:15). Ανάσες... δημοκρατίας (αστικής).

> Όταν φτγνύνουν τα φασόλια, θα γεμίσει κι εμένα η κοιλιά μου (σχόλιο για τις προγραμματικές δηλώσεις της συγκυβέρνησης).

> Είπαμε. Ζουράρις. Μισγάγκεια απερινόητη...

> Όταν έκλαψ' ο Αλέξης. Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

♦ Η Τέχνη της Αλληλεγγύης σε μια Σχεδία - Διεθνής εβδομάδα πωλητών - Σάββατο 7 Φεβρουαρίου 2015 - 12:00-13:00 στο κέντρο της πόλης (Αθήνα-Θεσσαλονίκη) - (ακολουθεί κατάλογος καλλιτεχνών και συγγραφέων που θα συμμετάσχουν) - Για περισσότερες πληροφορίες www.shedia.gr - www.street-papers.org (διαφημιστικό πόστερ)

Ο καπιταλισμός δημιουργεί συνέχεια κοινωνικές πληγές. Η αστική δημοκρατία, που ως εποικοδόμημα στηρίζει τον καπιταλισμό, οφείλει να βρίσκει τρόπους για να δείχνει ότι ενδιαφέρεται για την επούλωση αυτών των πληγών. Οι πληγές, βέβαια, δεν επουλώνονται. Παραμένουν χαίνουσες. Με τους κατάλληλους χειρισμούς, όμως, στο επίπεδο της προπαγάνδας που πλέον αποκαλείται «επικοινωνία», μπορεί να καλλιεργείται η ψευδαίσθηση πως οι πληγές επουλώνονται και πως είναι ευθύνη του κάθε μέλους της κοινωνίας να συνδράμει σ' αυτό. Δε φταίει το σύστημα για τις πληγές, φταίει η χαμηλή κοινωνική εγρήγορση. Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνεται. Παλαιότερα, αυτή τη δουλειά την έκαναν η Εκκλησία και οι σύλλογοι φιλανθρώπων κυριών. Στην πορεία, το αστικό κράτος δημιούργησε και κάποιους προνοιακούς θεσμούς, τους οποίους με τόσο καμάρι επεδείκνυε. Η κρίση σάρωσε τους προνοιακούς θεσμούς, καθώς τους έκοψε τους πόρους. Τότε, δίπλα στους παλιούς φιλανθρωπικούς μηχανισμούς ήρθαν να προστεθούν οι ΜΚΟ. Με τον αέρα της Εσπερίας, με μορφωμένους ανθρώπους στο τιμόνι τους, με διαφημιστική πρωτοτυπία. Έχεις, ας πούμε, την ανεργία. Μια κοινωνική πληγή που στα χρόνια της κρίσης εξαπλώθηκε σαν την πανούκλα. Μεταφέρεις από το εξωτερικό την ιδέα μιας ΜΚΟ που «δίνει δουλειά σε ανέργους». Τι δουλειά; Θα πουλάνε στο δρόμο ένα περιοδικό για αστέγους. Θα παίρνουν αυτοί τα μισά λεφτά, ενώ τα άλλα μισά θα πηγαίνουν για τα έξοδα, μέσα στα οποία είναι και τα έξοδα για τη λειτουργία της ΜΚΟ, μέσα στα οποία είναι και οι αμοιβές των στελεχών της. Αν ο (πρώην πλέον) άνεργος (αλλά και τώρα ανασφάλιστος) πωλητής «πάει καλά», σημαίνει πως κατάφερε να ενεργοποιήσει τα πονόψυχα αισθήματα των διαβέων. Αν δεν «πάει καλά», τότε φταίει ο ίδιος. Γιατί όπως έλεγε στους ζητιάνους του ο «άρχοντας των ζητιάνων» Πίτσαμ, στην «Οπερα της πεντάρας» του Μπρεχτ, εκεί έξω υπάρχουν πολλοί πονόψυχοι άνθρωποι και είναι χρέος του επαγγελματία ζητιάνου να σκάψει την ψυχή τους και να εισπράξει τον οβολό τους. Η ΜΚΟ πρέπει να στηρίζει το μαγαζί της (γιατί αν δεν το στηρίζει, θα πέσει να την πλακώσει). Ενόψει της «διεθνούς εβδομάδας πωλητών», που διοργανώνουν όλες οι αντίστοιχες ΜΚΟ ανά την Ευρώπη, βρίσκει μερικούς καλλιτέχνες και μερικούς διανοούμενους, τους οποίους πείθει να φορέσουν το γιλέκο της δουλειάς και να στηθούν για μια ώρα (μην τους κουράσουμε και πολύ, «ιβέντ» είναι) σ' ένα κεντρικό σημείο της πόλης, προκειμένου να διαφημίσουν το προϊόν. Αυτοί πείθονται, είτε γιατί η διαφήμιση θα τους κάνει καλό είτε γιατί είναι τόσο βουτηγμένοι στο ρεφορμισμό που δεν μπορούν να σκεφτούν τίποτ' άλλο. Και η ζωή συνεχίζεται, με τον επίσημο δείκτη ανεργίας καρφωμένο πάνω από το 25%.

♦ **Keep calm minara (σύνθημα με στένισλ στην Πάτρα)**

Παλιό είναι το σύνθημα, χιουμοριστικό και αυτοσαρκαστικό αναμφισβήτητο, αλλά στις σημερινές συνθήκες αποκτά μια επικαιρότητα που σίγουρα δεν τη φαντάστηκε ο συνθηματογράφος. Μια επικαιρότητα που δεν αφορά μόνο τους «μινάρες» (παρτσούκλι των Πατρinών), αλλά ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Τώρα δε χρειάζεται να φωνάζει κανείς ειρωνικά «keep calm», τώρα έχουν καλμάρι όλοι, έχουν καταπειθεί ευχαριστημένοι την παπάρα και περιμένουν τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου να τους λύσει όλα τα προβλήματα. Πολλοί είναι σίγουροι ότι θα τους τα λύσει τα προβλήματα. Δεν το συζητούν. Κι είναι έτοιμοι να σε σκίσουν έτσι και πεις κουβέντα («αμάν πια με τη μιζέρια της άκρας Αριστεράς»). Άλλοι είναι πιο πονηροί: αφήστε το λαό να χαρεί λίγο (τα ίδια μας έλεγαν και μετά το πούλημα της Υπατίας: αφήστε τους απεργούς πείνας να χαρούν λίγο, όταν εμείς φωνάζαμε πως δεν κατοχυρώθηκε τίποτα και πως δε θ' αργήσει η μέρα που θα χαθούν όλα). Άλλοι είναι επιφυλακτικοί, αλλά βάζουν και ένα μεγάλο ερωτηματικό στην επιφυλακτικότητά τους: ας τους δώσουμε λίγο χρόνο, να δούμε τι θα κάνουν και μετά τους καταγγέλλουμε. Και όλοι υπακούν στο «keep calm». Το χειρότερο είναι ότι καταβάλλονται προσπάθειες το «keep calm» να μετατραπεί σε «support the government». Υποστηρίξτε την κυβέρνηση. Υποστηρίξτε το θέατρο, ώστε όταν γίνει η κωλοτούμπα να αισθάνεστε όλοι συνυπεύθυνοι. Να αισθάνεστε πως η συγκυβέρνηση αγωνίστηκε μαζί σας τον αγώνα τον καλό και έπεσε μαχόμενη στα μαρμαρένια αλώνια των Βρυξελλών. Για να συνεχιστεί μετά το «keep calm».

ταινία. Λέμε ότι τα λεφτά των δανείων εξυπηρετούν τις τράπεζες και το ιδιωτικό κεφάλαιο και κάναμε την άλλη μισή ταινία.

Επιτέλους, όποιος θέλει να ασχοληθεί με αυτό το θέμα θα πρέπει να το κάνει με μια σοβαρότητα. Να κρύβει από πίσω μελέτη σε βάθος των φαινομένων και να μην αρκείται σε αισθητική «αγανακτισμένων», ειδικά όταν θέλει να αυτοανακηρύσσεται σε εργαλείο...

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εικόνα και Χρόνος, Αντρέι Ταρκόφσκι

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδας παρουσιάζει το έργο του σπουδαίου ρώσου σκηνοθέτη. Θα προβληθούν συνολικά εννιά ταινίες του ίδιου και τρεις άλλων δημιουργών σχετικές με το έργο του. Καλεσμένοι εισηγητές, κριτικοί, σκηνοθέτες κ.λπ. θα συζητούν για την εκάστοτε ταινία. Παράλληλα, θα παρουσιάζεται και έκθεση με τίτλο «Εικόνα και χρόνος. Εικόνες της κρίσης» με συμμετοχή ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Ο Ταρκόφσκι είναι ένας από τους ύστερους μεγάλους σοβιετικούς σκηνοθέτες και έως την Τετάρτη έχουμε την ευκαιρία να ξανα(ή πρωτο)δούμε το έργο του. Αναλυτικά πληροφορίες στο www.tainiothiki.gr.

Ελένη Π.

οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ»

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Στη σύντομη συνέντευξη Τύπου που έδωσε ο Ντεϊσελμπλούμ τις μεταμεσονύχτιες ώρες της Τετάρτης προς Πέμπτη, για να «εξηγήσει» ότι δε θα εκδοθεί κοινή ανακοίνωση από το Eurogroup, χρησιμοποίησε μια φράση που ακούστηκε σιβυλλική: «Δεν καταφέραμε να έχουμε ένα συμπέρασμα για το πώς θα συνεχίσουμε στα επόμενα βήματα. Θα πρέπει να υπάρξει μία **πολιτική συμφωνία**, πριν ξεκινήσουν οι εμπειρογνώμονες οποιαδήποτε εργασία».

γέφυρα στηρίζεται σε τουλάχιστον δύο βάθρα. Το ένα βάθρο το γνωρίζουμε: είναι το μνημόνιο (το «υπάρχον πρόγραμμα», όπως αποκαλείται πλέον). Το άλλο βάθρο δεν το γνωρίζουμε: είναι η νέα συμφωνία που η συγκυβέρνηση ζητά να συναφθεί το καλοκαίρι (ο χρόνος παίζει μεταξύ Ιούνη και Αυγούστου). Τι θα περιλαμβάνει το... γεφυρόνιο; Το μνημόνιο σε περιτύλιγμα ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Γι' αυτό λέμε ότι η τούρτα είναι έτοιμη και απομένουν τα φρούτ' γλασέ.

Και στην ούγια να γράφει TSIPRAS

Από το μνημόνιο στο... γεφυρόνιο

Για μας τίποτα το σιβυλλικό δεν υπήρξε στη δήλωση του Ντεϊσελμπλούμ. Μιλώντας για «πολιτική συμφωνία», ο πρόεδρος του Eurogroup εννοούσε να δώσει το ΟΚ ο Τσίπρας, ο οποίος λίγο πριν είχε αδειάσει μεγαλοπρεπέστατα τον αντιπρόεδρό του και τον υπουργό του των Οικονομικών, οι οποίοι είχαν συμφωνήσει στην κοινή ανακοίνωση, με τον πρώτο μάλιστα να την υπογράψει. Για το τι ακριβώς συνέβη στο Eurogroup και για το λόγο που οδήγησε τον Τσίπρα να αδειάσει τον Δραγασάκη μπορείτε να διαβάσετε αναλυτικά στη σελίδα 9, σε μια ανάλυση που γράφτηκε πολλές ώρες πριν υπάρξει η «πολιτική συμφωνία». Οι εξελίξεις μας επιβεβαίωσαν.

Ο Τσίπρας ήθελε η «πολιτική συμφωνία» να γίνει μετά τη Σύνοδο Κορυφής, για να την καταγράψει στο ενεργητικό του: «ήταν αυτός που έγειρε την πλάστιγγα». Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δεν του έκαναν αυτή τη χάρη. Το πρωί της Πέμπτης, αφού πήρε μερικές ώρες ύπνο και φρεσκάρισε τα μπουκλάκια του, ο Ντεϊσελμπλούμ τηλεφώνουσε στον Τσίπρα και σε λίγη ώρα βρισκόταν στο ξενοδοχείο όπου διέμενε η ελληνική αποστολή. Συζήτησε με τον Τσίπρα, έφυγε για να διαβουλευτεί με τα «μεγάλα αφεντικά» και ωρίς το απόγευμα, μετά από νέα τηλεφωνική επικοινωνία Ντεϊ-

σελμπλούμ-Τσίπρα, η «πολιτική συμφωνία» είχε κλείσει. Οι Τσιπραίοι ήθελαν να την κρατήσουν κρυφή, αλλά τους έδωσε στεγνά ο Τουσκ: «Ο κ. Τσίπρας και ο κ. Ντεϊσελμπλουμ είπαν ότι θέλουν να υπάρξει τεχνική βοήθεια», δήλωσε προσερχόμενος στη Σύνοδο Κορυφής.

Την ώρα που διεξαγόταν η σύνοδος κορυφής, έναν όροφο παραπάνω τα «τεχνικά κλιμάκια» είχαν ήδη πιάσει δουλειά. Στον Τσίπρα δεν προσφέρθηκε η δυνατότητα διαπραγμάτευσης με την Μέρκελ, τον Ολάντ και «τ' άλλα παιδιά» του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού. Δεν διαπραγματεύθηκε με τους ομολόγους του, αλλά με έναν υπάλληλό τους, τον Ντεϊσελμπλούμ. «Η Ελλάδα δεν μας απασχόλησε πολύ στις σημερινές εργασίες της Συνόδου Κορυφής», δήλωσε μετά το τέλος των εργασιών της συνόδου η Μέρκελ, μ' εκείνο το γνωστό χαμόγελο, κάτι ανάμεσα σε ειρωνεία και χλευασμό.

Η «πολιτική συμφωνία» προβλέπει ότι τα «τεχνικά κλιμάκια» θα εργαστούν εντατικά με την ελληνική πλευρά και το Παρασκευοσαββατοκύριακο, ώστε τη Δευτέρα στο Eurogroup να υπάρχει έτοιμο ένα σχέδιο συμφωνίας. Ποια είναι, όμως, αυτά τα «τεχνικά κλιμάκια»; **Η τρόικα αυτοπροσώπως!** Ο Ρίτσι Γκογιάλ (ΔΝΤ), ο Ντέκλαν Κοστέλο (Κομισιόν) και ο Κλάους Μαζούχ (ΕΚΤ) είναι αυτοί που διαπραγ-

ματεύονται με τον Δραγασάκη, τον Μπαρουφάκη, τον Τσακαλώτο και τους συνεργάτες τους (τον πρόεδρο του ΣΟΕ Χουλιαράκη, την πρώην στενή συνεργάτιδα του Γιωργάκη και ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ Παυρίτη και τους υπόλοιπους τεχνοκράτες που έχουν μαζί τους). Στο παιχνίδι συμμετέχει και ο Βίζερ του EuroWorkingGroup, καθώς και ο πανταχού παρών στο ευρωκτίριο των Βρυξελλών Τόμσεν, με τον αναβαθμισμένο ρόλο που έχει πλέον, ως α/α της Λαγκάρντ στην Ευρώπη.

Πάντως τη λέξη τρόικα δεν πρόκειται να την ξανακούσουμε. Πλέον θα ονομάζονται «ευρωπαϊκοί θεσμοί» (το ΔΝΤ δεν είναι και τόσο... ευρωπαϊκό, αλλά ποιος ασχολείται με τέτοιες λεπτομέρειες), η δε παρουσία τους θα είναι σχετικά διακριτική. Μπορεί να έρχονται κατά μόνας, μπορεί να έρχονται και σε εξάδα (αντί της τρόικας σεξτέτο!), μπορεί να στέλνουν μόνο αθόρυβους εμπειρογνώμονες και η διαπραγμάτευση με τους υπουργούς να γίνεται στις Βρυξέλλες. Θα δούμε πώς θα λειτουργεί το σχήμα από τώρα και στο εξής, αλλά το βέβαιο είναι πως **επιτήρηση - και μάλιστα σκληρή - θα εξακολουθήσει να υπάρχει**.

Τι κάνουν αυτά τα «τεχνικά κλιμάκια»; Βάζουν τα φρουτ' γλασέ στο νέο μνημόνιο, το οποίο όμως δε θα ονομάζεται μνημόνιο αλλά... γεφυρόνιο. Μια

Ο Γιούνκερ υπήρξε σαφής: **όποιο μέτρο του μνημονίου αφαιρείται θα πρέπει να αντικαθίσταται από ισοδύναμα μέτρα**. Δεν ξέρουμε αν θα προλάβουν να τα ετοιμάσουν όλα μέχρι το Eurogroup της Δευτέρας, αλλά το νερό έχει μπει στ' αυλάκι. Τα υπόλοιπα αφορούν την «επικοινωνιακή διαχείριση» στην Ελλάδα, την οποία ήδη κάνει ο Παππάς από την Πέμπτη με συνεχείς διαρροές προς τα παπαγαλάκια. Προσπάθησε να καλύψει το άδειασμα του Δραγασάκη από τον Τσίπρα με τη θεωρία ότι... έστησε προβοκάτσια ο Σόιμπλε και με την «είδηση» ότι οι Δραγασάκης-Μπαρουφάκης εισηγήθηκαν στον Τσίπρα να απορρίψει την κοινή ανακοίνωση (τότε γιατί δεν την απέρριπταν οι ίδιοι, ώστε να μην δημιουργηθεί θέμα;). Προσπαθεί να πείσει πως είναι οι δανειστές αυτοί που υποχωρούν, την ώρα που ο διεθνής Τύπος κάνει λόγο για το αντίθετο.

Στην Ελλάδα έχει δημιουργηθεί ένα μέτωπο των βαρόνων των ΜΜΕ, που στηρίζει τη συγκυβέρνηση, γιατί δεν υπάρχει εναλλακτική πολιτική λύση. Πολύ σύντομα, όμως, αυτό το μέτωπο δε θα έχει καμιά αποτελεσματικότητα στον ελληνικό λαό. Γιατί θα φανεί καθαρά η αλήθεια, όπως φάνηκε και με τα διαδοχικά μνημόνια. Πλέον υπάρχει και μνήμη...

βαθύ κόκκινο

Υπηρέτες του καπιταλισμού

«Είμαστε κάθε λέξη από το Σύνταγμα αυτής της χώρας. Σε αυτό το Σύνταγμα ορκιστήκαμε, αυτό θα υπηρετήσουμε».

Τα τελευταία λόγια του Τσίπρα κατά την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων της συγκυβέρνησής του με τον Καμμένο, λόγια τα οποία εκστόμισε υπό έντονη συναισθηματική φόρτιση καταχειροκροτούμενος από τους βουλευτές του, μετέφεραν τη συγκίνηση του αγορητή σε μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού.

Κι όμως, αυτά τα λόγια θα έπρεπε ν' αποτελούν casus belli για εκείνο το κομμάτι των Ελλήνων και των Ελληνίδων που αυτοπροσδιορίζονται ως αριστεροί. Γιατί αυτά τα λόγια αποτελούν όρκο πίστης στον καπιταλισμό και στο πολιτικό του σύστημα.

Ποιο σύνταγμα «είναι» ο ΣΥΡΙΖΑ; Το σύνταγμα του 1975, που έφτιαξαν ο Κ. Καραμανλής και ο Κ. Τσάτσος και το οποίο αρνήθηκαν να ψηφίσουν ακόμη και τα κόμματα του Κέντρου και της σοσιαλδημοκρατίας, χαρακτηρίζοντάς το οπισθοδρομικό και αυταρχικό. Το σύνταγμα που δε θέλησε να κάνει ούτε τον στοιχειώδη αστικοδημοκρατικό διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος και που περιλαμβάνει διάταξη ακόμη και για το αναπαλλοτρίωτο μοναστηριακών κτημάτων.

Το σύνταγμα που προστατεύει ως ιερό δικαίωμα την ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, δηλαδή τη βάση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Το σύνταγμα που προβλέπει ακόμη και περιορισμούς στην εθνική κυριαρχία, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συμμετοχή σε διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς όπως η ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

Το σύνταγμα που προβλέπει την ισοβιότητα των δικαστών, δημιουργώντας μια προνομιούχα κάστα, η οποία αναλαμβάνει το τελικό στάδιο της καταστολής του λαού και που έπαιξε αυτό το ρόλο με όλες τις κυβερνήσεις, κοινοβουλευτικές και δικτατορικές, συνεργώντας σε εγκλήματα κατά του λαού.

Ο πολιτικός χώρος που προσδιορίστηκε ως Αριστερά εδώ και δεκαετίες, επειδή πάντοτε βάδιζε χέρι-χέρι με το επαναστατικό κομμουνιστικό κίνημα, που αποτελούσε τον πυρήνα και την πρωτοπορία του, διαμόρφωσε μια αντίληψη ανατρεπτική για το αστικό καθεστώς. Ακόμη και όταν επικαλούνταν την εφαρμογή συγκεκριμένων διατάξεων του αστικού συντάγματος, ποτέ δεν το προσκύνησε, ποτέ δεν υποκλίθηκε σ' αυτό.

Η αριστερή παράδοση δεν περιλαμβάνει την άσκηση κριτικής στη μια ή στην άλλη πλευρά του αστικού συντάγματος, αλλά τη ριζική αμφισβήτησή του, γιατί στο αστικό σύνταγμα έβλεπε πάντοτε τον καταστατικό χάρτη του συστήματος της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Ενα κίνημα που προσβλέπει στον κοινωνικό μετασχηματισμό, στην αντικατάσταση του καπιταλισμού από το σοσιαλισμό (ο οποίος αποτελεί την πρώτη βαθμίδα του κομμουνισμού), δεν μπορεί να μην πρεσβεύει την κατάργηση του αστικού συντάγματος και την αντικατάστασή του με ένα άλλο σύνταγμα, στο οποίο θα αποτυπώνεται η κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και ό,τι άλλο θα έχουν κατακτήσει οι επαναστατικές τάξεις όταν καταλάβουν την εξουσία. Γιατί τα συντάγματα δεν είναι προγράμματα, δεν είναι διακηρύξεις αρχών, αλλά καταστατικά νομικά κείμενα που αποτυπώνουν αυτό που έχει ήδη συντελεστεί στη ζωή.

Μ' αυτόν τον όρκο πίστης στο αστικό σύνταγμα, στην κάθε του λέξη, όπως είπε ο Τσίπρας, ο ΣΥΡΙΖΑ διακήρυξε την αποφασιστικότητά του να υπηρετήσει τον καπιταλισμό, να διαχειριστεί τις υποθέσεις του με τον ίδιο φανατισμό που τις διαχειρίζεται κάθε αστική κυβέρνηση. Και μάλιστα, να τις διαχειριστεί συντηρητικά, αφού ούτε ζήτημα αναθεώρησης των πιο αντιδραστικών συνταγματικών διατάξεων σε πιο αστοφιλεύθερη κατεύθυνση δεν έθεσε.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση